

ZASADY OCENIANIA Z JĘZYKA POLSKIEGO

W KLASACH 4 – 8 SZKOŁY PODSTAWOWEJ

1. Przedmiotem oceny z języka polskiego są:

- opanowane wiadomości przewidziane w programie nauczania;
- postawa ucznia - jego aktywność.

2. Uczniowie oceniani są według skali określonej w przepisach ogólnych Wewnątrzszkolnego Systemu Oceniania.

3. Na ocenę semestralną składają się następujące oceny cząstkowe:

- przynajmniej 2 oceny z odpowiedzi ustnych z działu kształcenie literackie i kulturalne, w tym 2 za czytanie tekstu ze zrozumieniem;
- przynajmniej 2 oceny za prace klasowe (w tym testy, sprawdziany, klasówki oraz prace pisemne wykonywane na zajęciach);
- przynajmniej 1 ocena ze stosowania w praktyce zasad pisowni (dyktando);
- przynajmniej 1 ocena za pisemne prace domowe;
- przynajmniej 1 ocena z nauki o języku;
- inne oceny :
 - * wygłaszanie tekstów z pamięci, praca na lekcji, prowadzenie zeszytu przedmiotowego, udział i osiągnięcia w konkursach polonistycznych .

Najważniejsze są oceny:

- ze sprawdzianów, zadań klasowych, kartkówek oraz prac pisemnych wykonywanych na lekcjach;

Druga z kolei kategoria ważności to oceny z:

- pracy na lekcjach (w grupach oraz praca samodzielna), aktywności oraz zadań domowych – są to oceny wspomagające (mogą zarówno podwyższyć, jak i obniżyć ocenę semestralną lub/i końcoworoczną).

4. Ocena śródroczna i końcowa:

- z każdej formy sprawdzania wiadomości nauczyciel wystawia jedną ocenę. Ocena ta jest jednocześnie informacją dla ucznia, jego rodziców i nauczyciela w jaki sposób uczeń opanował dany dział kształcenia;
- ocena semestralna jest wypadkową ocen z poszczególnych działów kształcenia;
- ocena końcoworoczna obejmuje osiągnięcia uczniów z I i II semestru;
- ocena „proponowana” może ulec zmianie (zarówno podwyższeniu, jak i obniżeniu) jeżeli uczeń zmieni swój stosunek do przedmiotu i nadrobi zaległości.

5. Kontrakt:

- 1) Prace klasowe są zapowiadane tydzień wcześniej, omawiany jest ich zakres.
- 2) Jeśli uczeń opuścił pracę klasową z przyczyn losowych, powinien ją napisać w terminie (nieprzekraczającym dwóch tygodni od dnia powrotu do szkoły) uzgodnionym z nauczycielem.
- 3) Uczeń może poprawić ocenę niedostateczną z pracy klasowej w ciągu tygodnia od dnia oddania sprawdzonych prac.
- 4) Przy poprawianiu prac i pisaniu w drugim terminie kryteria ocen nie zmieniają się, a otrzymana ocena jest wpisywana do dziennika.
- 5) Uczeń, który nie poprawił oceny z pracy klasowej, traci prawo do następnych poprawek.**
- 6) Krótkie (10-15-minutowe) sprawdziany (kartkówki) mogą obejmować materiał z trzech ostatnich lekcji. Nie muszą być one zapowiadane i nie podlegają poprawie.

7) Uczeń ma prawo w ciągu semestru dwa razy zgłosić nieprzygotowanie do lekcji. Nie dotyczy to jednak :

- * prac klasowych,
- * sprawdzianów,
- * wypracowań i innych prac domowych zadawanych z dużym wyprzedzeniem,
- * przeczytania lektury.

Każde nieprzygotowanie jest zaznaczane „minusami”. Za trzy „minusy” uczeń otrzymuje ocenę niedostateczną.

„Minusa” uczeń może otrzymać za:

- brak zadania domowego,
- brak podręczników, zeszytu,
- nieprzyniesienie potrzebnych materiałów,
- słabe, złe wywiązanie się z zadań wykonywanych w grupie,
- braki, niekompletność (tematów, notatek, zadań domowych) zeszytu przedmiotowego.

8) Aktywność uczniów może być nagradzana „plusami”. Za pięć „plusów” uczeń otrzymuje ocenę bardzo dobrą.

„Plusa” uczeń może otrzymać za:

- nieskomplikowane, krótkie zadania domowe,
- przyniesienie dodatkowych materiałów wykorzystanych podczas lekcji.

6. Ocena prac pisemnych z języka polskiego.

Rodzaje prac	Sposób oceniani
--------------	-----------------

Testy zamknięte, testy otwarte, sprawdziany, kartkówki, prace pisemne, zadania domowe.	Zgodnie ze skalą procentową: 100 – 96% - powyżej - celujący 95 – 90% - bardzo dobry 89 – 75% - dobry 74 – 50% - dostateczny 49 – 34% - dopuszczający 33 – 0% - niedostateczny UWAGI: Pisemne prace stylistyczne zawierają recenzję tłumaczącą ocenę, podkreślającą zalety i informującą o elementach, które trzeba poprawić.
Dyktanda	0 błędów - celujący 1 błąd - bardzo dobry 2 – 3 błędy - dobry 4 błędy - dostateczny 5 – 6 błędów - dopuszczający 7 i więcej błędów - niedostateczny UWAGI: błędy pierwszorzędne dotyczą pisowni z „ó, u, ż, rz, ch, h” 3 błędy drugorzędne (pisownia z „nie”, wielka i mała litera, „ę, em, en” itp.) = 1 błąd pierwszorzędny 3 błędy interpunkcyjne = 1 błąd pierwszorzędny.
Praca w grupach	Wkład w pracę (obserwacja nauczyciela) 0 – 3 punkty Umiejętność pracy w grupie (relacje interpersonalne) 0 – 3 punkty Wynik pracy (prezentacja ustna lub graficzna) 0 – 3 punkty 9 punktów - bardzo dobry 7 – 8 punktów - dobry 6 punktów - dostateczny 4 – 5 punkty - dopuszczający 0 – 3 punkty - niedostateczny

Prace stylistyczne – prace klasowe	Maksymalnie 10 punktów, na które składa się: 1 p. – poprawność merytoryczna, zrozumienie tematu (w przypadku niespełnienia tego kryterium uczeń uzyskuje ocenę niedostateczną) 2 p. – poprawność stylistyczna 2 p. – poprawność gramatyczna 2 p. – poprawność ortograficzna i interpunkcyjna 3 p. – bogactwo słownictwa; budowa pracy (trójdzielność, akapity, prawidłowy i czytelny zapis, odpowiednia długość)
------------------------------------	--

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA DO PODRĘCZNIKA „JUTRO PÓJDĘ W ŚWIAT”, KLASA 4

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
1.	1	Planujemy pracę w nowym roku szkolnym.	– poprawnie podpisuje zeszyt – pod kierunkiem nauczyciela zapisuje skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – dostrzega oznaczenia zawarte w podręczniku – znajduje spis treści	– stara się sporządzić skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku – posługuje się spisem treści – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – sprawnie posługuje się spisem treści	– poprawnie sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń
			Poznajmy się			

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
2.	2	Dlaczego wakacje nie mogą trwać wiecznie? • Natalia Usenko, <i>Wiersz na pocieszenie</i> • wers – podręcznik, s. 14–15 – zeszyt ćwiczeń, s. 41 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Teoria literatury. Wiersz</i> 📄 scenariusz nr 1	– włącza się w przygotowanie wystawy pt. <i>Wspominamy wakacje</i> – mówi o ekspozycji z wystawy – zapisuje skojarzenia do wyrazu <i>wakacje</i> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno wiersz – wyszukuje fragmenty wskazane przez uczniów – wie, czym jest <i>wers</i>	– bierze udział w przygotowaniu wystawy pt. <i>Wspominamy wakacje</i> – stara się prezentować przygotowaną wystawę – czyta cicho ze zrozumieniem – stara się określić adresata wypowiedzi osoby mówiącej – stara się określić nastrój wiersza / wyrażone uczucia – rozumie, czym jest <i>wers</i> – stara się wskazać fragment, w którym następuje zmiana nastroju – stara się wypisać z tekstu fragmenty mówiące o powodach do zmartwienia i o powodach do radości w nowym roku szkolnym – stara się rozwiązać rebus – stara się odpowiedzieć na pytanie zawarte w temacie lekcji	– przygotowuje wystawę pt. <i>Wspominamy wakacje</i> – prezentuje przygotowaną wystawę – określa adresata wypowiedzi osoby mówiącej – rozumie sens tytułu wiersza – określa nastrój wiersza / wyrażone uczucia – wskazuje i odczytuje fragment, w którym następuje zmiana nastroju – wypisuje z tekstu fragmenty mówiące o powodach do zmartwienia i o powodach do radości w nowym roku szkolnym – rozwiązuje rebus – odpowiada na pytanie zawarte w temacie lekcji – przedstawia dowolną techniką plastyczną pożegnanie wakacji / powitanie szkoły	– proponuje, jak przygotować wystawę pt. <i>Wspominamy wakacje</i> – interesująco prezentuje przygotowaną wystawę – poprawnie określa adresata wypowiedzi osoby mówiącej – wyjaśnia sens tytułu wiersza – poprawnie określa nastrój wiersza / wyrażone uczucia – poprawnie wskazuje i odczytuje fragment, w którym następuje zmiana nastroju – wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego <i>to klops</i> – poprawnie wypisuje z tekstu fragmenty mówiące o powodach do zmartwienia i o powodach do radości w nowym roku szkolnym – poprawnie rozwiązuje rebus – poprawnie odpowiada na pytanie zawarte w temacie lekcji, uzasadniając wypowiedź – interesująco przedstawia dowolną techniką plastyczną pożegnanie wakacji / powitanie szkoły

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				– kończy rozpoczęte zdanie – stara się przedstawić dowolną techniką plastyczną pożegnanie wakacji / powitanie szkoły		
3.	2	Krótko o sobie, czyli jak należy się przedstawiać? • Astrid Lindgren, <i>Pippi Pończoszanka</i> • Jan Brzechwa, <i>Akademia pana Kleksa</i> • Joanna Olech, <i>Dynastia Miziołków</i> • dane osobowe – podręcznik, s. 16–18 – zeszyt ćwiczeń, s. 6–7 – materiały dodatkowe: WSiPnet: Kształcenie językowe. Komunikacja	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno tekst – zapoznaje się ze wskazówkami dotyczącymi przedstawiania się – przedstawia się – tworzy zdrobnienia od własnego imienia – mówi o swoim ulubionym zespole muzycznym / wokaliście / wokaliście – wie, czym są <i>dane osobowe</i> – zapisuje swoje dane osobowe	– wyjaśnia, co to znaczy przedstawić się i w jakich sytuacjach się przedstawiamy – czyta cicho ze zrozumieniem – stara się zapisać dane osobowe bohaterów – stara się ocenić zaprezentowane sposoby przedstawiania się, wykorzystując podane określenia – wybiera bohatera, z którym chciałby się zaprzyjaźnić – przedstawia się w typowych sytuacjach, wykorzystując poznane wskazówki – stara się dopasować	– zapisuje dane osobowe bohaterów oraz dodatkowe informacje na ich temat – ocenia zaprezentowane sposoby przedstawiania się, wykorzystując podane określenia – wybiera bohatera, z którym chciałby się zaprzyjaźnić, uzasadnia wybór – dopasowuje sposób przedstawiania się do podanych sytuacji – bierze udział w przygotowaniu i prezentacji scenek dotyczących przedstawiania, wnosząc swoje pomysły – właściwie ocenia zaprezentowane scenki – interesująco przedstawia swój ulubiony zespół muzyczny / wokalistkę / wokalistę – poprawnie wyjaśnia, czym są <i>dane osobowe</i> , podaje przykłady takich danych	

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		językowa i kultura języka ☐ scenariusz nr 2		sposób przedstawiania się do podanych sytuacji – stara się brać udział w przygotowaniu i prezentacji scenek dotyczących przedstawiania siebie i innych – stara się ocenić zaprezentowane scenki – stara się przedstawić swój ulubiony zespół muzyczny / wokalistkę / wokalistę – stara się wyjaśnić pojęcie <i>dane osobowe</i>	– wyjaśnia pojęcie <i>dane osobowe</i>	
4.	1	W jaki sposób należy składać życzenia? • życzenia • kartka pocztowa – podręcznik, s. 18–19 – zeszyt ćwiczeń, s. 7–9 – materiały dodatkowe: <i>Język polski</i> .	– bierze udział w scenie, w trakcie której składa życzenia rówieśnikowi – zapisuje ogólne informacje na temat składania życzeń – zapisuje tekst życzeń z okazji urodzin / ślubu – z pomocą nauczyciela adresuje kartkę pocztową	– stara się wypowiedzieć na temat obejrzanej scenki – stara się zaprezentować i omówić przykładowe pocztówki z życzeniami – stara się przyporządkować fragmenty życzeń odpowiednim okazjom – stara się dobrać określenia do podanych sformułowań	– wypowiada się na temat obejrzanej scenki – prezentuje i omawia przykładowe pocztówki z życzeniami – przyporządkowuje fragmenty życzeń odpowiednim okazjom – dobiera określenia do podanych sformułowań – wyjaśnia, w jaki sposób wymienione osoby powinny rozpocząć składanie życzeń – analizuje treść przykładowych	– swobodnie wypowiada się na temat obejrzanej scenki – interesująco prezentuje i poprawnie omawia przykładowe pocztówki z życzeniami – poprawnie przyporządkowuje fragmenty życzeń odpowiednim okazjom – poprawnie dobiera określenia do podanych sformułowań – poprawnie wyjaśnia, w jaki sposób wymienione osoby powinny rozpocząć składanie życzeń – poprawnie analizuje treść przykładowych życzeń

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		<i>Plansze interaktywne:</i> Formy wypowiedzi. Krótkie formy użytkowe; <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne,</i> cz. 1, s. 156 ☐ scenariusz nr 3		– stara się wyjaśnić, w jaki sposób wymienione osoby powinny rozpocząć składanie życzeń – stara się ułożyć tekst życzeń z okazji urodzin / ślubu – podaje informacje adresowe, jakie powinny się znaleźć na kartce pocztowej – stara się zaprojektować rysunek na kartkę pocztową z życzeniami – adresuje kartkę pocztową – zapoznaje się z informacjami na temat imion – stara się szukać informacji na temat patrona, którego imię nosi	życzeń – układa tekst życzeń z okazji urodzin / ślubu – projektuje rysunek na kartkę pocztową z życzeniami – szuka informacji na temat patrona, którego imię nosi	– układa poprawne pod względem językowym i formalnym teksty życzeń z okazji urodzin / ślubu – projektuje ciekawy rysunek na kartkę pocztową z życzeniami – samodzielnie szuka informacji na temat patrona, którego imię nosi
5.	1	Zakrety ortografii. Pisownia wielką literą. • Agnieszka Frączek, <i>Drobnostka!</i>	– czyta głośno – zapisuje podane przez uczniów wyrazy – zapisuje podane nazwy państw i miast	– stara się czytać głośno i wyraźnie – zna zasady dotyczące pisowni imion, nazwisk, przydomków, pseudoni-	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – wypisuje z wiersza pary takich samych wyrazów, uzasadniając różnice w ich pisowni	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – wypisuje z wiersza pary takich samych wyrazów, poprawnie uzasadnia różnice w ich pisowni – poprawnie wypisuje z atlasu geograficznego nazwy państw i miast

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		- pisownia imion, nazwisk, przydomków, pseudonimów, przezwisk, jednowyrazowych nazw geograficznych – podręcznik, s. 20–21 – zeszyt ćwiczeń, s. 145–149	- tworzy zdrobniałe formy imion swoich koleżanek (kolegów) – z pomocą nauczyciela podpisuje portrety znanych Polaków	- mów, przezwisk i jednowyrazowych nazw geograficznych – wypisuje z wiersza pary takich samych wyrazów, stara się uzasadnić różnice w ich pisowni – stara się wypisać z atlasu geograficznego nazwy państw i miast – stara się stosować podane wyrazy w zdaniach jako nazwiska i przydomki bohaterów literackich – stara się uzupełnić zdania / tekst małymi lub wielkimi literami – stara się odszukać imiona ukryte w podanych wyrazach – stara się podpisać portrety znanych Polaków – dostrzega błędy w podanych zdaniach	- wypisuje z atlasu geograficznego nazwy państw i miast – stosuje podane wyrazy w zdaniach jako nazwiska i przydomki bohaterów literackich – uzupełnia zdania / tekst małymi lub wielkimi literami – odszukuje imiona ukryte w podanych wyrazach – na ogół poprawnie podpisuje portrety znanych Polaków – stara się poprawić błędy w podanych zdaniach	- uzasadnia na wybranych przykładach pisownię wyrazów wielką i małą literą – poprawnie stosuje podane wyrazy w zdaniach jako nazwiska i przydomki bohaterów literackich – poprawnie uzupełnia zdania / tekst małymi lub wielkimi literami – sprawnie odszukuje imiona ukryte w podanych wyrazach – poprawnie podpisuje portrety znanych Polaków – poprawia błędy w podanych zdaniach
6.	1	Rozmawiamy o zasadach doty-	– koloruje tabliczki z nickami wartymi polecenia	– zna pojęcia: <i>internet, nick, komunikacja, emoti-</i>	– rozumie pojęcia: <i>internet, nick, komunikacja, emotikon</i>	– rozumie i poprawnie używa pojęcia: <i>internet, nick, komunikacja, emotikon</i>

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		czących bezpiecznego korzystania z internetu. • <i>Znajomi, ale nieznajomi</i> • internet • nick • komunikacja • emotikon – podręcznik, s. 22 – zeszyt ćwiczeń, s. 54–57	– mówi o swoich doświadczeniach związanych z wykorzystywaniem internetu i zawieraniem znajomości przez internet – zna słowo <i>komunikacja</i> – z pomocą nauczyciela próbuje rozwiązać test: <i>Co wiesz o internecie?</i> – mówi o zawieraniu znajomości w sieci – wskazuje osoby, do których może się zwrócić o pomoc w razie poczucia zagrożenia związanego z korzystaniem z internetu – zapisuje słowniczek z wyjaśnieniami najczęściej stosowanych emotikonów – wymyśla własne emotikony – wie o konieczności zachowania bezpieczeństwa w sieci	<i>kon</i> – zapoznaje się z informacjami zamieszczonymi na stronie www.sieciaki.pl – stara się zarejestrować na kurs e-learningowy – stara się opowiedzieć o swoich doświadczeniach związanych z korzystaniem z internetu i zawieraniem znajomości w sieci – rozumie znaczenie słowa <i>komunikacja</i> – stara się rozwiązać test: <i>Co wiesz o internecie?</i> – wie o problemach związanych z zawieraniem znajomości w sieci – stara się porządkować zasady dotyczące bezpiecznego korzystania z internetu – stara się dobierać zachowanie odpowiednie do opisanych sytuacji, jakie może napotkać	– zapisuje się na kurs e-learningowy – opowiada o swoich doświadczeniach związanych z korzystaniem z internetu i zawieraniem znajomości w sieci – wyjaśnia znaczenie słowa <i>komunikacja</i> – rozwiązuje test: <i>Co wiesz o internecie?</i> – wypowiada się na temat problemów związanych z zawieraniem znajomości w sieci – porządkuje i omawia zasady dotyczące bezpiecznego korzystania z internetu – dobiera zachowanie odpowiednie do opisanych sytuacji, jakie może napotkać w sieci – układa słowniczek z wyjaśnieniami najczęściej stosowanych emotikonów – opisuje własne emotikony – zabiera głos w rozmowie na temat bezpieczeństwa w sieci	– zapisuje się na kurs e-learningowy, a następnie dzieli się z klasą zdobytą wiedzą i umiejętnościami – wyciąga wnioski ze swoich doświadczeń związanych z wykorzystywaniem internetu i zawieraniem znajomości w sieci – poprawnie wyjaśnia znaczenie słowa <i>komunikacja</i> – poprawnie rozwiązuje test: <i>Co wiesz o internecie?</i> – wypowiada się na temat problemów związanych z zawieraniem znajomości w sieci, jest świadomy zagrożeń – poprawnie porządkuje i omawia zasady dotyczące bezpiecznego korzystania z internetu – właściwie dobiera zachowanie odpowiednie do opisanych sytuacji, jakie może napotkać w sieci – układa słowniczek z wyjaśnieniami znaczenia różnych emotikonów – tworzy i opisuje własne emotikony – zabiera głos w rozmowie na temat bezpieczeństwa w sieci

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				w sieci – stara się ułożyć słowniczek z wyjaśnieniami najczęściej stosowanych emotikonów – stara się opisać własne emotikony – stara się zabrać głos w rozmowie na temat bezpieczeństwa w sieci		
7.	1	Kraina języka. W świecie znaków. • znaki • gesty • symbole rysunkowe • symbole dźwiękowe • porozumiewanie się • nadawca • odbiorca – podręcznik, s. 23–24 – zeszyt ćwiczeń, s. 75–77	– wyjaśnia, jakie informacje zostały przedstawione za pomocą rysunków – posługując się samymi gestami, „opowiada” o swoich zajęciach pozalekcyjnych – z pomocą nauczyciela rozróżnia nadawcę i odbiorcę – pod kierunkiem nauczyciela pisze ogłoszenie – odróżnia znaki dźwiękowe od znaków obrazkowych – próbuje odgadnąć, co oznaczają przedstawione gesty i miny – podkreśla poprawne zdanie napisane w języku polskim	– stara się wymienić sytuacje, w których lepiej porozumiewać się za pomocą gestów i symboli niż przy użyciu słów – stara się wyjaśnić, dlaczego na drogach, lotniskach, dworcach i w środkach komunikacji powszechnie stosuje się symbole rysunkowe – wymienia znaki, jakimi posługuje się w podanych okolicznościach – wyjaśnia sens znaków zastosowanych w SMS-ie – stara się wymienić znaki, jakimi posługuje się w podanych okolicznościach	– wymienia sytuacje, w których lepiej porozumiewać się za pomocą gestów i symboli niż przy użyciu słów – wyjaśnia, dlaczego na drogach, lotniskach, dworcach i w środkach komunikacji powszechnie stosuje się symbole rysunkowe – wymienia znaki, jakimi posługuje się w podanych okolicznościach – wyjaśnia na podstawie rysunku, na czym polega proces porozumiewania się – wskazuje / określa nadawcę i odbiorcę w podanych sytuacjach	– wymienia i wyjaśnia sytuacje, w których lepiej porozumiewać się za pomocą gestów i symboli niż przy użyciu słów – poprawnie wyjaśnia, dlaczego na drogach, lotniskach, dworcach i w środkach komunikacji powszechnie stosuje się symbole rysunkowe – poprawnie wymienia znaki, jakimi posługuje się w podanych okolicznościach – poprawnie wyjaśnia na podstawie rysunku, na czym polega proces porozumiewania się – poprawnie wskazuje / określa nadawcę i odbiorcę w podanych sytuacjach – poprawnie określa nadawcę i odbiorcę w podanym ogłoszeniu – pisze ogłoszenie, uwzględniając wszystkie jego wyróżniki – poprawnie porządkuje grupy znaków według

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
			– układa poprawne zdania z podanych wyrazów – zapisuje parami pasujące do siebie czynności nadawcy i odbiorcy	ściach – stara się wyjaśnić na podstawie rysunku, na czym polega proces porozumiewania się – stara się wskazać / określić nadawcę i odbiorcę w podanych sytuacjach – stara się określić nadawcę i odbiorcę w podanym ogłoszeniu – stara się pisać ogłoszenie – stara się porządkować grupy znaków według formy i przekazywanej treści – stara się zgadnąć znane przysłowia przedstawione za pomocą gestów – stara się odgadnąć, co oznaczają przedstawione gesty i miny	cjach – określa nadawcę i odbiorcę w podanym ogłoszeniu – pisze ogłoszenie – porządkuje grupy znaków według formy i przekazywanej treści – bierze udział w konkursie polegającym na przedstawianiu znanych przysłów za pomocą gestów – na ogół odgaduje, co oznaczają przedstawione gesty i miny	formy i przekazywanej treści – aktywnie i twórczo bierze udział w konkursie polegającym na przedstawianiu znanych przysłów za pomocą gestów – bezbłędnie odgaduje, co oznaczają przedstawione gesty i miny
8.	1	Kraina języka. Alfabet, litera, głoska. • Małgorzata Strzałkowska,	– czyta głośno – wskazuje pierwsze litery w wyrazach tworzących ostatnie cztery wersy wiersza	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie – stara się wymyślić i zapisać rymówkę,	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – wymyśla i zapisuje rymówkę, w której stosuje litery pol-	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – sprawnie wymyśla i zapisuje rymówkę, w której stosuje kolejno litery polskiego alfabetu – sprawnie recytuje polski

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		<i>Abecadło</i> - alfabet - litera - głoska - samogłoska i spółgłoska - spis alfabetyczny – podręcznik, s. 28, s. 25–26 (do polecenia 5.), s. 29–30 – zeszyt ćwiczeń, s. 78–79	– wyjaśnia, co tworzą podkreślone litery – utrwała znajomość polskiego alfabetu – z pomocą nauczyciela liczy litery i głoski w podanych wyrazach – wskazuje litery, których używa się w języku polskim – podaje, gdzie stosuje się alfabetyczną kolejność liter – z pomocą nauczyciela zapisuje imiona i nazwiska w kolejności alfabetycznej – zapoznaje się z ciekawostkami na temat alfabetu	w której stosuje litery polskiego alfabetu – stara się recytować polski alfabet – stara się odczytać podane skróty, używając nazw liter – zna pojęcia: <i>alfabet, litera, głoska, samogłoska, spółgłoska</i> – stara się liczyć litery i głoski w podanych wyrazach – stara się znaleźć głoski, którymi różnią się podane pary wyrazów – stara się tworzyć wyrazy przez dodanie odpowiedniej samogłoski – stara się rozwiązać literowe rebusy – z głosek, które tworzą wyraz <i>błyskawica</i>, stara się ułożyć wyrazy – określa, co przedstawiają poszczególne fotografie – stara się zapisać imiona i nazwiska w kolejności	skiego alfabetu – recytuje polski alfabet – odczytuje podane skróty, używając nazw liter – rozumie pojęcia: <i>alfabet, litera, głoska, samogłoska, spółgłoska</i> – liczy litery i głoski w podanych wyrazach – wyszukuje głoski, którymi różnią się podane pary wyrazów – tworzy wyrazy przez dodanie odpowiedniej samogłoski – rozwiązuje literowe rebusy – z głosek, które tworzą wyraz <i>błyskawica</i>, układa wyrazy – wyjaśnia, co łączy poszczególne fotografie – podaje przykład praktycznego zastosowania alfabetu – na ogół poprawnie zapisuje imiona i nazwiska w kolejności alfabetycznej – wie, dlaczego w spisach alfabetycznych piszemy najpierw nazwisko, a potem imię	alfabet – poprawnie odczytuje podane skróty, używając nazw liter – rozumie i wyjaśnia pojęcia: <i>alfabet, litera, głoska, samogłoska, spółgłoska</i> – poprawnie liczy litery i głoski w podanych wyrazach – poprawnie zapisuje głoski, którymi różnią się podane pary wyrazów – poprawnie tworzy wyrazy przez dodanie odpowiedniej samogłoski – poprawnie rozwiązuje literowe rebusy – z głosek, które tworzą wyraz <i>błyskawica</i>, poprawnie układa wyrazy – poprawnie wyjaśnia, co łączy poszczególne fotografie – poprawnie opowiada o praktycznym zastosowaniu alfabetu – bezbłędnie zapisuje imiona i nazwiska w kolejności alfabetycznej – poprawnie wyjaśnia, dlaczego w spisach alfabetycznych piszemy najpierw nazwisko, a potem imię

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				alfabetycznej – wie, że w spisach alfabetycznych piszemy najpierw nazwisko, a potem imię		
9.	1	Kraina języka. Od sylaby do przenoszenia wyrazów. • sylaba • podział wyrazu na sylaby • przenoszenie wyrazów – podręcznik 26–27 (od polecenia 6.) – zeszyt ćwiczeń, s. 80–81 ☐ scenariusz nr 4	– wymyśla okrzyki, którymi można by dopingować klasową drużynę – tworzy dwusylabowe wyrazy rozpoczynające się od podanych sylab – uzupełnia wyrazy o brakującą sylabę – łączy podane sylaby w wyrazy – przepisuje tekst z uwzględnieniem podziału wskazanych wyrazów na sylaby – dzieli na sylaby swoje imię i nazwisko – wskazuje wyrazy, w których „ukryły się” jednosylabowe nazwy zwierząt	– wie, czym jest sylaba – wie, że samogłoska jest ośrodkiem sylaby – zna zasady dotyczące przenoszenia wyrazów – stara się wskazać wyrazy, których nie można podzielić na sylaby – stara się wskazać wyrazy, które zostały niepoprawnie podzielone na sylaby – stara się dzielić wyrazy na sylaby na różne sposoby – stara się rozwiązać kostkę sylabową – stara się podać przykład wyrazu, którego nie można dzielić przy przenoszeniu	– rozumie, czym jest sylaba – rozumie sylabotwórczą funkcję samogłosek – na ogół wskazuje wyrazy, których nie można podzielić na sylaby – na ogół wskazuje wyrazy, które zostały niepoprawnie podzielone na sylaby – dzieli wyrazy na sylaby na różne sposoby – rozwiązuje kostkę sylabową – podaje przykłady wyrazów, których nie można dzielić przy przenoszeniu	– poprawnie wyjaśnia, czym jest sylaba – rozumie i wyjaśnia sylabotwórczą funkcję samogłosek – poprawnie wskazuje wyrazy, których nie można podzielić na sylaby – wskazuje wyrazy, które zostały niepoprawnie podzielone na sylaby – poprawnie dzieli wyrazy na sylaby na wszystkie możliwe sposoby – poprawnie rozwiązuje kostkę sylabową – poprawnie podaje kategorie wyrazów, których nie można dzielić przy przenoszeniu
10.	2	Czy pomysł Gotfry-	– słucha informacji na temat	– przypomina, na czym	– wie, w jaki sposób zdobywają	– wypowiada się na temat sposobów zdobywa-

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		da to dobry sposób na opracowanie doskonałego szyfru? • Jean-Jacques Sempé, René Goscinny, <i>Tajemny szyfr</i> • akapit – podręcznik, s. 31–32 * scenariusz nr 5	Braille’a i jego alfabetu – ogląda czasopismo lub książkę zapisaną w brajlu – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – znajduje fragmenty wskazane przez uczniów – mówi o utworze – uczestniczy w pracy grupy	polega proces porozumiewania się – słucha informacji na temat sposobów zdobywania informacji o świecie przez ludzi niewidomych – stara się odczytać zaszyfrowaną informację – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie – stara się określić czas i miejsce wydarzeń – stara się wskazać osobę, która opowiada historię tajemnego szyfru – zna pojęcie <i>akapit</i> – stara się wyjaśnić, na czym polegał pomysł Gotfryda – stara się opracować szyfr według pomysłu z opowiadania – pracuje w grupie – stara się wymyślić własny szyfr i szyfruje według niego informację	informacje o świecie ludzie niewidomi – odczytuje zaszyfrowaną informację – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – określa czas i miejsce wydarzeń – wskazuje osobę, która opowiada historię tajemnego szyfru – rozumie pojęcie <i>akapit</i> – wyjaśnia, na czym polegał pomysł Gotfryda – podaje przyczyny niepowodzenia realizacji pomysłu – zauważa komizm ukazanej sytuacji – opracowuje szyfr według pomysłu z opowiadania – prezentuje efekt pracy grupy – wymyśla własny szyfr i szyfruje według niego informację	nia informacji o świecie przez ludzi niewidomych – poprawnie odczytuje zaszyfrowaną informację – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń oraz wskazuje osobę, która opowiada historię tajemnego szyfru – rozumie i wyjaśnia pojęcie <i>akapit</i> – podaje informacje na temat osoby opowiadającej historię tajemnego szyfru – wyjaśnia przyczyny niepowodzenia realizacji pomysłu – poprawnie wypowiada się na temat komizmu ukazanej sytuacji – samodzielnie opracowuje szyfr według pomysłu z opowiadania – twórczo wpływa na efekt pracy grupy – zapisuje swoje imię i nazwisko alfabetem Braille’a – wymyśla własny szyfr i szyfruje według niego informację

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
11.	1	Kraina języka. O częściach mowy. • części mowy odmienne • części mowy nieodmienne – podręcznik, s. 33–34 – zeszyt ćwiczeń, s. 82–84	– zna pojęcia: <i>część mowy, odmienna część mowy, nieodmienna część mowy</i> – zapisuje wyrazy podane przez innych uczniów – zapisuje podane pytania – zapisuje odpowiedzi na podane / zadane pytania – zapisuje podane przykłady – pracuje z pomocą nauczyciela	– rozumie pojęcia: <i>część mowy, odmienna część mowy, nieodmienna część mowy</i> – stara się porządkować wyrazy wg podanych kryteriów – stara się dopisać przykładowe wyrazy do podanych grup wyrazów – stara się układać pytania – stara się dobierać odpowiedzi do zadanych pytań – stara się uzupełniać szeregi brakującymi formami podanych wyrazów – stara się podać przykłady wyrazów, których formy się nie zmieniają – stara się uzupełnić część tabeli podanymi wyrażeniami – stara się zmienić formy podanych wyrazów, tak by wyrażenia i zwroty miały sens	– porządkuje wyrazy wg podanych kryteriów – dopisuje przykładowe wyrazy do podanych grup wyrazów – układa pytania – dobiera odpowiedzi do zadanych pytań – uzupełnia szeregi brakującymi formami podanych wyrazów – podaje przykłady wyrazów, których formy się nie zmieniają – uzupełnia część tabeli podanymi wyrażeniami – zmienia formy podanych wyrazów, tak by wyrażenia i zwroty miały sens – dobiera w pary takie same części mowy – koloruje pola z wyrazami, które tworzą pary	– poprawnie porządkuje wyrazy wg podanych kryteriów – poprawnie dopisuje wyrazy do podanych grup wyrazów – poprawnie układa pytania – poprawnie dobiera odpowiedzi do zadanych pytań – poprawnie uzupełnia szeregi brakującymi formami podanych wyrazów – poprawnie podaje przykłady wyrazów, których formy się nie zmieniają – poprawnie uzupełnia tabelę podanymi wyrażeniami – poprawnie zmienia formy podanych wyrazów, tak by wyrażenia i zwroty miały sens – poprawnie dobiera w pary takie same części mowy – wyjaśnia, co różni wyrazy w podanych parach – poprawnie koloruje pola z wyrazami, które tworzą pary

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				– stara się dobierać w pary takie same części mowy – stara się wyszukać pola z wyrazami, które tworzą pary		
12.	1	Korzystamy ze słownika ortograficznego. • litera • głoska • alfabet • słownik ortograficzny – podręcznik, s. 25, s. 37–39 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Nauka o języku, cz. II. Rodzaje słowników</i> □ scenariusz nr 6	– rozumie znaczenie pojęć: <i>litera, głoska, alfabet</i> – zna alfabet – układa wyrazy w porządku alfabetycznym – znajduje wyrazy w słowniku ortograficznym – zapisuje wyrazy z trudnością ortograficzną – podaje sytuacje, w których może skorzystać ze słownika ortograficznego	– odczytuje zawartość wybranych artykułów hasłowych ze słownika ortograficznego – rozumie znaczenia skrótów i symboli występujących w słownikach ortograficznych – stara się wyszukać wyrazy w słowniku ortograficznym – stara się uzupełnić wyrazy literami <i>u</i> lub <i>ó</i> , korzystając ze słownika ortograficznego	– odczytuje i omawia zawartość wybranych artykułów hasłowych ze słownika ortograficznego – wyszukuje wyrazy w słowniku ortograficznym – uzupełnia wyrazy literami <i>u</i> lub <i>ó</i> , korzystając ze słownika ortograficznego – wie, że książkowe wydanie słownika ortograficznego ma wersję elektroniczną	– odczytuje i poprawnie omawia zawartość wybranych artykułów hasłowych ze słownika ortograficznego – sprawnie wyszukuje wyrazy w słowniku ortograficznym – poprawnie uzupełnia wyrazy literami <i>u</i> lub <i>ó</i> , sprawnie korzystając ze słownika ortograficznego – porównuje książkowe wydanie słownika ortograficznego z wersją elektroniczną – odgaduje hasła na podstawie podanych wyjaśnień
13.	1	Korzystamy ze słownika wyrazów bliskoznacznych. • Grzegorz Kas-	– wpisuje do krzyżówki hasła podane przez uczniów – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela	– stara się rozwiązać krzyżówkę – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie	– rozwiązuje krzyżówkę – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – porównuje bohaterów	– poprawnie rozwiązuje krzyżówkę – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – ocenia bohaterów – wyjaśnia i poprawnie stosuje pojęcie <i>synonim</i>

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		depke, <i>Syn Nima</i> • synonim • słownik wyrazów bliskoznacznych – podręcznik, s. 35–36 – zeszyt ćwiczeń, s. 62–63 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Nauka o języku, cz. II. Rodzaje słowników</i> □ scenariusz nr 7	– czyta głośno, doskonaląc technikę czytania – mówi o bohaterach – zapisuje informacje na temat bohaterów – wie, czym jest <i>synonim</i>	– podaje informacje na temat bohaterów – stara się opowiedzieć o sytuacji ukazanej w tekście – rozumie pojęcie <i>synonim</i> – stara się korzystać ze słownika wyrazów bliskoznacznych – stara się oddzielić synonimy należące do różnych grup znaczeniowych – stara się łączyć synonimy podanego wyrazu ze zdaniami, biorąc pod uwagę różnice znaczeniowe – stara się dobierać przymiotniki bliskoznaczne	– opowiada o sytuacji ukazanej w tekście – rozumie sens wypowiedzi nauczycielki – wyjaśnia pojęcie <i>synonim</i> – korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – oddziela synonimy należące do różnych grup znaczeniowych – łączy synonimy podanego wyrazu ze zdaniami, biorąc pod uwagę różnice znaczeniowe – dobiera przymiotniki bliskoznaczne – zastępuje powtórzenia synonimami	– wyjaśnia sens wypowiedzi nauczycielki – samodzielnie korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – bezbłędnie oddziela synonimy należące do różnych grup znaczeniowych – poprawnie łączy synonimy podanego wyrazu ze zdaniami, biorąc pod uwagę różnice znaczeniowe – dobiera właściwe przymiotniki bliskoznaczne – zastępuje powtórzenia odpowiednimi synonimami
14.	1	Korzystamy ze słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych. • słownik języka polskiego	– z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych – zapisuje wyrazy podane przez uczniów	– odczytuje zawartość wybranych artykułów hasłowych ze słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych – stara się wyszukać wy-	– odczytuje i omawia zawartość wybranych artykułów hasłowych ze słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych – wyszukuje wyrazy w słowniku języka polskiego i słowniku	– przypomina informacje dotyczące przeznaczenia słownika ortograficznego oraz słownika wyrazów bliskoznacznych i zasad korzystania z nich – odczytuje i poprawnie omawia zawartość wybranych artykułów hasłowych ze słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych – sprawnie wyszukuje wyrazy w słowniku języka

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		• słownik wyrazów obcych • wyraz rodzimy • homonim – podręcznik, s. 37–39 – zeszyt ćwiczeń, s. 61–62 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Nauka o języku, cz. II. Rodzaje słowników</i> □ scenariusz nr 8		razy w słowniku języka polskiego i słowniku wyrazów obcych – zna pojęcia: <i>wyraz rodzimy i homonim</i> – stara się zastępować w zdaniu wyrazy obce wyrazami rodzimymi – wybiera / wskazuje odpowiedni słownik – stara się łączyć nazwy słowników z adresami internetowymi, pod którymi można znaleźć ich wersje elektroniczne	wyrazów obcych – rozumie pojęcia: <i>wyraz rodzimy i homonim</i> – zastępuje w zdaniu wyrazy obce wyrazami rodzimymi – łączy nazwy słowników z adresami internetowymi, pod którymi można znaleźć ich wersje elektroniczne	polskiego i słowniku wyrazów obcych – rozumie i wyjaśnia pojęcia: <i>wyraz rodzimy i homonim</i> – poprawnie zastępuje w zdaniu wyrazy obce wyrazami rodzimymi – poprawnie łączy nazwy słowników z adresami internetowymi, pod którymi można znaleźć ich wersje elektroniczne – porównuje książkowe wydania słowników z ich wersjami elektronicznymi
15.	1	W kręgu miłośników książek. – zeszyt ćwiczeń, s. 58–60	– zapisuje wyrazy podane przez uczniów – pod kierunkiem nauczyciela znajduje odpowiednie informacje na tytułowych kartach książek i ich okładkach – z pomocą nauczyciela ustala kolejność czynności, jakie należy wykonać, aby oddać książkę wypożyczoną z biblioteki i wypożyczyć nową	– stara się uzupełnić informacje, które powinny się znaleźć na tytułowych kartach książek – wie, co jest przydatne podczas wyszukiwania książek w księgarni lub bibliotece – stara się porządkować i numerować poszczególne tomy encyklopedii – stara się porządkować	– uzupełnia informacje, które powinny się znaleźć na tytułowych kartach książek – podkreśla informacje, które należy umieścić na okładkach książek – podaje, co jest przydatne podczas wyszukiwania książek w księgarni lub bibliotece – porządkuje i numeruje poszczególne tomy encyklopedii – porządkuje kolejność czynno-	– poprawnie uzupełnia informacje, które powinny się znaleźć na tytułowych kartach książek – poprawnie podkreśla informacje, które należy umieścić na okładkach książek – wyjaśnia, co jest przydatne podczas wyszukiwania książek w księgarni lub bibliotece, i uzasadnia wypowiedź – sprawnie porządkuje i poprawnie numeruje poszczególne tomy encyklopedii – poprawnie porządkuje kolejność czynności, jakie należy wykonać, aby oddać książkę wypożyczoną z biblioteki i wypożyczyć nową

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				kolejność czynności, jakie należy wykonać, aby oddać książkę wypożyczoną z biblioteki i wypożyczyć nową – stara się wskazać odpowiednie źródło informacji – stara się wskazać książki przydatne przy planowaniu autokarowej wycieczki swojej klasy	ści, jakie należy wykonać, aby oddać książkę wypożyczoną z biblioteki i wypożyczyć nową – wskazuje odpowiednie źródło informacji – wskazuje książki przydatne przy planowaniu autokarowej wycieczki swojej klasy	– poprawnie wskazuje odpowiednie źródło informacji – poprawnie wskazuje książki przydatne przy planowaniu autokarowej wycieczki swojej klasy
16.	1	Poznajmy się – przygotowanie do sprawdzianu. – treści zawarte w I rozdziale podręcznika	– z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– stara się wykonywać ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– poprawnie wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu
17.	1	Poznajmy się – piszemy sprawdzian. – sprawdzian kontrolny nr 1	– czyta cicho – podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń – zna słowniki: języka polskiego, ortograficznego, wyrazów bliskoznacznych, wyrazów obcych – próbuje dzielić wyrazy na sylaby	– czyta cicho ze zrozumieniem – stara się określić przeznaczenie słowników: języka polskiego, ortograficznego, wyrazów bliskoznacznych, wyrazów obcych – zna podstawowe zasady obowiązujące podczas	– czyta cicho ze zrozumieniem – na ogół określa przeznaczenie słowników: języka polskiego, ortograficznego, wyrazów bliskoznacznych, wyrazów obcych – zna zasady obowiązujące podczas przedstawiania się – zna zasady dzielenia wyrazów na sylaby – na ogół szereguje wyrazy	– czyta cicho ze zrozumieniem – poprawnie określa przeznaczenie słowników: języka polskiego, ortograficznego, wyrazów bliskoznacznych, wyrazów obcych – wie, czego nie należy robić podczas przedstawiania się – poprawnie dzieli wyrazy i na sylaby – poprawnie szereguje wyrazy w kolejności alfabetycznej – rozumie pojęcia i poprawnie je rozpoznaje:

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
			– próbuje szeregować wyrazy w kolejności alfabetycznej – zna odmienne i nieodmienne części mowy – zna alfabet – próbuje pisać i adresować kartkę pocztową z życzeniami	przedstawiania się – stara się dzielić wyrazy na sylaby – stara się szeregować wyrazy w kolejności alfabetycznej – zna pojęcia: <i>alfabet, wers, głoska, litera, sylaba, akapit</i> – stara się odróżnić odmienne części mowy od nieodmiennych – stara się zapisać wyrazy w kolejności alfabetycznej – stara się pisać i adresować kartkę pocztową z życzeniami	w kolejności alfabetycznej – rozumie pojęcia: <i>alfabet, wers, głoska, litera, sylaba, akapit</i> – odróżnia części mowy odmienne od nieodmiennych – na ogół poprawnie zapisuje wyrazy w kolejności alfabetycznej – pisze i adresuje kartkę pocztową z życzeniami	<i>alfabet, wers, głoska, litera, sylaba, akapit</i> – bezbłędnie odróżnia części mowy odmienne od nieodmiennych – poprawnie pisze i adresuje kartkę pocztową z życzeniami
Szkoła z marzeń						
18.	1	Czy rozumiesz to, co czytasz? Spotkanie 1. – <i>Nowa pani</i> . • Terence Blacker, <i>Nowa pani</i> – podręcznik, s. 44–46 – test nr 1 spraw-	– czyta tekst – podejmuje próbę udzielania odpowiedzi na postawione pytania	– rozumie czytany tekst – stara się udzielić odpowiedzi na postawione pytania	– udziela odpowiedzi na postawione pytania – porównuje odpowiedzi zaznaczone (podane) na sprawdzianie z wzorcowymi rozwiązaniami	– poprawnie udziela odpowiedzi na postawione pytania

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		dzający stopień opanowania umiejętności cichego czytania ze zrozumieniem				
19.	2	Jak powinna wyglądać wymarzona szkoła? • plakat – podręcznik, s. 43 ☐ scenariusz nr 9	– ogląda dostępne plakaty – mówi, jaką postać literacką przedstawiono na plakacie – mówi o lekcjach prowadzonych przez pana Kleksa – słucha fragmentu książki – mówi o wymarzonej szkole – włącza się w pracę grupy – próbuje wykonać plakat – zna fragmenty lektury	– wie, czym jest plakat i czemu służy – wyjaśnia, jaką postać literacką przedstawiono na plakacie – stara się opisać lekcje prowadzone przez pana Kleksa – stara się opisać wnętrze i otoczenie wymarzonej szkoły – porównuje swój opis z oryginałem – pracuje w grupie – stara się wymyślić nazwy lekcji, jakie mogłyby być prowadzone w wymarzonej szkole – stara się opisać przebieg wymyślonych rodzajów lekcji – stara się zaprojektować	– wyjaśnia, czym jest plakat i czemu służy – opisuje lekcje prowadzone przez pana Kleksa – opisuje wnętrze i otoczenie wymarzonej szkoły – porównuje swój opis z oryginałem – prezentuje efekt pracy grupy – wymyśla nazwy lekcji, jakie mogłyby być prowadzone w wymarzonej szkole – opisuje przebieg wymyślonych lekcji – projektuje i wykonuje plakat reklamujący szkołę, do której chodzi, lub własny plakat wyborczy – czyta w całości lekturę	– poprawnie wyjaśnia, czym jest plakat i czemu służy – wymienia rodzaje plakatów – ciekawie opisuje lekcje prowadzone przez pana Kleksa – dokładnie opisuje wnętrze i otoczenie wymarzonej szkoły – porównuje swój opis z oryginałem – ciekawie prezentuje efekt pracy grupy – wymyśla ciekawe nazwy lekcji, jakie mogłyby być prowadzone w wymarzonej szkole – poprawnie opisuje przebieg wymyślonych rodzajów lekcji – ciekawie projektuje i wykonuje plakat reklamujący szkołę, do której chodzi, lub własny plakat wyborczy – czyta w całości lekturę

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				i wykonać plakat reklamujący szkołę, do której chodzi, lub własny plakat wyborczy – czyta lekturę		
20.	1	Układamy plan wydarzeń. • plan wydarzeń – podręcznik, s. 47 – zeszyt ćwiczeń, s. 24–27 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i> , cz. 1, s. 5	– zapisuje punkty planu – czyta głośno opowiadanie – z pomocą nauczyciela wykonuje polecenia związane z tworzeniem planu i przekształcaniem wypowiedzi	– wie, czym jest plan utworu / plan wydarzeń – stara się ustalić kolejność przemieszanych punktów planu – stara się wymyślić tytuł opowiadania na podstawie planu wydarzeń – stara się tytułować obrazki – stara się zastępować czasowniki rzeczownikami – stara się przekształcać wypowiedzenia w zdania – czyta opowiadanie – stara się porządkować obrazki i punkty planu zgodnie z kolejnością wydarzeń występujących w tekście – stara się uzupełnić	– rozumie, czym jest plan utworu / plan wydarzeń – wie, w jakiej formie mogą być zapisane punkty planu – ustala na ogół poprawną kolejność przemieszanych punktów planu – wymyśla tytuł opowiadania na podstawie planu wydarzeń – tytułuje obrazki, stosując zdania, a następnie równoważniki zdań (bez wprowadzania pojęć) – zastępuje czasowniki rzeczownikami – porządkuje obrazki i punkty planu zgodnie z kolejnością wydarzeń występujących w tekście – uzupełnia punkty planu o niezbędne informacje	– rozumie i wyjaśnia, czym jest plan utworu / plan wydarzeń – wyjaśnia, w jakiej formie mogą być zapisane punkty planu – ustala poprawną kolejność przemieszanych punktów planu – samodzielnie wymyśla tytuł opowiadania na podstawie planu wydarzeń – tytułuje obrazki, poprawnie stosując zdania, a następnie równoważniki zdań (bez wprowadzania pojęć) – poprawnie przekształca wypowiedzenia w zdania – poprawnie porządkuje obrazki i punkty planu zgodnie z kolejnością wydarzeń występujących w tekście – poprawnie uzupełnia punkty planu o niezbędne informacje – poprawnie uzupełnia historyjki obrazkowe brakującymi ilustracjami – poprawnie układa plan do historyjki obrazkowej

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				punkty planu o niezbędne informacje – stara się uzupełnić historyjki obrazkowe brakującymi ilustracjami – stara się ułożyć plan do historyjki obrazkowej	– uzupełnia historyjki obrazkowe brakującymi ilustracjami – układa plan do historyjki obrazkowej	
21.	2	Co możemy powiedzieć o nowej nauczycielce – Magi Mag? • Terence Blacker, <i>Nowa pani</i> • elementy świata przedstawionego • plan wydarzeń – podręcznik, s. 44–47 ☐ scenariusz nr 10	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – zapisuje plan wydarzeń – mówi o wydarzeniach – mówi o bohaterach – opisuje wygląd tytułowej bohaterki – z pomocą nauczyciela dzieli tekst na mniejsze części zgodnie z kolejnymi wydarzeniami	– określa miejsce wydarzeń, wymienia bohaterów – stara się redagować plan wydarzeń – stara się wskazać wydarzenia realistyczne i nieprawdopodobne – opisuje zachowanie i umiejętności tytułowej bohaterki – stara się podzielić tekst na mniejsze części zgodnie z kolejnymi wydarzeniami – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń na podstawie planu – stara się gromadzić informacje na temat bo-	– określa elementy świata przedstawionego – redaguje plan wydarzeń – wskazuje wydarzenia realistyczne i nieprawdopodobne – dzieli tekst na mniejsze części zgodnie z kolejnymi wydarzeniami – opowiada o przebiegu wydarzeń na podstawie planu – gromadzi informacje na temat bohaterów – ocenia bohaterów, zwłaszcza tytułową postać – stara się uzasadnić własne zdanie – tworzy ilustrację wybranego miejsca	– poprawnie określa wszystkie elementy świata przedstawionego – poprawnie redaguje plan wydarzeń – poprawnie wskazuje wydarzenia realistyczne i nieprawdopodobne – ciekawie opowiada o przebiegu wydarzeń na podstawie planu – samodzielnie gromadzi informacje na temat bohaterów – właściwie ocenia bohaterów – uzasadnia własne zdanie – tworzy ciekawą ilustrację wybranego miejsca

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				haterów – stara się ocenić bohaterów – rysuje ilustrację		
22.	1	Zakręty ortografii. Ćwiczenia utrwalające pisownię wyrazów z ó. • Agnieszka Frączek, <i>O kozie na mrozie</i> • ó wymienne i niewymienne • ó w zakończeniach: -ów, -ówka, -ówna – podręcznik, s. 48–49 – zeszyt ćwiczeń, s. 150–154 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Zasady pisowni. Zasady polskiej ortografii</i> – cz. I	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o wierszu – zapisuje wyrazy z ó – z pomocą nauczyciela wykonuje polecenia – dopisuje wyrazy z zakończeniem -ów według podanego wzoru – zapisuje podpisy do obrazków – tworzy wyrazy przez dodanie zakończenia -ówka – zapisuje utworzone wyrazy lub zdania – zapisuje wyrazy z ó niewymiennym – zapisuje nazwy miejscowości z zakończeniem -ów i szereguje je w kolejności alfabetycznej	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie – stara się opowiedzieć o sytuacji przedstawionej w wierszu – wypisuje z wiersza wyrazy z ó – stara się rozwiązać rebus – stara się uzasadnić pisownię wyrazu będącego rozwiązaniem rebusu – stara się samodzielnie zapisać pary wyrazów pasujące do obrazków: wyraz z ó – jego uzasadnienie – do podanych wyrazów stara się dopisać takie, w których ó wymienia się na o, e lub a – stara się stworzyć nazwiska przez dodanie zakoń-	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu – wypisuje z wiersza wyrazy z ó wraz z uzasadnieniem ich pisowni – rozwiązuje rebus – poprawnie uzasadnia pisownię wyrazu będącego rozwiązaniem rebusu – zapisuje pary wyrazów pasujące do obrazków: wyraz z ó – jego uzasadnienie – dopisuje do podanych wyrazów takie przykłady, w których ó wymienia się na o, e lub a – tworzy nazwiska przez dodanie zakończenia -ówna – na ogół układa zdania z wyrazami rozpoczynającymi się literą ó – układa wyrazy z ó z rozsypanki sylabowej	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu – samodzielnie wypisuje z wiersza wyrazy z ó wraz z uzasadnieniem ich pisowni – poprawnie rozwiązuje rebus – poprawnie uzasadnia pisownię wyrazu będącego rozwiązaniem rebusu – poprawnie zapisuje pary wyrazów pasujące do obrazków: wyraz z ó – jego uzasadnienie – poprawnie dopisuje do podanych wyrazów takie przykłady, w których ó wymienia się na o, e lub a – poprawnie tworzy nazwiska przez dodanie zakończenia -ówna – poprawnie układa zdania z wyrazami rozpoczynającymi się literą ó – poprawnie układa wyrazy z ó z rozsypanki sylabowej – poprawnie tworzy zestaw wyrazów z ó niewymiennym – sprawnie odszukuje wyrazy z ó ukryte w innych wyrazach

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		☐ scenariusz nr 11		czenia -ówna – stara się ułożyć zdania z wyrazami rozpoczynającymi się literą ó – stara się ułożyć wyrazy z ó z rozsypanki sylabowej – stara się tworzyć zestaw wyrazów z ó niewymienionym – korzysta ze słownika ortograficznego – stara się odszukać wyrazy z ó ukryte w innych wyrazach – z liter tworzących podany wyraz stara się ułożyć wyrazy z ó – stara się tworzyć nazwy miejscowości przez dodanie zakończenia -ów i stara się zapisać je w kolejności alfabetycznej	– tworzy zestaw wyrazów z ó niewymiennym – odszukuje wyrazy z ó ukryte w innych wyrazach – z liter tworzących podany wyraz układa wyrazy z ó – tworzy nazwy miejscowości przez dodanie zakończenia -ów i zapisuje je w kolejności alfabetycznej	– z liter tworzących podany wyraz poprawnie układa wyrazy z ó – poprawnie tworzy nazwy miejscowości przez dodanie zakończenia -ów i poprawnie zapisuje je w kolejności alfabetycznej – wymyśla rebus z ukrytym wyrazem z ó
23.	1	Zakrety ortografii. Ćwiczenia utrwalające pisownię wyrazów z u.	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wypisuje z wiersza wyrazy z wyróżnionym zakończeniem	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie – stara się tworzyć zdrobnienia od podanych przy-	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – tworzy zdrobnienia od podanych przymiotników	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – omawia charakter wiersza – poprawnie tworzy zdrobnienia od podanych przymiotników

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		• Agnieszka Frączek, <i>Smoczy apetyt</i> • pisownia <i>u</i> w zakończeniach form czasu teraźniejszego • pisownia <i>u</i> w zakończeniach zdrobnień i spieszceń • pisownia <i>u</i> w rzeczownikach z zakończeniami typu: <i>-un, -unek</i> – podręcznik, s. 50 – zeszyt ćwiczeń, s. 154–155 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Zasady pisowni. Zasady polskiej ortografii</i> – cz. I ☐ scenariusz nr 12	– tworzy formy osobowe czasowników w czasie teraźniejszym – uzupełnia treść kartki pocztowej, wpisując odpowiednie formy czasowników w czasie teraźniejszym – zapisuje zdrobnienia od podanych przymiotników – zapisuje zdrobnienia imion i nazw osób ze swojej rodziny – zapisuje podane wyrazy z <i>u</i> w odpowiednich miejscach tabelki	miotników – stara się odszukać w diagramie rzeczowniki z zakończeniami typu: <i>-un, -unek</i> – stara się porządkować podane wyrazy z <i>u</i> i zapisuje je w odpowiednich miejscach tabelki – stara się tworzyć zestaw wyrazów z <i>u</i>, których pisowni nie uzasadnia żadna reguła ortograficzna – korzysta ze słownika ortograficznego	– odszukuje w diagramie rzeczowniki z zakończeniami typu: <i>-un, -unek</i> – porządkuje podane wyrazy z <i>u</i> i zapisuje je w odpowiednich miejscach tabelki – tworzy zestaw wyrazów z <i>u</i>, których pisowni nie uzasadnia żadna reguła ortograficzna	– poprawnie odszukuje w diagramie rzeczowniki z zakończeniami typu: <i>-un, -unek</i> – poprawnie porządkuje podane wyrazy z <i>u</i> i zapisuje je w odpowiednich miejscach tabelki – poprawnie tworzy zestaw wyrazów z <i>u</i>, których pisowni nie uzasadnia żadna reguła ortograficzna
24.	1	Zakręty ortografii.	– opanowuje pamięciowo	– stara się tworzyć notat-	– tworzy notatkę graficzną	– poprawnie tworzy notatkę graficzną dotyczącą

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		Ó czy u? Piszemy dyktando. - ó wymienne i niewymienne - ó w zakończeniach -ów, -ówka, -ówna - pisownia u w zakończeniach form czasu teraźniejszego - pisownia u w zakończeniach zdrobnień i spieszczeń - pisownia u w rzeczownikach z zakończeniami typu: -un, -unek – zeszyt ćwiczeń, s. 156–157 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Zasady pisowni. Zasady polskiej ortografii</i> – cz. I	zbiór kilkunastu wyrazów z ó niewymiennym i u – zapisuje tekst dyktanda – zapisuje przysłowia z wyrazami z u i ó	kę graficzną dotyczącą pisowni wyrazów z ó i u – stara się stosować w praktyce podstawowe zasady ortograficzne dotyczące pisowni wyrazów z u i ó – zapisuje tekst dyktanda, starając się zachować poprawność ortograficzną – stara się uzupełnić tekst literami u i ó – stara się ułożyć diagram, którego rozwiązaniem jest wyraz z ó – uzupełnia dialog, stara się zastąpić słowami cyfry podane w nawiasach	dotyczącą pisowni wyrazów z ó i u – na ogół stosuje w praktyce podstawowe zasady ortograficzne dotyczące pisowni wyrazów z u i ó – na ogół poprawnie zapisuje tekst dyktanda pod względem ortograficznym – uzupełnia tekst literami u i ó – układa diagram, którego rozwiązaniem jest wyraz z ó – uzupełnia dialog, zastępując słowami cyfry podane w nawiasach	pisowni wyrazów z ó i u – poprawnie stosuje w praktyce podstawowe zasady ortograficzne dotyczące pisowni wyrazów z u i ó – zapisuje tekst dyktanda poprawnie pod względem ortograficznym – poprawnie uzupełnia tekst literami u i ó – poprawnie układa diagram, którego rozwiązaniem jest wyraz z ó – poprawnie uzupełnia dialog, zastępując słowami cyfry podane w nawiasach

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		☐ scenariusz nr 13				
25.	1	Zakręty ortografii. Ó czy u? Omówienie i poprawa dyktanda. - ó wymienne i niewymienne - ó w zakończeniach -ów, -ówka, -ówna - pisownia u w zakończeniach form czasu teraźniejszego - pisownia u w zakończeniach zdrobnień i spieszceń - pisownia u w rzeczownikach z zakończeniami typu: -un, -unek – zeszyt ćwiczeń, s. 157–158 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interak-</i>	– pod kierunkiem nauczyciela uzupełnia tekst literami u i ó – pod kierunkiem nauczyciela korzysta ze słownika ortograficznego – układa zdania z wyrazami, które zapisał niepoprawnie podczas dyktanda	– uzupełnia tekst literami u i ó – stara się uzupełnić przysłowia literami u lub ó – korzysta ze słownika ortograficznego – stara się porządkować wyrazy z ó i u według zasad dotyczących ich pisowni i zapisuje je w odpowiednie miejsca tabeli	– na ogół uzupełnia tekst literami u i ó – uzupełnia przysłowia literami u lub ó – porządkuje wyrazy z ó i u według zasad dotyczących ich pisowni i zapisuje je w odpowiednie miejsca tabeli	– poprawnie uzupełnia tekst literami u i ó – poprawnie uzupełnia przysłowia literami u lub ó – bezbłędnie porządkuje wyrazy z ó i u według zasad dotyczących ich pisowni i zapisuje je w odpowiednie miejsca tabeli

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		tywne: Zasady pisowni. Zasady polskiej ortografii – cz. I ☐ scenariusz nr 14				
26.	1	Oceniamy postępowanie bohaterów poznanego fragmentu <i>Dynastii Miziołków</i> . • Joanna Olech, <i>Dynastia Miziołków</i> • narrator – podręcznik, s. 51–52 – zeszyt ćwiczeń: s. 51–53 ☐ scenariusz nr 15	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o wydarzeniach – mówi o bohaterach – zna pojęcie <i>narrator</i> – mówi o narratorze – z pomocą nauczyciela wymienia cechy, którymi powinien się charakteryzować przewodniczący samorządu	– stara się podać cechy przewodniczącego samorządu szkolnego – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie – stara się podać informacje na temat bohaterów występujących w przywołanym tekście – stara się ocenić postępowanie bohaterów – na podstawie analizy cech rozpoznaje w tekście narratora – stara się wypowiadać na temat narratora – stara się nazywać uczucia wyrażone przez narratora – włącza się w przygotowanie scenki dramatowej na temat wy-	– podaje cechy przewodniczącego samorządu szkolnego – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – podaje informacje na temat bohaterów przywołanego tekstu – ocenia postępowanie bohaterów – wypowiada się na temat narratora – nazywa uczucia wyrażone przez narratora – przygotowuje scenkę dramatową na temat wydarzeń opisanych przez Miziołka	– wyczerpująco opisuje cechy przewodniczącego samorządu szkolnego – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie podaje informacje na temat bohaterów występujących w przywołanym tekście – analizuje i ocenia postępowanie bohaterów – poprawnie wypowiada się na temat narratora – trafnie nazywa uczucia wyrażone przez autora dziennika – opowiada o marzeniach narratora, uzasadnia wypowiedź cytataami – inicjuje przygotowanie scenki dramatowej na temat wydarzeń opisanych przez Miziołka

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				darzeń opisanych przez Miziołka		
27.	2	Kraina języka. Rzeczownik. • rzeczownik • znaczenie rzeczownika • liczba pojedyncza i mnoga • rodzaj rzeczownika – podręcznik, s. 53–56 – zeszyt ćwiczeń, s. 85–88	– rozpoznaje rzeczownik – zapisuje przykłady rzeczowników na podstawie obserwacji najbliższego otoczenia – dobiera wspólną nazwę dla podanych grup wyrazów – podaje nazwy osób, przedmiotów, zwierząt, roślin i zjawisk przedstawionych na ilustracjach – odpowiada rzeczownikami na postawione pytania – wie, że rzeczownik jest częścią mowy odmiennej i że ma określony rodzaj	– stara się rozpoznać rzeczownik jako odmienioną część mowy nazywaną osobą, przedmiotem, zwierzęciem, rośliną i zjawiskiem przyrody, odpowiadającą na pytania <i>kto?</i> lub <i>co?</i> – stara się podkreślić / wskazać rzeczowniki wśród podanych wyrazów – stara się odmieniać rzeczowniki przez liczby – z pomocą nauczyciela określa rodzaj rzeczowników	– rozpoznaje rzeczownik jako odmiennej część mowy nazywaną osobą, przedmiotem, zwierzęciem, rośliną i zjawiskiem przyrody, odpowiadającą na pytania <i>kto?</i> lub <i>co?</i> – podkreśla / wskazuje rzeczowniki wśród podanych wyrazów – odmienia rzeczowniki przez liczby – określa rodzaj rzeczowników – wskazuje formy podstawowe i rodzaj odmienionych rzeczowników	– poprawnie rozpoznaje rzeczownik jako odmiennej część mowy nazywaną osobą, przedmiotem, zwierzęciem, rośliną i zjawiskiem przyrody, odpowiadającą na pytania <i>kto?</i> lub <i>co?</i> – poprawnie podkreśla / wskazuje rzeczowniki wśród podanych wyrazów – poprawnie odmienia rzeczowniki i zapisuje je we właściwej formie
28.	1	Tworzymy <i>Klasowy kodeks honorowy</i> dotyczący naszych praw i obowiązków. • Jan Twardowski, <i>W klasie</i> – podręcznik, s. 57 ☐ scenariusz nr 16	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o zachowaniu bohaterów wiersza – czyta głośno puentę – podaje przykłady do <i>Klasowego kodeksu honorowego</i>	– stara się stworzyć schematyczny rysunek obrazujący porządek i bałagan w klasie – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie – stara się wypisać zachowania uczniów – stara się ocenić zachowanie	– tworzy schematyczny rysunek obrazujący porządek i bałagan w klasie – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – wypisuje zachowania uczniów – ocenia zachowania bohaterów wiersza – wyjaśnia sens puenty	– tworzy schematyczny rysunek obrazujący porządek i bałagan w klasie, wyjaśnia związek z wierszem – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie wypisuje zachowania uczniów – właściwie ocenia zachowania bohaterów wiersza – poprawnie wyjaśnia sens puenty – poprawnie formułuje prawa i obowiązki

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
			– słucha wypowiedzi koleżanek i kolegów	wania bohaterów wiersza – stara się wyjaśnić sens puenty – stara się formułować prawa i obowiązki do <i>Klasowego kodeksu honorowego</i> – stara się wyjaśnić, jaki efekt uzyskał poeta, pomijając znaki interpunkcyjne	– formułuje prawa i obowiązki do <i>Klasowego kodeksu honorowego</i> – wyjaśnia, jaki efekt uzyskał poeta, pomijając znaki interpunkcyjne	do <i>Klasowego kodeksu honorowego</i> – poprawnie wyjaśnia, jaki efekt uzyskał poeta, pomijając znaki interpunkcyjne
29.	1	Kiedy stosuje się poszczególne znaki interpunkcyjne? • Jan Brzechwa, <i>Znaki przestankowe</i> • znaki interpunkcyjne – podręcznik, s. 58–59 □ scenariusz nr 17	– zapisuje graficzne odpowiedniki znaków interpunkcyjnych – słucha recytacji wiersza – dzieli tekst na role – czyta tekst z podziałem na role – mówi o zachowaniu znaków przestankowych z wiersza – mówi o wierszu – z pomocą nauczyciela zapisuje właściwe znaki przestankowe	– krótko wypowiada się na temat zachowania znaków przestankowych z wiersza – stara się określić charakter wiersza – zna zasady stosowania znaków interpunkcyjnych – stara się uzupełnić zdania odpowiednimi znakami interpunkcyjnymi – stara się wymyślić i narysować własną kompozycję ze znaków interpunkcyjnych	– wypowiada się na temat zachowania znaków przestankowych z wiersza – określa charakter wiersza – na ogół wyjaśnia zasady stosowania znaków interpunkcyjnych – podaje na ogół informacje na temat zasad dotyczących stosowania znaków interpunkcyjnych – na ogół poprawnie uzupełnia zdania znakami interpunkcyjnymi – wymyśla i rysuje własną kompozycję ze znaków interpunkcyjnych	– poprawnie wypowiada się na temat zachowania znaków przestankowych z wiersza – poprawnie określa charakter wiersza – poprawnie wyjaśnia zasady stosowania znaków interpunkcyjnych – poprawnie notuje w tabeli informacje na temat zasad dotyczących stosowania znaków interpunkcyjnych – poprawnie uzupełnia zdania odpowiednimi znakami interpunkcyjnymi – wymyśla i rysuje ciekawą własną kompozycję ze znaków interpunkcyjnych

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
30.	2	Co możemy powiedzieć o cechach charakteru panny Minchin na podstawie jej zachowania? • Frances H. Burnett, <i>Lekcja francuskiego</i> • świat przedstawiony • główny bohater • elementy opisu postaci – podręcznik, s. 60–65 □ scenariusz nr 18	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – mówi o utworze – mówi o bohaterach i ich postępowaniu – rozumie pojęcia: <i>główny bohater i świat przedstawiony</i> – z pomocą nauczyciela wskazuje elementy świata przedstawionego w tekście	– stara się podać kilka cech idealnego nauczyciela – stara się określić elementy świata przedstawionego – stara się ustalić, kto jest głównym bohaterem – stara się opowiedzieć o nieporozumieniu, jakie zaszło na lekcji francuskiego – stara się nazwać cechy bohaterów – stara się wyjaśnić pojęcia: <i>główny bohater i świat przedstawiony</i> – stara się wskazać niektóre elementy świata przedstawionego w tekście	– podaje kilka cech idealnego nauczyciela – określa elementy świata przedstawionego – ustala, kto jest głównym bohaterem – opowiada o nieporozumieniu, jakie zaszło na lekcji francuskiego – nazywa cechy bohaterów na podstawie ich postępowania – wyjaśnia pojęcia: <i>główny bohater i świat przedstawiony</i> – wskazuje elementy świata przedstawionego w tekście	– podaje cechy idealnego nauczyciela, wybiera te, które są najistotniejsze – poprawnie określa elementy świata przedstawionego – wskazuje, kto jest głównym bohaterem, i uzasadnia swoje zdanie – opowiada o nieporozumieniu, jakie zaszło na lekcji francuskiego, wyjaśnia, kto do niego doprowadził – poprawnie nazywa cechy bohaterów – przytacza fragmenty tekstu na poparcie podanych cech – formułuje wnioski na temat postępowania bohaterów – na podstawie zdjęć ze spektaklu określa formę przedstawienia – rozumie i poprawnie stosuje pojęcia: <i>główny bohater i świat przedstawiony</i>
31.	1	Kraina języka. O przymiotniku. • przymiotnik • znaczenie przymiotnika • rodzaj przy-	– bierze udział w zabawie <i>Jakie to jest?</i> – rozpoznaje przymiotnik jako odmienną część mowy, która określa cechy ludzi, przedmiotów, zwierząt, roślin lub	– stara się tworzyć / rozróżniać przymiotniki opisujące, oceniające – dostrzega różnice między formami tego samego przymiotnika	– tworzy / rozróżnia przymiotniki opisujące, oceniające – rozróżnia / określa rodzaj przymiotnika w liczbie pojedynczej i mnogiej (męski, żeński i nijaki, męskoosobowy	– poprawnie tworzy / bezbłędnie rozróżnia przymiotniki opisujące, oceniające – bezbłędnie rozróżnia / określa rodzaj przymiotnika w liczbie pojedynczej i mnogiej (męski, żeński i nijaki, męskoosobowy i niemęskoosobowy)

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		miotnika: męski, żeński, nijaki, męskoosobowy, niemęskoosobowy • liczba pojedyncza i mnoga – podręcznik, s. 66–69 – zeszyt ćwiczeń, s. 89–94	wyraża ich ocenę, będącą odpowiedzią na pytania: <i>jaki? jaka? jakie?</i> – dostosowuje rodzaj przymiotnika do rodzaju rzeczownika – dopisuje przymiotniki do podanych rzeczowników – zapisuje przymiotniki bliskoznaczne i przeciwstawne – zapisuje przymiotniki w odpowiednim rodzaju utworzone od podanych rzeczowników	– rozróżnia rodzaj przymiotnika w liczbie pojedynczej i mnogiej (męski, żeński i nijaki, męskoosobowy i niemęskoosobowy) – stara się wskazać w tekście przymiotniki – stara się ocenić tekst pozbawiony przymiotników – stara się znaleźć w tekście przymiotniki wraz z określanymi przez nie rzeczownikami – stara się dopisać przymiotniki bliskoznaczne i przeciwstawne – stara się tworzyć od podanych rzeczowników przymiotniki w odpowiednim rodzaju	i niemęskoosobowy) – wskazuje w tekście przymiotniki – ocenia tekst pozbawiony przymiotników – na ogół znajduje w tekście przymiotniki wraz z określanymi przez nie rzeczownikami – dopisuje przymiotniki bliskoznaczne i przeciwstawne – tworzy od podanych rzeczowników przymiotniki w odpowiednim rodzaju	– bezbłędnie wskazuje w tekście przymiotniki – ocenia tekst pozbawiony przymiotników, uzasadnia swoje zdanie – znajduje w tekście przymiotniki wraz z określanymi przez nie rzeczownikami, określa bezbłędnie ich formę – dopisuje właściwe przymiotniki bliskoznaczne i przeciwstawne – poprawnie tworzy od podanych rzeczowników przymiotniki w odpowiednim rodzaju
32.	1	Kim jest tytułowy obibok? • Agnieszka Frączek, <i>Obibok</i> • rym	– z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika języka polskiego – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela	– stara się rozwiązać rebus – stara się wyszukać znaczenie wyrazu <i>obijać się</i> w słowniku języka pol-	– rozwiązuje rebus – korzysta ze słownika języka polskiego – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście	– poprawnie rozwiązuje rebus – wyjaśnia znaczenia wyrazów: <i>obibok</i> , <i>obijać się</i> – świadomie korzysta ze słownika języka polskiego – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		– podręcznik, s. 70 – zeszyt ćwiczeń, s. 43–44 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Nauka o języku, cz. II. Rodzaje słowników; Teoria literatury. Środki stylistyczne</i> □ scenariusz nr 19	– czyta głośno – mówi o utworze – zapisuje podane przez uczniów synonimy wyrazu <i>obibok</i> – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – znajduje wskazane przez uczniów rymy – zapisuje tworzone rymy	skiego – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie – stara się podać przykłady zachowań, które można określić mianem <i>objania się</i> – stara się wyszukać synonimy wyrazu <i>obibok</i> w słowniku wyrazów bliskoznacznych – mówi o sytuacji w wierszu – zna pojęcie <i>rym</i> – stara się wskazać (wypisać) rymujące się wyrazy – stara się tworzyć rymy do podanych wyrazów – stara się dopisać wyrazy w takiej formie, by rymowały się z wyrazami w sąsiadujących wersach	– podaje znaczenia czasownika <i>objać się</i> – określa, kim jest tytułowy <i>obibok</i> – podaje przykłady zachowań, które można określić mianem <i>objania się</i> – wypisuje synonimy wyrazu <i>obibok</i> – korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – omawia sytuację ukazaną w wierszu – rozumie pojęcie <i>rym</i> – wskazuje (wypisuje) rymujące się wyrazy – tworzy rymy do podanych wyrazów – dopisuje wyrazy w takiej formie, by rymowały się z wyrazami w sąsiadujących wersach	– ustala, w jakim znaczeniu występuje w wierszu czasownik <i>objać się</i> – wyjaśnia, kim jest tytułowy <i>obibok</i> – podaje różne przykłady zachowań, które można określić mianem <i>objania się</i> – poprawnie wypisuje synonimy wyrazu <i>obibok</i> – świadomie korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – poprawnie omawia sytuację ukazaną w wierszu – rozumie i wyjaśnia pojęcie <i>rym</i> – poprawnie wskazuje (wypisuje) rymujące się wyrazy – tworzy różnorodne rymy do podanych wyrazów – poprawnie dopisuje wyrazy w takiej formie, by rymowały się z wyrazami w sąsiadujących wersach
33.	1	Czy decyzja Pinokia o porzuceniu szkoły była słuszna? • Carlo Collodi, <i>Pinokio</i>	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – mówi o bohaterach – mówi o wydarzeniach – zna pojęcia: <i>dialog</i> , <i>adaptacja</i>	– stara się wymienić bohaterów – stara się wskazać głównego bohatera – stara się określić tema-	– wymienia bohaterów – wskazuje głównego bohatera – określa tematykę poznanego fragmentu – podaje argumenty, które	– poprawnie wymienia bohaterów – bezbłędnie wskazuje głównego bohatera – poprawnie określa tematykę poznanego fragmentu – poprawnie wypisuje argumenty, które skłoniły

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		• dialog • adaptacja • ekranizacja • plakat – podręcznik, s. 71–75 □ scenariusz nr 20	<i>cja, ekranizacja, plakat</i>	tykę poznanego fragmen- tu – opowiada o pobycie w „Krainie wiecznej zabawy” – stara się ocenić postępowanie bohatera – stara się podać korzyści płynące z nauki – zna pojęcia: <i>dialog, adaptacja, ekranizacja, plakat</i> – stara się porównać plakaty teatralne	skłoniły bohatera do porzucenia szkoły – opowiada o pobycie w „Krainie wiecznej zabawy” – ocenia postępowanie bohatera – podaje korzyści płynące z nauki – rozumie pojęcia: <i>dialog, adaptacja, ekranizacja, plakat</i> – porównuje plakaty teatralne – odpowiada na pytania dotyczące wybranego plakatu	bohatera do porzucenia szkoły, podaje odpowiednie cytaty – barwnie opowiada o pobycie w „Krainie wiecznej zabawy” – właściwie ocenia postępowanie bohatera – wyjaśnia znaczenie i pochodzenie frazeologizmów: <i>jest skończonym osłem, wyrosną mu ośle uszy</i> – podaje korzyści płynące z nauki, wyodrębnia najważniejsze z nich – wymienia ekranizacje lub adaptacje teatralne popularnych utworów literackich
34.	1	O jakich zasadach należy pamiętać podczas pisania dialogu? • Carlo Collodi, <i>Pinokio</i> • dialog – podręcznik, s. 71–74 – zeszyt ćwiczeń, s. 9–11 – materiały dodatkowe: WSiPnet. Tworzenie wypo-	– wykonuje kolorowanke – wyszukuje dialog w tekście – wskazuje znaki przestankowe w dialogu – znajduje elementy wskazane przez uczniów – zapisuje dialog	– wykonuje kolorowanke – wie, czym jest dialog – stara się uzupełnić dialog o brakujące znaki przestankowe – wie, czym jest wypowiedź wprowadzająca i wypowiedź objaśniająca – stara się wypisać z tekstu przykład wypowiedzi wprowadzającej i wypowiedzi objaśniającej – stara się uzupełnić dia-	– odczytuje wyraz ukryty w kolorowance – uzupełnia dialog o brakujące znaki przestankowe – rozumie, czym jest wypowiedź wprowadzająca i wypowiedź objaśniająca – wypisuje z tekstu przykład wypowiedzi wprowadzającej i wypowiedzi objaśniającej – uzupełnia dialog czasownikami objaśniającymi – na ogół poprawnie oddziela wypowiedzi osób uczestniczą-	– poprawnie odczytuje wyraz ukryty w kolorowance – współtworzy notatkę graficzną na temat zapisu dialogu – poprawnie uzupełnia dialog o brakujące znaki przestankowe – rozumie i wyjaśnia, czym jest wypowiedź wprowadzająca i wypowiedź objaśniająca – uzupełnia dialog czasownikami objaśniającymi, stosuje różne wyrazy – bezbłędnie oddziela wypowiedzi osób uczestniczących w rozmowie od słów narratora

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		wiedzi. Mówienie i pisanie ☐ scenariusz nr 21		log czasownikami objaśniającymi – stara się oddzielić wypowiedzi osób uczestniczących w rozmowie od słów narratora	cych w rozmowie od słów narratora	
35.	2	Opisujemy przedmioty. • opis przedmiotu – podręcznik, s. 76–79 – zeszyt ćwiczeń, s. 11–17 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i> , cz. 1, s. 26	– z pomocą nauczyciela mówi o swoim hobby i sposobie spędzania wolnego czasu – z pomocą nauczyciela opisuje przedmioty przedstawione na obrazkach – zapisuje podany opis stroju na bal kostiumowy – pojedynczymi słowami ocenia projekt kostiumu przedstawiony na rysunku – zapoznaje się ze wskazówkami dla opisującego przedmiot – zapoznaje się z planem opisu i wzorcowym opisem – mówi o wybranym przedmiocie – z pomocą nauczyciela redaguje opis ulubionego przedmiotu	– stara się rozwinąć opis o odpowiedzi na podane pytania – stara się opisać przedmioty przedstawione na zdjęciach – stara się opisać strój na szkolny bal kostiumowy – stara się ocenić projekt kostiumu przedstawiony na rysunku, wykorzystując przymiotniki oceniające – stara się ustnie opisać przyniesiony przedmiot – stara się redagować opis ulubionego przedmiotu	– rozwija opis o odpowiedzi na podane pytania – opisuje przedmioty przedstawione na zdjęciach – opisuje strój na szkolny bal kostiumowy – ocenia projekt kostiumu przedstawiony na rysunku, wykorzystując przymiotniki oceniające – ustnie opisuje przyniesiony przedmiot – redaguje opis ulubionego przedmiotu	– poprawnie rozwija opis o odpowiedzi na podane pytania – barwnie opisuje przedmioty przedstawione na zdjęciach – poprawnie opisuje strój na szkolny bal kostiumowy – poprawnie ocenia projekt kostiumu przedstawiony na rysunku, wykorzystując przymiotniki oceniające – poprawnie ustnie opisuje wybrany przedmiot – poprawnie redaguje opis ulubionego przedmiotu

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
36.	1	Szkoła z marzeń – przygotowanie do sprawdzianu. – treści zawarte w 2. rozdziale podręcznika	– z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– stara się wykonywać ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– poprawnie wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu
37.	1	Szkoła z marzeń – piszemy sprawdzian. – sprawdzian kontrolny nr 2	– czyta cicho – podejmuje próbę wykonania poleceń – wyszukuje rzeczowniki i przymiotniki w tekście – z pomocą nauczyciela rozróżnia kategorie znaczeniowe rzeczownika – zna zasady stosowania niektórych znaków interpunkcyjnych – z pomocą nauczyciela redaguje opis przedmiotu	– czyta cicho ze zrozumieniem – zna pojęcia: <i>rym, świat przedstawiony, adaptacja, główny bohater, narrator</i> – stara się rozróżnić kategorie znaczeniowe rzeczownika – stara się określić liczbę i rodzaj rzeczownika oraz przymiotnika – zna zasady stosowania znaków interpunkcyjnych – stara się redagować opis przedmiotu	– rozumie pojęcia: <i>rym, świat przedstawiony, adaptacja, główny bohater, narrator</i> – rozróżnia kategorie znaczeniowe rzeczownika – określa liczbę i rodzaj rzeczownika oraz przymiotnika – redaguje opis przedmiotu	– rozumie i wyjaśnia pojęcia: <i>rym, świat przedstawiony, adaptacja, główny bohater, narrator</i> – poprawnie rozróżnia kategorie znaczeniowe rzeczownika – poprawnie określa liczbę i rodzaj rzeczownika oraz przymiotnika – poprawnie redaguje opis przedmiotu
38.	1	Czy warto było przeczytać książkę Jana Brzechwy <i>Akademia pana Kleksa</i> ? ¹ – Jan Brzechwa,	– zapoznaje się z informacjami na temat autora lektury – z pomocą nauczyciela mówi o zdarzeniach i postaciach w lekturze	– wie, kim jest autor lektury – stara się przedstawić swoje wrażenia po lekturze – stara się wskazać narra-	– wskazuje narratora w utworze literackim – przedstawia swoje wrażenia po lekturze utworu – przedstawia zdarzenia w kolejności chronologicznej	– potrafi przedstawić najważniejsze informacje o autorze lektury – przedstawia i uzasadnia wrażenia po lekturze utworu – poprawnie wskazuje narratora w utworze literackim

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		<i>Akademia pana Kleksa</i> – autor – narrator	– z pomocą nauczyciela odpowiada na pytania dotyczące treści lektury – z pomocą nauczyciela dzieli się wrażeniami z lektury	tora w utworze literackim – stara się odpowiedzieć na pytania dotyczące treści lektury – stara się przedstawić zdarzenia w kolejności chronologicznej	– odpowiada na pytania dotyczące treści lektury	– poprawnie przedstawia chronologię zdarzeń
39.	1	Rozmawiamy o baśniowości świata przedstawionego w <i>Akademii pana Kleksa</i> . – Jan Brzechwa , <i>Akademia pana Kleksa</i> – baśniowość świata przedstawionego	– z pomocą nauczyciela opisuje ilustrację przedstawiającą akademię – z pomocą nauczyciela określa czas wydarzeń – z pomocą nauczyciela potrafi wskazać elementy baśniowe w tekście Brzechwy – z pomocą nauczyciela podaje przykłady prawdopodobnych i fantastycznych zdarzeń oraz postaci	– stara się opisać ilustrację przedstawiającą akademię – stara się określić czas wydarzeń – stara się odnaleźć w tekście potrzebne informacje – stara się wskazać elementy baśniowe w tekście Brzechwy – stara się podać przykłady prawdopodobnych i fantastycznych zdarzeń oraz postaci – stara się podać, odwołując się do tekstu Brzechwy, przykłady przedmiotów o niezwykłych właściwościach	– opisuje ilustrację przedstawiającą akademię – odnajduje w tekście potrzebne informacje – wskazuje elementy baśniowe w tekście Brzechwy – podaje przykłady prawdopodobnych i fantastycznych zdarzeń oraz postaci – podaje, odwołując się do tekstu Brzechwy, przykłady przedmiotów o niezwykłych właściwościach	– opisuje ilustrację przedstawiającą akademię i ocenia ją w kontekście opisu tego miejsca zamieszczonego w tekście Brzechwy – wyciąga wnioski na temat baśniowego charakteru miejsca wydarzeń – sprawnie odnajduje w tekście potrzebne informacje – uzasadnia swoje opinie – zapisuje notatkę na temat baśniowości świata przedstawionego

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
40.	1	O Ambroży Kleksie – niezwykłym nauczycielu. – Jan Brzechwa, <i>Akademia pana Kleksa</i> – opis postaci	– z pomocą nauczyciela rozwija umiejętność pracy z tekstem – z pomocą nauczyciela rozwiązuje krzyżówkę – koloruje sylwetkę pana Kleksa – z pomocą nauczyciela wskazuje niezwykle umiejętności tej postaci	– stara się doskonalić umiejętność pracy z tekstem – stara się rozwiązać krzyżówkę – stara się wskazać niezwykle umiejętności pana Kleksa	– doskonali umiejętność pracy z tekstem – rozwiązuje krzyżówkę – gromadzi informacje na temat pana Kleksa – zapisuje niezwykle umiejętności pana Kleksa – opisuje tytułową postać zgodnie z podanym planem	– gromadzi informacje na temat pana Kleksa i potrafi je wykorzystać w swojej wypowiedzi – zapisuje niezwykle umiejętności pana Kleksa, oceniając tego nauczyciela
41.	1	Bierzemy udział w lekcji kleksografii. – Jan Brzechwa, <i>Akademia pana Kleksa</i> – frazeologizm	– z pomocą nauczyciela nazywa związki frazeologiczne przedstawione w formie ilustracji – z pomocą nauczyciela wyjaśnia znaczenia podanych związków wyrazowych – z pomocą nauczyciela zapisuje informacje na temat przebiegu lekcji prowadzonych w szkole pana Kleksa – ogląda fragment filmu – z pomocą nauczyciela opowiada o przebiegu wydarzeń na podstawie fragmentu filmu – próbuje stworzyć obrazek	– stara się samodzielnie nazwać związki frazeologiczne przedstawione w formie ilustracji – stara się wyjaśnić znaczenia podanych związków wyrazowych – stara się zapisać informacje na temat przebiegu lekcji prowadzonych w szkole pana Kleksa – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń na podstawie fragmentu filmu – tworzy obrazek z kleksa	– nazywa związki frazeologiczne przedstawione w formie ilustracji – wyjaśnia znaczenia podanych związków wyrazowych – zapisuje informacje na temat przebiegu lekcji prowadzonych w szkole pana Kleksa – opowiada o przebiegu wydarzeń na podstawie fragmentu filmu – tworzy obrazek z kleksa, nadaje mu tytuł	– układa krótką rymowaną do stworzonej ilustracji – prezentuje efekt własnej pracy – wskazuje na związek frazeologizmów z poznaną lekturą – porównuje filmowy obraz lekcji prowadzonych w szkole pana Kleksa z opisem zajęć ukazanych w tekście Brzechwy

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
			z kleksa, nadaje mu tytuł			
Polskie znaki						
42.	1	Czy rozumiesz to, co czytasz? Spotkanie 2. – <i>Pamięć</i> . • Roksana Jędrzejewska-Wróbel, <i>Pamięć</i> – podręcznik, s. 102–103 – test nr 2 sprawdzający stopień opanowania umiejętności cichego czytania ze zrozumieniem	– czyta cicho – podejmuje próbę udzielania odpowiedzi na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – stara się udzielić odpowiedzi na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – udziela odpowiedzi na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – udziela poprawnych odpowiedzi na postawione pytania
43.	1	Tworzymy katechizm „Polaka małego”. • Władysław Bełza, <i>Katechizm polskiego dziecka</i> – podręcznik, s. 84–85 ☐ scenariusz nr 22	– z pomocą nauczyciela rozwiązuje rebus – rozumie słowo <i>katechizm</i> – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika języka polskiego – słucha informacji nt. zawartości np. katechizmu pierwszokomunijnego – z pomocą nauczyciela okre-	– stara się rozwiązać rebus – korzysta ze słownika języka polskiego, aby wyjaśnić znaczenie słowa <i>katechizm</i> – czyta wiersz z podziałem na role – stara się określić adresata wypowiedzi	– rozwiązuje rebus – wyjaśnia znaczenie słowa <i>katechizm</i> – korzysta ze słownika języka polskiego – z pomocą nauczyciela analizuje zawartość np. katechizmu pierwszokomunijnego – czyta wiersz z podziałem na role	– potrafi zdefiniować słowo <i>katechizm</i> , odnosząc się do informacji zawartych w słowniku języka polskiego, własnych obserwacji i wiersza Bełzy – czyta wiersz, pamiętając o właściwej intonacji – wyjaśnia sens tytułu wiersza – interpretuje wiersz, zwracając uwagę na związek między formą wypowiedzi osoby mówiącej, nastrojem a tematyką tekstu – tworzy <i>Katechizm „małego” Polaka</i> – wyjaśnia zakończenie wiersza i myśl wyrażoną

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
			śla adresata wypowiedzi – z pomocą nauczyciela określa nastrój wiersza / wyrażone uczucia – z pomocą nauczyciela rozpoznaje i nazywa polskie symbole narodowe	– stara się określić nastrój wiersza / wyrażone uczucia – stara się wygłosić wiersz z pamięci – rozpoznaje polskie symbole narodowe	– określa adresata wypowiedzi – określa nastrój wiersza / wyrażone uczucia – wygłasza wiersz z pamięci – zna polskie symbole narodowe i potrafi je wymienić	w ostatniej odpowiedzi dziecka – zapisuje zasady, jakimi powinien się obecnie kierować młody Polak – wygłasza wiersz z pamięci
44.	1	Czego dowiadujemy się z treści legendy o pochodzeniu godła Polski i nazwy pierwszej stolicy? • Marian Ortoń, <i>O Lechu i białym orle</i> – podręcznik, s. 86–88 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> , kl. 4, s. 58 □ scenariusz nr 23	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o wydarzeniach – pisze notatkę na temat pochodzenia godła Polski i nazwy pierwszej stolicy – zapoznaje się z informacjami o Szlaku Piastowskim – słucha o wybranej legendzie	– stara się rozwiązać diagram – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – układa zdania tworzące notatkę – stara się opowiedzieć treść wybranej legendy	– rozwiązuje diagram – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – opowiada o przebiegu wydarzeń – tworzy notatkę na temat pochodzenia godła Polski i nazwy pierwszej stolicy – opowiada treść wybranej legendy	– poprawnie rozwiązuje diagram – podaje przykłady znanych opowieści o początkach państwa polskiego i panowaniu pierwszych władców – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie opowiada o przebiegu wydarzeń – ciekawie opowiada treść wybranej legendy
45.	2	Kraina języka. Odmianna przez przyładki.	– uzupełnia zdania przymiotnikiem <i>wielki</i> w odpowiedniej formie	– stara się wskazać związek przymiotnika z rzeczownikiem	– wskazuje związek przymiotnika z rzeczownikiem – łączy w pary rzeczowniki	– wyjaśnia, że forma przymiotnika zależy od formy rzeczownika – poprawnie łączy w pary rzeczowniki z przy-

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		• rzeczownik • przymiotnik • liczba pojedyncza i mnoga • związek rzeczownika z przymiotnikiem • odmiana rzeczownika i przymiotnika przez przypadki – podręcznik, s. 89–93 – zeszyt ćwiczeń, s. 94–97	– pyta o rzeczowniki – poznaje nazwy przypadków i pytania do nich – z pomocą nauczyciela zadaje pytania, na które odpowiadają wyróżnione wyrazy – z pomocą nauczyciela tworzy odpowiednie formy rzeczowników i przymiotników – z pomocą nauczyciela uzupełnia tekst właściwymi formami wyrazu <i>list</i> – z pomocą nauczyciela tworzy podaną formę rzeczowników i przymiotników	– stara się łączyć w pary rzeczowniki z przymiotnikami – stara się ułożyć zdania z podanymi wyrażeniami – zna nazwy przypadków i pytania do nich – odpowiada na pytania, starając się stosować poprawne formy wyrażenia <i>dobry przyjaciel</i> – stara się uzupełnić tytuły utworów rzeczownikami w odpowiedniej formie	z przymiotnikami – układa zdania z podanymi wyrażeniami – odpowiada na pytania, na ogół stosując poprawne formy wyrażenia <i>dobry przyjaciel</i> – uzupełnia tytuły utworów rzeczownikami w odpowiedniej formie	miotnikami – poprawnie układa zdania z podanymi wyrażeniami – odpowiada na pytania, stosując poprawne formy wyrażenia <i>dobry przyjaciel</i> – bezbłędnie uzupełnia tytuły utworów rzeczownikami w odpowiedniej formie
46.	1	Do jakich regionów Polski i historycznych miejsc nawiązują słowa poznanej pieśni? • <i>Jak długo w sercach naszych</i> - zwrotka (strofa) • refren • <i>Kartki z kalendarza</i>	– rozpoznaje i nazywa polskie symbole narodowe – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o utworze – zna pojęcia: <i>zwrotka / strofa, refren</i> – wyodrębnia w utworze zwrotki i refren – wyszukuje pieśni żołnierskie wśród utworów zamieszczo-	– czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się znaleźć odwołania zawarte w tekście – stara się określić sytuację, w jakiej wypowiada się osoba mówiąca – stara się nazwać uczucia wyrażone przez osobę mówiącą – wykonuje ilustrację oddającą sens wyrażenia	– czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – znajduje odwołania do historycznych miejsc opisanych w tekście – podaje informacje o osobie mówiącej – nazywa uczucia wyrażone przez osobę mówiącą – wykonuje ilustrację oddającą sens wyrażenia „od Bałtyku po szczyty Tatr”, a następnie pre-	– wyjaśnia na podstawie ilustracji, jak zmieniło się godło w ciągu wieków – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – omawia odwołania zawarte w tekście – podaje informacje o osobie mówiącej – określa sytuację, w jakiej wypowiada się osoba mówiąca – nazywa uczucia wyrażone przez osobę mówiącą – wykonuje ciekawą ilustrację oddającą sens wyrażenia „od Bałtyku po szczyty Tatr”, a następnie prezentuje swoją pracę na forum

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		– podręcznik, s. 94–95, s. 308–314 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Teoria literatury. Wiersz</i> ☐ scenariusz nr 24	nach na <i>Kartkach z kalendarza</i>	„od Bałtyku po szczyty Tatr” – zna pojęcia: <i>zwrotka / strofa, refren</i>	zentuje swoją pracę na forum klasy – rozumie pojęcia: <i>zwrotka / strofa, refren</i>	klasy – wyjaśnia rolę refrenu w tekście – zna tytuły pieśni patriotycznych, żołnierskich i powstańczych – wskazuje na mapie historyczne miejsca opisane w tekście
47.	1	Zakręty ortografii. O pisowni przymiotników złożonych. • przymiotniki złożone • pisownia przymiotników złożonych – podręcznik, s. 96–97 – zeszyt ćwiczeń, s. 185–186 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Zasady pisowni. Zasady</i>	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – podkreśla w tekście przymiotniki złożone – nazywa kolory, używając przymiotników złożonych – pod kierunkiem nauczyciela zapisuje przymiotniki złożone	– czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się opowiedzieć o sytuacji przedstawionej w wierszu – stara się nazywać kolory w sposób opisowy – stara się dopisać przymiotniki złożone do podanych rzeczowników – stara się kolorować kółka / flagi zgodnie z podpisami – zna zasady dotyczące pisowni przymiotników złożonych	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu – nazywa kolory w sposób opisowy – dopisuje przymiotniki złożone do podanych rzeczowników – na ogół koloruje kółka / flagi zgodnie z podpisami – zna i na ogół stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni przymiotników złożonych	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu – omawia różnicę w pisowni przymiotników złożonych – bezbłędnie dopisuje przymiotniki złożone do podanych rzeczowników – bezbłędnie koloruje kółka / flagi zgodnie z podpisami – zna i stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni przymiotników złożonych

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		polskiej ortografii – cz. II ☐ scenariusz nr 25				
48.	1	Jestem Polakiem. Znam swój hymn narodowy. • Józef Wybicki, <i>Mazurek Dąbrowskiego</i> • hymn – podręcznik, s. 98–101 – zeszyt ćwiczeń, s. 50 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> , kl. 4, s. 70; <i>Język polski. Plansze interaktywne</i> : Teoria literatury. Rodzaje i gatunki literackie ☐ scenariusz nr 26	– czyta głośno – poznaje okoliczności powstania hymnu – poznaje fakty historyczne wiążące się z treścią hymnu – mówi o hymnie – podaje zasady, o jakich należy pamiętać podczas śpiewania hymnu – śpiewa hymn – zna na pamięć tekst hymnu	– stara się podać informacje na temat hymnu – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – czyta o okolicznościach powstania hymnu – stara się ustalić, w czym imieniu wypowiada się osoba mówiąca – stara się wykonać wizytówkę: „Oto Polska – Ojczyzna moja”	– podaje informacje na temat hymnu – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – wyjaśnia okoliczności powstania hymnu – podaje fakty historyczne wiążące się z treścią hymnu – ustala, w czym imieniu wypowiada się osoba mówiąca – stara się określić znaczenie hymnu dla współczesnego Polaka – wykonuje wizytówkę: „Oto Polska – Ojczyzna moja”	– poprawnie podaje informacje na temat hymnu – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – dokładnie wyjaśnia okoliczności powstania hymnu – wyjaśnia fakty historyczne wiążące się z treścią hymnu – ustala, w czym imieniu wypowiada się osoba mówiąca – określa znaczenie hymnu dla współczesnego Polaka – wykonuje wizytówkę: „Oto Polska – Ojczyzna moja” – porównuje tekst <i>Pieśni Legionów Polskich we Włoszech</i> ze współczesnym tekstem hymnu
49.	1	Z jakim świętem narodowym ma związek poznane	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno	– zapoznaje się z informacjami na temat II wojny światowej	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – opowiada o wydarzeniach,	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – wskazuje na związek opowiadania ze Świętem Niepodległości

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		opowiadanie? • Roksana Jędrzejewska-Wróbel, <i>Pamięć</i> – podręcznik, s. 102–104 ☐ scenariusz nr 27	– mówi o Święcie Niepodległości i jego obchodach – mówi o tekście – z pomocą nauczyciela znajduje odpowiednie fragmenty tekstu	– czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się opowiedzieć o wydarzeniach w miejscu zamieszkania, jakie towarzyszą obchodom Święta Niepodległości – stara się określić tematykę tekstu – stara się określić elementy świata przedstawionego – stara się określić stosunek bohaterki do mogiły nieznanego żołnierza przed spotkaniem ze staruszką i po rozmowie z nią – stara się cytować odpowiednie fragmenty tekstu – stara się formułować wypowiedź w imieniu bohaterki – stara się prezentować ustną wypowiedź na podany temat	jakie towarzyszą obchodom Święta Niepodległości w różnych miastach Polski – określa tematykę tekstu – określa elementy świata przedstawionego – określa stosunek bohaterki do mogiły nieznanego żołnierza przed spotkaniem ze staruszką i po rozmowie z nią – cytuje odpowiednie fragmenty tekstu – stara się wyjaśnić sens przytoczonych słów – formułuje wypowiedź w imieniu bohaterki – prezentuje ustną wypowiedź na podany temat	– opowiada o wydarzeniach, jakie towarzyszą obchodom Święta Niepodległości w różnych miastach Polski – poprawnie określa tematykę tekstu – określa elementy świata przedstawionego – poprawnie określa stosunek bohaterki do mogiły nieznanego żołnierza przed spotkaniem ze staruszką i po rozmowie z nią – poprawnie cytuje odpowiednie fragmenty tekstu – wyjaśnia sens przytoczonych słów – poprawnie formułuje wypowiedź w imieniu bohaterki – poprawnie prezentuje ustną wypowiedź na podany temat – poprawnie wyjaśnia znaczenie słowa <i>ojczyzna</i>
50.	1	Co jest tematem	– z pomocą nauczyciela ko-	– stara się wyjaśnić zna-	– wyjaśnia znaczenie słowa	– odczytuje sentencję zapisaną w postaci szyfro-

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		wiersza Jerzego Ficowskiego, <i>O ptakach i ojczyźnie!</i> • Jerzy Ficowski, <i>O ptakach i ojczyźnie</i> – podręcznik, s. 105–106 ☐ scenariusz nr 28	rzysta ze słownika języka polskiego – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o wierszu – poznaje zasady, których powinno się przestrzegać, jeśli ma się na uwadze dobro ojczyzny	czenie słowa <i>ojczyzna</i> – korzysta ze słownika języka polskiego – stara się odczytać sentencję zapisaną w postaci szyfrogramu – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się określić tematykę wiersza – stara się odpowiedzieć na pytania dotyczące tekstu wiersza – stara się porządkować zasady, których powinno się przestrzegać, jeśli ma się na uwadze dobro ojczyzny	<i>ojczyzna</i> – odczytuje sentencję zapisaną w postaci szyfrogramu – wyjaśnia sens podanej sentencji – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – określa tematykę wiersza – odpowiada na pytania dotyczące tekstu wiersza – porządkuje zasady, których powinno się przestrzegać, jeśli ma się na uwadze dobro ojczyzny – prezentuje efekt samodzielnej pracy	gramu – poprawnie wyjaśnia sens podanej sentencji – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie określa tematykę wiersza – poprawnie odpowiada na pytania dotyczące tekstu wiersza – porządkuje zasady, których powinno się przestrzegać, jeśli ma się na uwadze dobro ojczyzny – interesująco prezentuje efekt samodzielnej pracy – wymyśla hasło, które będzie reklamowało Polskę
51.	1	Kraina języka. Co powinniśmy wiedzieć o czasowniku? czasownik • znaczenie czasownika – podręcznik, s. 107–108	– uczestniczy w scenie dramowej – uzupełnia diagramy odpowiednimi czasownikami – zna znaczenie czasownika – pyta właściwie o czasowniki – wskazuje czasowniki podane przez uczniów – z pomocą nauczyciela ko-	– bierze udział w scenie dramowej – rozumie znaczenie czasownika – stara się odróżnić czasowniki oznaczające czynności od czasowników oznaczających stany – stara się wskazać cza-	– aktywnie uczestniczy w scenie dramowej – odróżnia czasowniki oznaczające czynności od czasowników oznaczających stany – wyznacza drogę, wskazując czasowniki oznaczające stany – podkreśla w tekście czasowniki	– bierze udział w scenie dramowej i wpływa na pracę grupy – poprawnie wyznacza drogę, wskazując czasowniki oznaczające stany – podkreśla w tekście czasowniki – uzupełnia tekst właściwymi czasownikami bliskoznacznymi – sprawnie korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		– zeszyt ćwiczeń, s. 98–99, 102 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne</i> : Nauka o języku, cz. I. Czasownik ☐ scenariusz nr 29	rzysza ze słownika wyrazów bliskoznacznych	sowniki oznaczające stany – stara się podkreślić w tekście czasowniki – stara się uzupełnić tekst czasownikami bliskoznacznymi – stara się korzystać ze słownika wyrazów bliskoznacznych – stara się wskazać czasowniki ukryte wśród rzeczowników – stara się tworzyć czasowniki przez dodanie spółgłosek	– uzupełnia tekst czasownikami bliskoznacznymi – korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – wskazuje czasowniki ukryte wśród rzeczowników – tworzy czasowniki przez dodanie spółgłosek – tworzy czasowniki od podanych rzeczowników – wypisuje ze słownika synonimy podanych czasowników	– bezbłędnie wskazuje czasowniki ukryte wśród rzeczowników – poprawnie tworzy czasowniki przez dodanie spółgłosek – poprawnie tworzy czasowniki od podanych rzeczowników
52.	1	Kraina języka. O osobowych i nieosobowych formach czasownika. • czasownik • osobowe i nieosobowe formy czasownika • bezokolicznik • odmiana czasownika przez	– odróżnia czasowniki od innych części mowy – zapoznaje się z informacjami na temat nieosobowych form czasownika – z pomocą nauczyciela uzupełnia podane powiedzenia bezokolicznikami – zapisuje podane przez uczniów formy czasowników – zmienia formy liczby mno-	– stara się wypisać z tekstu czasowniki w dwóch grupach: wskazujące na wykonawców czynności, niewskazujące na wykonawców czynności – stara się odróżnić osobowe formy czasowników od bezokoliczników – koloruje dymki, w których występują	– wypisuje z tekstu czasowniki w dwóch grupach: wskazujące na wykonawców czynności, niewskazujące na wykonawców czynności – odróżnia osobowe formy czasowników od bezokoliczników – koloruje dymki, w których występują bezokoliczniki – zamienia nieosobowe formy czasowników w formy osobo-	– poprawnie wypisuje z tekstu czasowniki w dwóch grupach: wskazujące na wykonawców czynności, niewskazujące na wykonawców czynności – bezbłędnie odróżnia osobowe formy czasowników od bezokoliczników – koloruje dymki, w których występują bezokoliczniki – bezbłędnie zamienia nieosobowe formy czasowników w formy osobowe – układa poprawne zdania z nieosobowymi formami czasowników

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		osoby i liczby – podręcznik, s. 108–110 – zeszyt ćwiczeń, s. 100–103 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne</i> : Nauka o języku, cz. I. Czasownik ☐ scenariusz nr 30	giej czasowników na formy liczby pojedynczej	bezokoliczniki – stara się zamienić nieosobowe formy czasowników w formy osobowe – stara się łączyć bezokoliczniki z formami osobowymi tych samych czasowników – stara się znaleźć bezokoliczniki ukryte w innych bezokolicznikach – stara się określić osobę i liczbę podanych czasowników	we – układa zdania z nieosobowymi formami czasowników – łączy bezokoliczniki z formami osobowymi tych samych czasowników – wyszukuje bezokoliczniki ukryte w innych bezokolicznikach – na ogół określa osobę i liczbę podanych czasowników	– bezbłędnie łączy bezokoliczniki z formami osobowymi tych samych czasowników – bezbłędnie podkreśla bezokoliczniki ukryte w innych bezokolicznikach – koloruje właściwie pola z różnymi formami czasowników – poprawnie określa osobę i liczbę podanych czasowników
53.	1	Obraz zachodu słońca nie pędzłem, lecz piórem malowany. • Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> (fragment) • opis • porównanie literackie – podręcznik, s. 111, s. 113 – zeszyt ćwiczeń,	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – z pomocą nauczyciela ustala główny temat tekstu i na tej podstawie próbuje nadać mu tytuł – z pomocą nauczyciela wypowiada się na temat zachodów słońca – czyta głośno – z pomocą nauczyciela określa tematykę, nastrój i charakter wiersza	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – ustala główny temat tekstu i na tej podstawie próbuje nadać mu tytuł – stara się wypowiedzieć na temat zachodów słońca – czyta głośno, starając się zwracać uwagę na intonację – stara się określić nastrój i charakter wiersza	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – ustala główny temat tekstu – nadaje tytuł fragmentowi tekstu – wypowiada się na temat zachodów słońca – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – określa nastrój i charakter wiersza – wyjaśnia pojęcie <i>porównanie literackie</i>	– ustala główny temat tekstu – nadaje trafny tytuł fragmentowi tekstu – z reguły poprawnie interpretuje porównania i metaforyczne sensy czasowników – ciekawie wypowiada się na temat zachodów słońca – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – określa wpływ tematyki i nastroju na charakter wiersza – wyjaśnia pojęcie <i>porównanie literackie</i> , wskazując przykłady w tekście – omawia różnice między poetyckim a niepoetyckim opisem

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		s. 47–48 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> , kl. 4, s. 110; <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i> , cz. 1, s. 37; <i>Język polski. Plansze interaktywne: Teoria literatury. Środki stylistyczne</i> ☐ scenariusz nr 31	– wie, czym jest <i>porównanie literackie</i> – z pomocą nauczyciela wyszukuje w tekście czasowniki, przymiotniki oraz porównania – z pomocą nauczyciela uzupełnia popularne porównania – z pomocą nauczyciela wyjaśnia znaczenia podanych zwrotów	– rozumie pojęcie <i>porównanie literackie</i> – stara się wypisać z tekstu czasowniki ilustrujące poszczególne etapy zachodu słońca, przymiotniki wraz z określonymi rzeczownikami oraz porównania – stara się zapisać porównania, którymi posługuje się na co dzień – stara się wyjaśnić znaczenia podanych zwrotów	– wypisuje z tekstu czasowniki ilustrujące poszczególne etapy zachodu słońca, przymiotniki wraz z określonymi rzeczownikami oraz porównania – wyszukuje porównania we fragmencie wiersza	– dopisuje dalszy ciąg porównań – tworzy cykl ilustracji do tekstu
54.	1	Jakie chmury utrwalił poeta w swoim utworze? • Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> (fragment) • oś czasu – podręcznik, s. 112–113, s. 210–211 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> ,	– z pomocą nauczyciela wypowiada się na temat chmur – ogląda dostępny materiał ilustracyjny – czyta głośno – z pomocą nauczyciela określa tematykę wiersza – zapisuje znaczenia niezrozumiałych wyrazów – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika języka polskiego – z pomocą nauczyciela wypowiada się na temat chmur	– stara się wypowiedzieć na temat wielkości, barwy, kształtu i ruchu chmur w różnych porach roku – czyta głośno, starając się zwracać uwagę na intonację – stara się określić tematykę wiersza – stara się zatytułować tekst – stara się korzystać ze słownika języka polskiego,	– wypowiada się na temat wielkości, barwy, kształtu i ruchu chmur w różnych porach roku – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – określa tematykę wiersza – tytułuje tekst – korzysta ze słownika języka polskiego – wyodrębnia poszczególne obrazy poetyckie (burza, wschód słońca, kwitnąca wi-	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – potrafi określić tematykę wiersza, znajdując uzasadnienie swojej opinii w tekście – świadomie korzysta ze słownika języka polskiego – wyodrębnia poszczególne obrazy poetyckie, omawiając cechy opisu poetyckiego – omawia funkcję porównań w <i>Panu Tadeuszu</i> – wskazuje najbardziej poruszający / piękny obraz poetycki ukazany w dziele Mickiewicza, a następnie go ilustruje

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		kl. 4, s. 104 ☐ scenariusz nr 32	suje porównania dotyczące poszczególnych obrazów poetyckich – ilustruje wybrany obraz poetycki / porównanie	aby wyjaśnić niezrozumiałe wyrazy – dostrzega poszczególne obrazy poetyckie (burza, wschód słońca, kwitnąca wiśnia) – stara się wypisać porównania dotyczące poszczególnych obrazów	śnią) – uzasadnia, odwołując się do informacji z osi czasu, że w przywołanych opisach Mickiewicz wyraził zachwyt nad pięknem polskiej ziemi – wypisuje porównania dotyczące poszczególnych obrazów	
55.	1	Opisujemy krajobraz. • opis krajobrazu – podręcznik, s. 114–116 – zeszyt ćwiczeń, s. 17–19 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i> , cz. 1, s. 37	– koloruje pola z przymiotnikami opisującymi – czyta głośno przykładowy opis – mówi o tym, co mu się podoba – z pomocą nauczyciela oznacza w podanym opisie: wstęp, rozwinięcie i zakończenie – ogląda krajobrazy przedstawione na zdjęciach	– stara się oznaczyć w podanym opisie: wstęp, rozwinięcie i zakończenie – stara się rysować na schemacie elementy krajobrazu wymienione w opisie	– oznacza w podanym opisie: wstęp, rozwinięcie i zakończenie – rysuje na schemacie elementy krajobrazu wymienione w opisie	– przededagowuje opis tak, by opisywał ten sam widok podczas innej pory roku – zna i poprawnie stosuje w podanym opisie elementy kompozycyjne wypowiedzi: wstęp, rozwinięcie i zakończenie – zaznacza w podanym opisie przymiotniki opisujące i oceniające oraz zwroty przybliżające wygląd elementów krajobrazu i wyrazy określające stosunki przestrzenne
56.	1	Polskie znaki – przygotowanie do sprawdzianu. – treści zawarte w 3. rozdziale podręcznika	– z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– stara się wykonywać ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– poprawnie wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
57.	1	Polskie znaki – piszemy sprawdzian. – sprawdzian kontrolny nr 3	– zna pojęcia: <i>hymn, porównanie, refren, zwrotka</i> – zna nazwy przypadków z pytaniami – próbuje odmieniać rzeczownik przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej – próbuje rozpoznać czasownik jako odmienną część mowy – próbuje rozróżniać formę osobową czasownika od nieosobowej – próbuje tworzyć osobowe formy czasownika od form nieosobowych – próbuje wskazać porównania – próbuje uzupełnić zdania poetyckimi określeniami – podejmuje próbę opisania krajobrazu	– rozumie pojęcia: <i>hymn, porównanie, refren, zwrotka</i> – stara się odmieniać rzeczownik przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej – stara się odmieniać czasownik przez liczby i rodzaje – odróżnia formę osobową czasownika od nieosobowej – stara się tworzyć osobowe formy czasownika od podanych form nieosobowych – stara się wskazać porównania w tekście – stara się uzupełnić zdania poetyckimi określeniami – opisuje krajobraz	– wyjaśnia pojęcia: <i>hymn, porównanie, refren, zwrotka</i> – odmienia rzeczownik przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej – odmienia czasownik przez liczby i rodzaje – odróżnia formę osobową czasownika od nieosobowej – tworzy osobowe formy czasownika od podanych form nieosobowych – wskazuje porównania w tekście – uzupełnia zdania poetyckimi określeniami – opisuje krajobraz	– świadomie stosuje pojęcia: <i>hymn, porównanie, refren, zwrotka</i> – bezbłędnie odmienia rzeczownik przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej – poprawnie odmienia czasownik przez liczby i rodzaje – bezbłędnie odróżnia formę osobową czasownika od nieosobowej – tworzy osobowe formy czasownika od podanych form nieosobowych – poprawnie wskazuje porównania w tekście – poprawnie uzupełnia zdania poetyckimi określeniami – barwnie opisuje krajobraz
58.	1	Które z poznanych opowiadań o przygodach Mikołajka było najzabawniej-	– z pomocą nauczyciela rozwiązuje rebus – zapoznaje się z informacjami na temat	– stara się rozwiązać rebus – zapoznaje się z informacjami na temat	– rozwiązuje rebus – zapoznaje się z informacjami na temat autora – zapisuje tytuły zbiorów opo-	– poprawnie rozwiązuje rebus – zapoznaje się z informacjami na temat autora i potrafi je wykorzystać – poprawnie zapisuje tytuły zbiorów opowiadań

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		sze i dlaczego? – René Goscinnny, Jean-Jacques Sempé, <i>Mikołajek</i>² (wybór opowiadań z tomu <i>Mikołajek: Najmilsza pamiątka, Reks, Dżdżo, Palę cygaro, Świetnieśmy się bawili, Uciekam z domu</i>) • autor • biogram • opowiadanie • tytuł	autora – zapisuje tytuły zbiorów opowiadań o przygodach Mikołajka – z pomocą nauczyciela odpowiada na pytania dotyczące treści opowiadań – z pomocą nauczyciela opowiada najzabawniejsze fragmenty wybranego opowiadania – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – z pomocą nauczyciela pisze list, w którym zachęca do przeczytania wybranych opowiadań z książki <i>Mikołajek</i>	autora – zapisuje tytuły zbiorów opowiadań o przygodach Mikołajka – stara się odpowiedzieć na pytania dotyczące treści opowiadań – stara się opowiedzieć najzabawniejsze fragmenty wybranego opowiadania – stara się napisać list, w którym zachęca do przeczytania wybranych opowiadań z książki <i>Mikołajek</i>	wiadań o przygodach Mikołajka – odpowiada na pytania dotyczące treści opowiadań – opowiada najzabawniejsze fragmenty wybranego opowiadania – pisze list, w którym zachęca do przeczytania wybranych opowiadań z książki <i>Mikołajek</i>	o przygodach Mikołajka – poprawnie odpowiada na wszystkie pytania dotyczące treści opowiadań – barwnie opowiada najzabawniejsze fragmenty wybranego opowiadania – pisze list (z zachowaniem wszystkich wyróżników tej formy wypowiedzi), w którym zachęca do przeczytania wybranych opowiadań z książki <i>Mikołajek</i>
59.	1	Rozmawiamy o świecie przedstawionym poznanych opowiadań z tomu <i>Mikołajek</i>. – René Goscinnny, Jean-Jacques Sempé <i>Mikołajek</i> (wybór opowiadań	– czyta głośno – mówi o utworze – mówi o bohaterach – mówi o wydarzeniach – z pomocą nauczyciela próbuje określić czas i miejsce wydarzeń – z pomocą nauczyciela wymienia bohaterów wybranych	– czyta głośno, zwracając uwagę na właściwą artykulację – stara się określić czas i miejsce wydarzeń – stara się wymienić bohaterów – stara się opowiedzieć o wydarzeniach	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – określa czas i miejsce wydarzeń – wymienia bohaterów – opowiada o wydarzeniach z wybranych opowiadań z tomu <i>Mikołajek</i> – wskazuje elementy świata	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń – poprawnie wymienia bohaterów – poprawnie opowiada o sytuacji przedstawionej w tekście – poprawnie porządkuje plan zgodnie z chronologią – poprawnie opowiada o przebiegu wydarzeń – poprawnie wskazuje elementy świata przed-

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		z tomu <i>Mikołajek: Najmilsza pamiątka, Reks, Dżdżo, Palę cygaro, Świetnieśmy się bawili, Uciekam z domu</i> • opowiadanie • elementy świata przedstawionego • czas wydarzeń • miejsce wydarzeń • bohater • plan wydarzeń	opowiadań z tomu <i>Mikołajek</i> – z pomocą nauczyciela wskazuje elementy świata przedstawionego w przywołanych utworach – zapisuje plan wydarzeń – z pomocą nauczyciela wykonuje polecenia związane z tworzeniem planu	z wybranych opowiadań z tomu <i>Mikołajek</i> – stara się wskazać elementy świata przedstawionego w przywołanych utworach – stara się wykonywać polecenia związane z tworzeniem planu	przedstawionego w przywołanych utworach – wykonuje polecenia związane z tworzeniem planu	stawionego w przywołanych utworach – poprawnie wykonuje polecenia związane z tworzeniem planu
60.	1	Jaki powinien być stosunek ludzi do psów? Nasze rozważania zainspirowane opowiadaniem <i>Reks</i> . – René Goscinny, Jean-Jacques Sempé, <i>Reks</i> • opowiadanie • bohater • wartości	– z pomocą nauczyciela opowiada o ulubionym zwierzęciu – z pomocą nauczyciela przypomina treść opowiadania <i>Reks</i> – próbuje wypowiadać się na temat stosunku bohaterów opowiadania do Rekxa – próbuje przedstawić propozycję niesienia pomocy walęśającym się zwierzętom	– próbuje opowiadać o ulubionym zwierzęciu – stara się przypomnieć treść opowiadania <i>Reks</i> – stara się sformułować wypowiedź na temat stosunku bohaterów opowiadania do Rekxa – mówi o stosunku ludzi do psów – podaje propozycję niesienia pomocy walęśającym się zwierzętom	– opowiada o ulubionym zwierzęciu – przypomina treść opowiadania <i>Reks</i> – wypowiada się na temat stosunku bohaterów opowiadania do Rekxa – analizuje w formie metaplanu stosunek ludzi do psów – formułuje wniosek na podstawie przeprowadzonych rozważań	– ciekawie opowiada o ulubionym zwierzęciu – przypomina treść opowiadania <i>Reks</i> – wypowiada się na temat stosunku bohaterów opowiadania do Rekxa – wnikliwie analizuje w formie metaplanu stosunek ludzi do psów – poprawnie formułuje wniosek na podstawie przeprowadzonych rozważań – przedstawia ciekawe propozycje niesienia pomocy walęśającym się zwierzętom – poprawnie redaguje zbiór wskazówek dla osoby, która chce się zaopiekować zwierzęciem ze

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
			– zapisuje zbiór wskazówek dla osoby, która chce się zaopiekować zwierzęciem ze schroniska	cym się zwierzętom – stara się redagować wskazówki dla osoby, która chce się zaopiekować zwierzęciem ze schroniska	– przedstawia propozycje niesienia pomocy walęśającym się zwierzętom – redaguje zbiór wskazówek dla osoby, która chce się zaopiekować zwierzęciem ze schroniska	schroniska
61.	1	Wagarować czy nie wagarować? Rozmawiamy o skutkach naszych decyzji. – René Goscinny, Jean-Jacques Sempé, <i>Świetnie-śmy się bawili</i> • synonim • opowiadanie • bohater • wartości	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia znaczenia podanych wyrazów – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – próbuje opowiadać o przebiegu wydarzeń – z pomocą nauczyciela nazywa uczucia bohaterów – pracuje w grupie – zapisuje zbiór wskazówek dla osoby, która ma problemy z nauką	– stara się samodzielnie wyjaśnić znaczenia podanych wyrazów, korzystając ze słownika wyrazów bliskoznacznych – opowiada o przebiegu wydarzeń, uwzględniając większość z nich – stara się nazywać uczucia bohaterów – zapisuje podane zagadnienie w formie drzewka decyzyjnego – stara się uczestniczyć w przedstawianiu efektów pracy grupy – stara się zredagować zbiór wskazówek dla osoby, która ma problemy z nauką	– wyjaśnia znaczenia podanych wyrazów – korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – opowiada o przebiegu wydarzeń – nazywa uczucia bohaterów – rozważa podane zagadnienie w formie drzewka decyzyjnego – prezentuje efekt pracy grupy – formułuje wniosek na podstawie przeprowadzonych rozważań – redaguje zbiór wskazówek dla osoby, która ma problemy z nauką	– poprawnie wyjaśnia znaczenia podanych wyrazów – świadomie korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – opowiada o przebiegu wydarzeń ze zwróceniem uwagi na ich kolejność – odpowiednio nazywa uczucia bohaterów – poprawnie przedstawia rozważane zagadnienie w formie drzewka decyzyjnego – ciekawie prezentuje efekt pracy grupy – właściwie formułuje wniosek na podstawie przeprowadzonych rozważań – poprawnie redaguje zbiór wskazówek dla osoby, która ma problemy z nauką

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
62.	1	Czy ucieczka z domu to dobry sposób na rozwiązanie problemów? Nasze rozważania zainspirowane opowiadaniem <i>Uciekam z domu</i> . – René Goscinnny, Jean-Jacques Sempé, <i>Uciekam z domu</i> • opowiadanie • bohater • plan wydarzeń • wartości	– z pomocą nauczyciela rozwiązuje diagram – z pomocą nauczyciela opowiada o przebiegu wydarzeń – z pomocą nauczyciela nazywa uczucia bohaterów – z pomocą nauczyciela porządkuje etapy ucieczki bohatera – z pomocą nauczyciela formułuje wypowiedź w imieniu bohatera – przeprasza	– stara się rozwiązać diagram – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – stara się nazywać uczucia bohaterów – podejmuje próbę uporządkowania etapów ucieczki bohatera – stara się rozważać podane zagadnienie w formie analizy SWOT – bierze udział w pracy grupy – stara się sformułować wypowiedź w imieniu bohatera – przeprasza	– rozwiązuje diagram – opowiada o przebiegu wydarzeń – nazywa uczucia bohaterów – porządkuje etapy ucieczki bohatera – rozważa podane zagadnienie w formie analizy SWOT – prezentuje efekt pracy grupy – formułuje wniosek na podstawie przeprowadzonych rozważań – formułuje wypowiedź w imieniu bohatera – przeprasza	– bezbłędnie rozwiązuje diagram – poprawnie opowiada o przebiegu wydarzeń – właściwie nazywa uczucia bohaterów – poprawnie porządkuje etapy ucieczki bohatera – rozważa podane zagadnienie w formie analizy SWOT – prezentuje efekt pracy grupy – formułuje wniosek na podstawie przeprowadzonych rozważań – formułuje wypowiedź w imieniu bohatera – przeprasza
63.	1	Jak jest zbudowane opowiadanie pt. <i>Palę cygaro</i> ? – René Goscinnny, Jean-Jacques Sempé, <i>Palę cygaro</i> • opowiadanie • budowa opowiadania	– z pomocą nauczyciela rozwiązuje krzyżówkę – z pomocą nauczyciela wskazuje narratora – z pomocą nauczyciela formułuje wypowiedź zgodnie z podaną intencją – zniechęca	– stara się rozwiązać krzyżówkę – podejmuje próbę wskazania narratora – stara się sformułować wypowiedź zgodnie z podaną intencją – zniechęca	– rozwiązuje krzyżówkę – poznaje budowę opowiadania: wstęp, przebieg wydarzeń, zwrot akcji, rozwiązanie akcji, puenta – wskazuje narratora – formułuje wypowiedź zgodnie z podaną intencją – zniechęca	– poprawnie rozwiązuje krzyżówkę – zna elementy budowy opowiadania i potrafi wskazać je w utworze – porównuje budowę poznanych opowiadań i wskazuje podobieństwa między nimi – poprawnie wskazuje narratora – ciekawie formułuje wypowiedź zgodnie z podaną intencją – zniechęca

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		• punkt kulminacyjny • puenta • narrator				
Świat fantazji						
64.	1	Czy rozumiesz to, co czytasz? Spotkanie 3. – <i>Słowik</i> – podręcznik, s. 146–155 Hans Christian Andersen, <i>Słowik</i> – test nr 3 sprawdzający stopień opanowania umiejętności cichego czytania ze zrozumieniem	– czyta cicho – próbuje udzielić odpowiedzi na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – stara się udzielić odpowiedzi na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – udziela odpowiedzi na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – poprawnie udziela odpowiedzi na postawione pytania
65.	1	Oto moja „brama” do świata wyobraźni. – podręcznik, s. 122–123 • Adam Asnyk, <i>Baśń tęczowa</i> □ scenariusz nr 33	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – z pomocą nauczyciela mówi o znaczeniu wyobraźni – czyta głośno – mówi o wierszu – próbuje wykonać rysunek pokazujący sposób	– stara się nazwać związki wyrazowe na podstawie ilustracji – próbuje wyjaśnić znaczenia nazwanych związków wyrazowych – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika języka	– nazywa związki wyrazowe na podstawie ilustracji – na ogół poprawnie wyjaśnia znaczenia nazwanych związków wyrazowych – korzysta ze słownika języka polskiego – wypowiada się na temat	– poprawnie nazywa związki wyrazowe na podstawie ilustracji – poprawnie wyjaśnia znaczenia nazwanych związków wyrazowych – świadomie korzysta ze słownika języka polskiego – ciekawie wypowiada się na temat znaczenia wyobraźni w życiu człowieka

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
			na przenoszenie się w świat wyobraźni – z pomocą nauczyciela wyszukuje i odczytuje poetyckie określenia, którymi poeta nazywa baśń – wymienia tytuł znanej baśni	ka polskiego – opowiada na temat znaczenia wyobraźni w życiu człowieka – stara się wyszukać poetyckie określenia, którymi poeta nazywa baśń – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się podać informacje na temat osoby mówiącej i opowiedzieć o sytuacji przedstawionej w wierszu – wyszukuje fragment, w którym jest mowa o znalezieniu drogi do innego świata – przedstawia w formie rysunku swój sposób na przenoszenie się w świat wyobraźni – mówi, jak wyobraża sobie „zwodzony most tęczy”, po którym postać mówiąca przenosi się „w cudowności świat daleki”	znaczenia wyobraźni w życiu człowieka – wyszukuje i odczytuje poetyckie określenia, którymi poeta nazywa baśń – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – podaje informacje na temat osoby mówiącej – opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu – odczytuje i omawia fragment, w którym jest mowa o znalezieniu drogi do innego świata – przedstawia, jak wyobraża sobie „zwodzony most tęczy”, po którym postać mówiąca przenosi się „w cudowności świat daleki”	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – podaje wyczerpujące informacje na temat osoby mówiącej – wyczerpująco opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu – wyjaśnia fragment, w którym jest mowa o znalezieniu drogi do innego świata – interesująco przedstawia swój sposób na przenoszenie się w świat wyobraźni – ciekawie przedstawia, jak wyobraża sobie „zwodzony most tęczy”, po którym postać mówiąca przenosi się „w cudowności świat daleki”

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
66.	1	Świat prawdopodobny i nieprawdopodobny w opowiadaniu <i>Poza murami gimnazjum</i> . • Clive Staples Lewis, <i>Poza murami gimnazjum</i> (fragm. książki <i>Srebrne krzesło</i>) • plan wydarzeń • świat rzeczywisty • świat wyobrażony (prawdopodobny, nieprawdopodobny) – podręcznik, s. 124–132 ☐ scenariusz nr 34	– czyta cicho – z pomocą nauczyciela porządkuje podany plan wydarzeń – dostrzega różnice między światem rzeczywistym a wyobrażonym – z pomocą nauczyciela podaje przykłady nieprawdopodobnych zdarzeń lub postaci w znanych książkach lub filmach – z pomocą nauczyciela wskazuje w przytoczonym fragmencie prawdopodobne i nieprawdopodobne postaci oraz zdarzenia – maluje widok Tamtego Miejsca rozciągający się za murem szkoły – próbuje wymyślić przygodę, którą bohaterowie mogli przeżyć w Tamtym Miejsku	– czyta cicho ze zrozumieniem – stara się samodzielnie uporządkować podany plan wydarzeń – stara się podać przykłady nieprawdopodobnych postaci w znanych książkach lub filmach – próbuje wskazać w przytoczonym fragmencie prawdopodobne i nieprawdopodobne postaci oraz zdarzenia – maluje widok Tamtego Miejsca rozciągający się za murem szkoły – wymyśla przygodę, którą bohaterowie mogli przeżyć w Tamtym Miejsku	– czyta cicho ze zrozumieniem – samodzielnie porządkuje podany plan wydarzeń – mówi o świecie, w którym żyje – podaje różnice między światem rzeczywistym a wyobrażonym – podaje przykłady fantastycznych postaci i nieprawdopodobnych zdarzeń w znanych książkach lub filmach – wymienia niezwykle przedmioty, którymi posługują się bohaterowie utworów fantastycznych – wskazuje w przytoczonym fragmencie prawdopodobne i nieprawdopodobne postaci oraz zdarzenia – wymyśla niezwykłą przygodę, którą bohaterowie mogli przeżyć w Tamtym Miejsku	– czyta cicho ze zrozumieniem – poprawnie porządkuje podany plan wydarzeń – wyjaśnia różnice między światem rzeczywistym a wyobrażonym – podaje cechy świata, w którym żyje – przywołuje różne przykłady postaci fantastycznych oraz nieprawdopodobnych zdarzeń występujących w znanych książkach lub filmach – wymienia różnorodne niezwykle przedmioty, którymi posługują się bohaterowie utworów fantastycznych – wymyśla ciekawą przygodę, którą bohaterowie mogli przeżyć w Tamtym Miejsku, buduje poprawną wypowiedź
67.	2	Jakie pouczenie wynika z <i>Bajki o rybaku i rybce</i> ?	– próbuje rozwiązać szyfrogram – z pomocą nauczyciela opo-	– z pomocą nauczyciela stara się wyjaśnić znaczenia niektórych związków	– odgaduje, jakie związki wyrazowe zostały przedstawione w formie ilustracji	– z pomocą słownika języka polskiego wyjaśnia znaczenia podanych związków wyrazowych – odpowiednio określa cechy charakteru bohatera

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		- Aleksander Puszkina, <i>Bajka o rybaku i rybce</i> - baśń – podręcznik, s. 133–141 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> , kl. 4, s. 115 □ scenariusz nr 35	wiada o przebiegu wydarzeń – opowiada o bohaterach – próbuje wskazać cechy nieprawdopodobne w tekście – czyta o cechach baśni	wyrazowych – stara się samodzielnie rozwiązać szyfrogram – zapoznaje się z informacjami na temat różnych wersji baśni – porządkuje plan wydarzeń – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – wymienia niektóre cechy bohaterów – wymienia niektóre cechy baśni	– poprawnie rozwiązuje szyfrogram – porządkuje plan wydarzeń – opowiada o przebiegu wydarzeń – nazywa cechy charakteru bohaterów – zauważa, że bohaterowie są zestawieni na zasadzie kontrastu – wylicza cechy baśni – znajduje w tekście Puszkina cechy baśni – wypowiada się na temat pouczenia wynikającego z treści baśni	rów, biorąc pod uwagę ich kontrastowe zestawienie – poprawnie wylicza cechy baśni – uzasadnia, że tekst Puszkina jest baśnią – poprawnie odczytuje pouczenie wynikające z treści baśni – poprawnie formułuje kilkuzdaniową wypowiedź z uzasadnieniem na podany temat
68.	2	Kraina języka. Formy czasów. - czasownik - formy czasów - czas teraźniejszy, przeszły i przyszły - rodzaj czasownika: męski, żeński, nijaki, męsko-osobowy, niemę-	– zapisuje zdania z czasownikami w różnych czasach – z pomocą nauczyciela rozpoznaje czasowniki w różnych czasach – wie, że czasowniki występują w różnych osobach, liczbach i czasach – z pomocą nauczyciela zmienia formy bezokolicznika	– opowiada o klasowej podróży – z pomocą nauczyciela wyszukuje czasowniki w czasie teraźniejszym, przeszłym i przyszłym – próbuje określić wykonawców czynności na podstawie form czasowników – stara się redagować	– opowiada o klasowej podróży, używając różnych form czasów – układa zdania, stosując różne formy czasów – na ogół poprawnie rozróżnia czasowniki w czasie teraźniejszym, przeszłym i przyszłym – porządkuje zdania, biorąc pod uwagę formy rodzajów czasowników	– ciekawie opowiada o klasowej podróży, poprawnie używając form czasów – bezbłędnie rozróżnia czasowniki w czasie teraźniejszym, przeszłym i przyszłym – poprawnie tworzy formy rodzajów w czasie przeszłym i przyszłym – bezbłędnie określa wykonawców czynności na podstawie form czasowników – poprawnie tworzy od podanych czasowników odpowiednie formy czasu przeszłego, teraźniejszego i przyszłego

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		skoosobowy – podręcznik, s. 142–145 – zeszyt ćwiczeń, s. 103–111	ków na formy osobowe – wskazuje formy męskie i żeńskie czasowników – próbuje pisać o swoich planach na następny dzień	opis, używając form czasu teraźniejszego – stara się pisać o swoich planach na następny dzień, używając form czasu przyszłego	– tworzy formy rodzajów w czasie przeszłym – na ogół poprawnie określa wykonawców czynności na podstawie form czasowników – na ogół poprawnie tworzy od podanych czasowników odpowiednie formy czasów – redaguje rozwinięty opis, używając form czasu teraźniejszego – wyszukuje czasowniki z końcówkami: -ę, -e, -ę, -em – wpisuje do diagramu czasowniki w czasie teraźniejszym – wykreśla w diagramie czasowniki w czasie przeszłym – łączy ze sobą punkty przy czasownikach w czasie przyszłym – pisze o swoich planach na następny dzień, używając form czasu przyszłego	– bezbłędnie redaguje bogaty opis, używając form czasu teraźniejszego – bezbłędnie wytycza trasę, na której pojawiają się kolejno czasowniki z końcówkami: -ę, -e, -ę, -em – bezbłędnie wpisuje do diagramu czasowniki w czasie teraźniejszym – bezbłędnie wykreśla w diagramie czasowniki w czasie przeszłym – poprawnie łączy ze sobą punkty przy czasownikach w czasie przyszłym – ciekawie i bezbłędnie pisze o swoich planach na następny dzień, używając form czasu przyszłego – poprawnie układa zdania na temat świata, używając różnych form czasów
69.	2	Który słowik był cenniejszy i dlaczego?	– słucha nagrania ze śpiewem słowika – ogląda zdjęcia przedstawia-	– stara się rozwiązać łamigłówkę – próbuje określić miejsce	– rozwiązuje łamigłówkę – określa miejsce i czas wydarzeń	– poprawnie rozwiązuje łamigłówkę – szczegółowo opisuje miejsce i czas wydarzeń – wymienia bohaterów, dzieli ich na głównych

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		- Hans Christian Andersen, <i>Słowik</i> – podręcznik, s. 146–156 ☐ scenariusz nr 36	jące słowika – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – mówi o treści baśni – mówi o głównych bohaterach – zapisuje plan wydarzeń – zapisuje odpowiedź na pytanie postawione w temacie lekcji – wie, że utwór jest baśnią	i czas wydarzeń – stara się wymienić bohaterów głównych i drugoplanowych – redaguje plan wydarzeń – stara się opowiadać o przebiegu wydarzeń – stara się nazywać cechy prawdziwego słowika na podstawie baśni – mówi o postępowaniu cesarza – odpowiada na pytanie, który słowik był cenniejszy – wymienia niektóre cechy baśni	– wymienia bohaterów – redaguje plan wydarzeń, stosuje jednolitą formę zapisu – opowiada o przebiegu wydarzeń – omawia fragmenty baśni opisujące prawdziwego i sztucznego słowika – nazywa cechy prawdziwego słowika na podstawie baśni – ocenia postępowanie cesarza – odpowiada na pytanie postawione w temacie lekcji – wymienia wszystkie cechy baśni – stara się wyjaśnić, czym utwór różni się od klasycznej baśni	i drugoplanowych – poprawnie redaguje plan baśni, biorąc pod uwagę istotne wydarzenia i dbając o zwięźłość – ciekawie opowiada o przebiegu wydarzeń, wymienia wszystkie ważne elementy akcji – poprawnie cytuje i omawia fragmenty baśni opisujące prawdziwego i sztucznego słowika – ocenia prawdziwego słowika – właściwie ocenia postępowanie cesarza – poprawnie odpowiada na pytanie postawione w temacie lekcji – uzasadnia, że utwór jest baśnią – poprawnie wyjaśnia, czym utwór różni się od klasycznej baśni
70.	2	O co chciałbym zapytać Hansa Christiana Andersena – autora znanych baśni? Joanna Kulmowa, <i>List do Andersena</i> – podręcznik,	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – z pomocą nauczyciela próbuje nazwać odbiorcę listu – zapisuje tytuły baśni, do których nawiązuje poetka w wierszu – ogląda dostępne zbiory baśni Andersena	– stara się nazwać odbiorcę listu – wymienia, za co dziękuje osoba mówiąca w wierszu – podaje tytuły niektórych baśni wymienionych przez poetkę w wierszu – wymienia baśnie Ander-	– wie, że wiersz jest listem – nazywa odbiorcę listu – próbuje określić cel podziękowań zawartych w liście – podaje tytuły baśni, do których nawiązuje poetka w wierszu – opowiada o poznanych baśniach Andersena	– wyjaśnia, dlaczego wiersz jest listem – poprawnie nazywa odbiorcę listu – właściwie określa cel podziękowań zawartych w liście – opowiada o swoich doświadczeniach czytelnicy związanych z twórczością Andersena – bierze udział w przygotowaniu i prezentacji ćwiczenia dramatycznego: konferencji prasowej z Andersenem

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		s. 157 ☐ scenariusz nr 37	– z pomocą nauczyciela wymienia baśnie Andersena, które poznał wcześniej – zapoznaje się z informacjami na temat Andersena – mówi wiersz z pamięci	sena, które poznał wcześniej – próbuje zdobyć informacje na temat Andersen, korzystając z dostępnych źródeł – stara się recytować wiersz z pamięci	– wyszukuje informacje na temat Andersena, korzystając z dostępnych źródeł – mówi, w jakich sytuacjach można się poczuć brzydkim kaczątkiem, które zmienia się w łabędzia – recytuje wiersz z pamięci	– wyszukuje ciekawe informacje na temat Andersena – świadomie korzysta z wielu źródeł informacji – poprawnie wyjaśnia znaczenie zakończenia wiersza – recytuje wiersz z pamięci, dbając o właściwą intonację
71.	2	Zakręty ortografii. Pisownia wyrazów z rz i ż. • Agnieszka Frączek, <i>Malarz i... dworzec?, Kapryśna waga</i> • rz wymienne i niewymienne • rz po spółgłoskach • rz w zakończeniach: -arz, -erz • zakończenie -szy w niektórych formach przymiotników • ż wymienne i niewymienne	– czyta głośno – wskazuje w tekście wiersza wyrazy z rz i próbuje do nich dopasować wyrazy, które uzasadniają ich pisownię – zna zasady dotyczące pisowni wyrazów z rz i ż – zapisuje wyrazy z trudnościami ortograficznymi – z pomocą nauczyciela uzupełnia luki w wyrazach, wpisując ż, rz lub sz	– czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – zapisuje wyrazy z rz po spółgłoskach – stara się ułożyć zdania z podanymi wyrazami – stara się odgadnąć wyrazy z ż niewymiennym na podstawie podanych znaczeń – próbuje dopisać takie formy rzeczowników lub wyrazy pokrewne, w których rz wymienia się na r – stara się dopasować dymki do właściwych osób – stara się wskazać ścieżkę z wyrazami z rz niewy-	– czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – podaje przykłady wyrazów z rz po spółgłoskach – wymienia wyrazy pisane wyjątkowo z sz po spółgłoskach – układa zdania z podanymi wyrazami – odgaduje wyrazy z ż niewymiennym na podstawie podanych znaczeń – dopisuje formy rzeczowników lub wyrazy pokrewne, w których rz wymienia się na r – rozwiązuje krzyżówkę, wpisując wyrazy kończące się częścią -arz lub -erz – dopasowuje dymki do właściwych osób	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – wymyśla przykłady i poprawnie zapisuje wyrazy z rz po spółgłoskach – poprawnie układa zdania lub krzyżówkę z wyjątkami dotyczącymi pisowni wyrazów z rz po spółgłoskach – poprawnie odgaduje wyrazy z ż niewymiennym na podstawie podanych znaczeń – poprawnie rozwiązuje krzyżówkę, wpisując wyrazy kończące się częścią -arz lub -erz – poprawnie dopasowuje dymki do właściwych osób – poprawnie wskazuje ścieżkę z wyrazami z rz niewymiennym – poprawnie uzupełnia rymowanek wyrazów z rz i ż niewymiennym – z przemieszanych sylab poprawnie układa nazwy zwierząt z ż – poprawnie rozwiązuje „zwierzęce” rebusy z ż

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		– podręcznik, s. 158–160 – zeszyt ćwiczeń, s. 159–170		miennym – stara się uzupełnić rymówkę wyrazów z rz i ż niewymiennym – z przemieszanych sylab stara się ułożyć nazwy zwierząt z ż – stara się rozwiązać „zwierzęce” rebusy z ż – stara się odczytać wyrazy rozpoczynające się na dż – stara się wpisać do diagramu imiona z ż w taki sposób, aby otrzymać podane rozwiązanie – stara się uzupełnić luki w wyrazach, wpisując ż, rz lub sz – stara się wskazać w wierszu wyraz pokrewny, który wyjaśnia pisownię ż w wyrazach <i>ostrzyżony</i> i <i>ostrzyż</i> – stara się uzupełnić wizytówki, wpisując rz, ż lub sz – stara się odgadnąć wyrazy z rz, ż lub sz i wpisuje	– wskazuje ścieżkę z wyrazami z rz niewymiennym – uzupełnia rymówkę wyrazów z rz i ż niewymiennym – z przemieszanych sylab układa nazwy zwierząt z ż – rozwiązuje „zwierzęce” rebusy z ż – odczytuje wyrazy rozpoczynające się na dż – wpisuje do diagramu imiona z ż w taki sposób, aby otrzymać podane rozwiązanie – uzupełnia luki w wyrazach, wpisując ż, rz lub sz – wskazuje w wierszu wyraz pokrewny, który wyjaśnia pisownię ż w wyrazach <i>ostrzyżony</i> i <i>ostrzyż</i> – uzupełnia wizytówki, wpisując ż, rz lub sz – odgaduje wyrazy z rz, ż lub sz i wpisuje je w kratki diagramu – zna i na ogół stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni wyrazów z rz i ż	– poprawnie odczytuje wyrazy rozpoczynające się na dż – poprawnie wpisuje do diagramu imiona z ż w taki sposób, aby otrzymać podane rozwiązanie – poprawnie uzupełnia luki w wyrazach, wpisując ż, rz lub sz – poprawnie wskazuje w wierszu wyraz pokrewny, który wyjaśnia pisownię ż w wyrazach <i>ostrzyżony</i> i <i>ostrzyż</i> – poprawnie uzupełnia wizytówki, wpisując ż, rz lub sz – poprawnie odgaduje wyrazy z rz, ż lub sz i wpisuje je w kratki diagramu – układa diagram z wyrazami z rz i ż – zna i poprawnie stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni wyrazów z rz i ż

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				je w kratki diagramu – zna i stara się stosować w praktyce zasady dotyczące pisowni wyrazów z rz i ż		
72.	1	Odgrywamy scenki pantomimiczne na podstawie wiersza. • Małgorzata Strzałkowska, <i>Miasteczko</i> • zdrobienie – podręcznik, s. 161 – zeszyt ćwiczeń, s. 48–49 ☐ scenariusz nr 38	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o wierszu – zapisuje zdrobienia wskazane przez uczniów – wypisuje z wierszy wyrazy z ó i rz wymiennym oraz z ó i rz niewymiennym	– czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – wyszukuje zdrobienia w wierszu <i>Miasteczko</i> – omawia charakter wiersza	– czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – porównuje treść wiersza z treścią klasycznej baśni – wyszukuje zdrobienia w wierszu <i>Miasteczko</i> i stara się wyjaśnić ich funkcję – omawia charakter utworu	– czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – porównuje treść wiersza z treścią klasycznej baśni w celu wyciągnięcia wniosków – wyszukuje zdrobienia w wierszu <i>Miasteczko</i> i poprawnie wyjaśnia ich funkcję – omawia charakter utworu – przygotowuje scenki pantomimiczne na podstawie wiersza i bierze udział w ich prezentacji
73.	1	Określamy cechy komiksu na podstawie poznanego utworu. • Janusz Christa, <i>Kajko i Kokosz. Szkoła latania</i> • komiks – podręcznik,	– czyta komiks – mówi o bohaterach – z pomocą nauczyciela opowiada o przygodach bohaterów – czyta informacje na temat cech komiksu – wie, czym jest komiks – rozumie, że treść opowieści	– stara się rozwiązać rebus – stara się określić czas i miejsce wydarzeń – wymienia głównych bohaterów – mówi o przygodach bohaterów – stara się uporządkować	– określa czas i miejsce wydarzeń – wymienia bohaterów – opowiada o przygodach bohaterów – rozwiązuje rebus – porządkuje plan zgodnie z chronologią – opowiada o przebiegu wyda-	– poprawnie rozwiązuje rebus – poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń – ciekawie opowiada o przygodach bohaterów – poprawnie porządkuje plan zgodnie z chronologią – ciekawie opowiada o przebiegu wydarzeń – uzasadnia, że utwór jest komiksem – tworzy fragment komiksu w interesujący sposób

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		s. 162–163, s. 166 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> , kl. 4, s. 121 ☐ scenariusz nr 39	jest nierealistyczna	plan zgodnie z chronologią – podaje niektóre cechy komiksu – wymienia niektóre elementy opowieści, które są nierealistyczne	rzeń – podaje większość cech komiksu – wymienia elementy realistyczne i nierealistyczne – tworzy fragment komiksu	
74.	1	Co spotkało bohaterów poznanego komiksu? • Tomasz Lew Leśniak, Rafał Skarżyski, <i>Tymek i Mistrz. Król kłopotów</i> • komiks – podręcznik: s. 164–166 – zeszyt ćwiczeń, s. 71–72	– próbuje podać wyróżniki komiksu – czyta komiks – z pomocą nauczyciela wymienia bohaterów – z pomocą nauczyciela opowiada o przygodach bohaterów – próbuje dorysować dymki oddające odpowiednie dźwięki	– stara się podać niektóre wyróżniki komiksu – stara się wymienić bohaterów – stara się określić czas i miejsce wydarzeń – stara się opowiedzieć o przygodach bohaterów – mówi o tym, co go rozbaawiło – stara się dorysować dymki oddające odpowiednie dźwięki – proponuje niektóre wypowiedzi bohaterów	– podaje większość wyróżników komiksu – czyta komiks – wymienia bohaterów – określa czas i miejsce wydarzeń – opowiada o przygodach bohaterów – określa źródło komizmu – dorysowuje dymki oddające odpowiednie dźwięki – wpisuje w dymki wypowiedzi bohaterów	– bezbłędnie podaje wyróżniki komiksu – właściwie określa czas i miejsce wydarzeń – poprawnie wymienia bohaterów i ciekawie opowiada o ich przygodach – wyjaśnia, na czym polega komizm w komiksie – dorysowuje dymki oddające odpowiednie dźwięki i dopisuje ciekawe wypowiedzi bohaterów – rysuje scenkę komiksową, wymyśla dialog między postaciami
75.	1	Kraina języka. Przysłówek. • przysłówek • związek przysłówka	– z pomocą nauczyciela rozpoznaje przysłówek jako nieodmienną część mowy – wymyśla przysłówki odpowiadające na podane pytania	– stara się rozpoznać przysłówek jako nieodmienną część mowy, odpowiadającą na pytania: <i>jak? gdzie?</i>	– rozpoznaje przysłówek jako nieodmienną część mowy pełniącą funkcję określenia czasownika, odpowiadającą na pytania: <i>jak? gdzie? kiedy?</i>	– bezbłędnie rozpoznaje przysłówek jako nieodmienną część mowy pełniącą funkcję określenia czasownika, odpowiadającą na pytania: <i>jak? gdzie? kiedy?</i> – bezbłędnie wskazuje w tekście /

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		z czasownikiem – podręcznik, s. 167–168 – zeszyt ćwiczeń, s. 112–115	– z pomocą nauczyciela opisuje postępowanie bohatera baśni – odróżnia przysłówki, które mają znaczenie pozytywne, od przysłówków o znaczeniu negatywnym – koloruje wyrazy odpowiadające na pytanie <i>jak?</i> – zapisuje przysłówki utworzone od przymiotników określających barwy – z pomocą nauczyciela dopisuje pasujące przysłówki do podanych czasowników	<i>kiedy?</i> – stara się wskazać w tekście / związkach wyrazowych / wśród podanych wyrazów przysłówki – stara się tworzyć przysłówki od podanych przymiotników – stara się opisać postępowanie bohatera baśni, używając przysłówków – stara się podkreślić przysłówki w wypowiedziach – stara się odróżnić przysłówki oceniające dodatnio od przysłówków oceniających ujemnie	– na ogół poprawnie wskazuje w tekście / związkach wyrazowych / wśród podanych wyrazów przysłówki – na ogół poprawnie tworzy przysłówki od podanych przymiotników – opisuje postępowanie bohatera baśni / układa wypowiedź na podany temat, używając przysłówków – na ogół poprawnie podkreśla przysłówki w wypowiedziach – dobiera odpowiednie przysłówki oceniające pozytywnie lub negatywnie – stara się zastąpić podane pary przysłówków bliskoznacznych jednym, którego używa się najczęściej – stara się pisać relację ze szkolnej wycieczki, wykorzystując podane przysłówki	związkach wyrazowych / wśród podanych wyrazów przysłówki – poprawnie tworzy przysłówki od podanych przymiotników – układa poprawną i bogatą stylistycznie wypowiedź na podany temat, używając przysłówków – używa przysłówków oceniających dodatnio i przysłówków oceniających ujemnie w wypowiedziach – trafnie zastępuje podane pary przysłówków bliskoznacznych jednym, którego używa się najczęściej – poprawnie pisze relację ze szkolnej wycieczki, wykorzystując podane przysłówki
76.	1	W kręgu teatru. teatr • pojęcia związane z teatrem	– bogaci słownictwo związane z teatrem	– stara się łączyć informacje o czynnościach z odpowiednimi nazwami zawodów	– łączy informacje o czynnościach z odpowiednimi nazwami zawodów – rozwiązuje diagram zawiera-	– wyjaśnia, czym się zajmują osoby pracujące w podanych zawodach – objaśnia pojęcia związane z teatrem – bezbłędnie łączy grupy synonimów związane

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		– zeszyt ćwiczeń, s. 64–71		– stara się rozwiązać diagram zawierający pojęcia związane z teatrem – stara się rozwiązać teatralne rebusy – stara się uzupełnić zasady kulturalnego zachowania się w teatrze podanymi wyrażeniami – włącza się w przygotowanie inscenizacji bajki <i>Przyjaciele</i>	– łączy grupy synonimów związane z teatrem – uzupełnia zasady kulturalnego zachowania się w teatrze podanymi wyrażeniami – bierze udział w przygotowaniu inscenizacji bajki <i>Przyjaciele</i>	– projektuje kostium teatralny dla wybranej postaci – rysuje charakterystykę dla aktora – podaje nazwy przedmiotów, za pomocą których można przedstawić wymienione elementy scenografii – szkicuje projekt wybranej scenografii – poprawnie uzupełnia zdania dotyczące gry aktorów – podpisuje obrazki przedstawiające różne rodzaje lalek – wyjaśnia, na czym polega teatr cieni – bierze udział w przygotowaniu teatru przedmiotów ze szkolnych przyborów – aktywnie przygotowuje inscenizację bajki <i>Przyjaciele</i>
77.	2	Przygotowujemy klasową inscenizację na podstawie poznanej baśni. • Wanda Chotomska, <i>Kopciuszek</i> – podręcznik, s. 169–171 ☐ scenariusz nr 40	– mówi o Kopciuszku – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – mówi o utworze – włącza się w pracę grupy	– stara się odczytać zaszyfrowaną informację – stara się prezentować rezultat własnej pracy – stara się opowiedzieć treść baśni o Kopciuszku Charles’a Perraulta – przypomina cechy baśni	– odczytuje zaszyfrowaną informację – prezentuje rezultat własnej pracy – opowiada treść baśni o Kopciuszku Charles’a Perraulta – porównuje utwór Wandy Chotomskiej z baśnią Charles’a Perraulta	– interesująco prezentuje rezultat własnej pracy – ciekawie opowiada treść baśni o Kopciuszku Charles’a Perraulta – porównuje utwór Wandy Chotomskiej z baśnią Charles’a Perraulta – formułuje wypowiedź oceniającą wraz z uzasadnieniem – pracuje w grupie nad przygotowaniem inscenizacji baśni – prezentuje efekt pracy w grupie

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
					– formułuje wypowiedź oceniającą	
78.	1	Co powinniśmy wiedzieć o redagowaniu tekstu zaproszenia? • zaproszenie – podręcznik, s. 171–172 – zeszyt ćwiczeń, s. 22–24 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne</i> : Formy wypowiedzi. Krótkie formy użytkowe; <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i> , cz. 1, s. 125 □ scenariusz nr 41	– odróżnia zaproszenie od innych użytkowych form wypowiedzi – poznaje budowę przykładowego zaproszenia – z pomocą nauczyciela redaguje tekst zaproszenia	– z pomocą nauczyciela stara się korzystać ze słownika języka polskiego – prezentuje przykładowe zaproszenie – wymienia niektóre informacje niezbędne w zaproszeniach – stara się redagować tekst zaproszenia – wie, że teksty zaproszeń na tę samą uroczystość różnią się formą ze względu na osobę adresata	– korzysta ze słownika języka polskiego – prezentuje i omawia przykładowe zaproszenie – redaguje wniosek wynikający z analizy przykładowego zaproszenia – wskazuje informacje pominięte w zaproszeniach – redaguje tekst zaproszenia na ogół poprawny pod względem językowym, ortograficznym i interpunkcyjnym, uwzględniający większość niezbędnych informacji – redaguje teksty zaproszeń na tę samą uroczystość różniące się formą ze względu na osobę adresata	– wyjaśnia znaczenia słów: <i>zaprosić, zaprasza, zaproszenie</i> – sprawnie korzysta ze słownika języka polskiego – poprawnie prezentuje i omawia przykładowe zaproszenia na różne uroczystości – nazywa imprezę na podstawie fragmentu zaproszenia – poprawnie redaguje wniosek wynikający z analizy przykładowego zaproszenia – bezbłędnie uzupełnia informacje pominięte w zaproszeniach – porównuje fragmenty zaproszeń na tę samą uroczystość, mając na uwadze ich formę i osobę adresata – redaguje tekst zaproszenia poprawny pod względem językowym, ortograficznym i interpunkcyjnym, uwzględniający wszystkie niezbędne informacje – poprawnie redaguje teksty zaproszeń na tę samą uroczystość różniące się formą ze względu na osobę adresata – projektuje i wykonuje blankiet zaproszenia na klasową inscenizację
79.	2	Planujemy podróż na niezwykłą wy-	– słucha wiersza – czyta głośno	– stara się odgadnąć tytuły wierszy na podstawie	– odgaduje tytuły wierszy na podstawie podanych frag-	– bezbłędnie odgaduje tytuły wierszy na podstawie podanych fragmentów

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		spę. • Jan Brzechwa, <i>Na wyspach Bergamutach</i> – podręcznik, s. 173–174 ☐ scenariusz nr 42	– zapisuje wskazane przez uczniów elementy – mówi o wierszu – włącza się w pracę grupy – mówi wiersz z pamięci	podanych fragmentów – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się wypisać elementy, jakie można zobaczyć na wyspach Bergamutach – stara się określić charakter wiersza – włącza się w pracę grupy – stara się recytować wiersz z pamięci	mentów – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – wypisuje elementy, jakie można zobaczyć na wyspach Bergamutach – określa charakter wiersza – zauważa sprzeczności występujące w tekście wiersza – bierze udział w przygotowaniu makiety wyspy – recytuje wiersz z pamięci	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie wypisuje elementy, jakie można zobaczyć na wyspach Bergamutach – poprawnie określa charakter wiersza – omawia sprzeczności występujące w tekście wiersza – omawia odwołania do innych utworów – bierze udział w grupowym przygotowaniu makiety niezwykłej wyspy – interesująco prezentuje efekt pracy grupy – poprawnie recytuje wiersz z pamięci – omawia związek między nazwami: <i>Bergamuty, Bermudy, bergamotka</i>
80.	1	Świat fantazji – przygotowanie do sprawdzianu. – treści zawarte w 4. rozdziale podręcznika	– z pomocą nauczyciela wykonuje polecenia	– stara się wykonywać ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– poprawnie wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu
81.	1	Świat fantazji – piszemy sprawdzian. – sprawdzian kontrolny nr 4	– czyta cicho – próbuje wykonać polecenia – wie, co oznaczają pojęcia: <i>świat rzeczywisty, świat wyobrażony, baśń, zdrobienie, komiks</i> – stara się pisać zaproszenie	– czyta cicho ze zrozumieniem – stara się określić formy czasów – określa rodzaje czasowników – rozróżnia większość części mowy: rzeczownik,	– znajduje w utworze wydarzenia prawdopodobne i nieprawdopodobne – przyporządkowuje czasowniki do odpowiednich form czasów – określa rodzaj czasownika – na ogół poprawnie rozróżnia części mowy: rzeczownik, cza-	– znajduje w utworze wydarzenia prawdopodobne i nieprawdopodobne – poprawnie określa formy czasów – poprawnie określa rodzaj czasownika – rozróżnia części mowy: rzeczownik, czasownik, przymiotnik, przysłówki – rozumie i wyjaśnia pojęcia: <i>świat rzeczywisty, świat wyobrażony, wyobrażenia literackie, baśń,</i>

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				czasownik, przymiotnik, przysłówki – zna pojęcia: <i>świat rzeczywisty, świat wyobrażony, baśń, zdrobienie, komiks</i> – stara się pisać zaproszenie, choć nie uwzględnia wszystkich jego elementów	sownik, przymiotnik, przysłówki – rozumie pojęcia: <i>świat rzeczywisty, świat wyobrażony, wyobrażenia literackie, baśń, zdrobienie, komiks</i> – pisze zaproszenie z uwzględnieniem większości niezbędnych elementów, poprawne pod względem językowym i ortograficznym	<i>zdrobienie, komiks</i> – pisze zaproszenie z uwzględnieniem wszystkich niezbędnych elementów, poprawne pod względem językowym, ortograficznym i interpunkcyjnym, bierze pod uwagę estetykę zapisu
82.	1	Która przygoda Nilsa zrobiła na nas największe wrażenie? – Selma Lagerlöf, <i>Cudowna podróż</i> • bohater • plan wydarzeń • równoważnik zdania	– z pomocą nauczyciela mówi o lekturze – próbuje redagować plan wydarzeń – z pomocą nauczyciela opowiada wybrany fragment lektury	– mówi, co mu się podobało, a co nie podczas czytania lektury – redaguje plan wydarzeń – stara się samodzielnie opowiedzieć wybrany fragment lektury	– dzieli się wrażeniami, jakie towarzyszyły mu podczas czytania lektury – redaguje plan wydarzeń – używa jednolitego sposobu zapisu planu – opowiada wybrany fragment lektury	– w ciekawy sposób przedstawia wrażenia, jakie towarzyszyły mu podczas czytania lektury – poprawnie redaguje plan wydarzeń – używa jednolitego sposobu zapisu planu – ciekawie opowiada wybrany fragment lektury
83.	1	Skąd pochodził Nils – bohater książki Selmy Lagerlöf? – Selma Lagerlöf, <i>Cudowna podróż</i> • czas wydarzeń	– z pomocą nauczyciela próbuje określić miejsce wydarzeń – wymienia głównego bohatera	– mówi o czasie i miejscu wydarzeń – wymienia niektórych bohaterów	– określa czas i miejsce wydarzeń – opisuje krainę, z której pochodził Nils – wymienia bohaterów	– poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń – ciekawie opisuje krainę przedstawioną w tekście – poprawnie opisuje bohaterów

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		• miejsce wyda- rzeń • bohater				
84.	1	Czy bohater książki Selmy Lagerlöf może być dla nas przykładem? – Selma Lagerlöf, <i>Cudowna podróż</i> • bohater • charakteryzowanie postaci literackiej • wartości	– z pomocą nauczyciela mówi o zachowaniu bohatera przed podróżą – próbuje wymienić cechy bohatera	– mówi o zachowaniu bohatera przed podróżą – stara się wymienić kilka cech bohatera – stara się ocenić postawę chłopca	– zapisuje przykłady złego zachowania bohatera przed podróżą – rozumie negatywne skutki jego postępowania – wymienia cechy bohatera na podstawie jego zachowania – ocenia postawę chłopca	– poprawnie zapisuje przykłady zachowania bohatera przed podróżą – wyjaśnia negatywne skutki jego postępowania – wymienia cechy bohatera, przytacza fragmenty z opisem jego zachowania – wnikliwie ocenia postawę chłopca
85.	1	Czego chłopiec nauczył się podczas podróży na północ? – Selma Lagerlöf, <i>Cudowna podróż</i> • bohater • cytat • opis postaci literackiej z elementami charakterystyki • wartości	– opowiada o podróży bohatera – próbuje nazwać niektóre cechy Nilsa na podstawie podanych cytatów – z pomocą nauczyciela opowiada o zmianie Nilsa – przepisuje do zeszytu wzorcowy opis bohatera literackiego	– stara się wymienić kilka cech bohatera przed podróżą i w czasie wyprawy – stara się podać cechy głównego bohatera na podstawie podanych cytatów – stara się opowiedzieć o zmianie Nilsa – stara się redagować opis bohatera literackiego	– wymienia najważniejsze cechy bohatera przed podróżą i w czasie wyprawy – nazywa cechy głównego bohatera na podstawie podanych cytatów – opowiada o zmianie Nilsa – ocenia postać głównego bohatera – redaguje opis bohatera literackiego z elementami charakterystyki	– wymienia cechy bohatera przed podróżą i opisuje, jak się zmienił w czasie wyprawy – formułuje wniosek o powodach zmiany chłopca – wyszukuje cytaty opisujące zachowanie bohatera w różnych sytuacjach – ocenia postać głównego bohatera pod kątem jego zmiany – redaguje poprawny opis bohatera literackiego z elementami charakterystyki

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
86.	1	Dlaczego podróż Nilsa była cudowna? – Selma Lagerlöf, <i>Cudowna podróż</i> • elementy realistyczne i fantastyczne • wartości	– z pomocą nauczyciela podaje wydarzenia prawdopodobne i fantastyczne – mówi, co wydało mu się cudowne w podróży Nilsa	– stara się podać wydarzenia prawdopodobne i fantastyczne – mówi o wrażeniach Nilsa z podróży – stara się sformułować morał, który wypływa z książki	– podaje wydarzenia prawdopodobne i fantastyczne – wymienia przykłady postaci fantastycznych występujących w książce – podaje przykłady wydarzeń, które Nils uznał za fantastyczne – formułuje morał, który wypływa z książki	– poprawnie podaje wydarzenia prawdopodobne i fantastyczne – poprawnie wymienia przykłady postaci fantastycznych występujących w książce – przytacza przykłady fantastycznych opowieści, które bohater usłyszał w podróży – opowiada o obyczajach opisanych w książce – właściwie formułuje morał, który wypływa z książki
87.	1	Teatr w klasie. Prezentujemy przedstawienie przygotowane na podstawie <i>Bajki o rybaku i rybce</i> Aleksandra Puszkina. • Aleksander Puszkina, <i>Bajka o rybaku i rybce</i> – podręcznik, s. 133–141	– uczestniczy w pracy nad przedstawieniem	– stara się przygotować scenę do występu – stara się ocenić występ	– przygotowuje scenę do występu – ocenia występ	– twórczo przygotowuje scenę do występu – wciela się w rolę, biorąc udział w przedstawieniu – właściwie ocenia występ
Legandy ojczyste						
88.	1	Czy rozumiesz to, co czytasz? Spotkanie 4. – <i>Złota</i>	– czyta cicho – próbuje udzielić odpowiedzi na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – stara się udzielić odp	– czyta cicho ze zrozumieniem – udziela odpowiedzi na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – udziela poprawnych odpowiedzi na postawione pytania

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		kaczka. • Artur Oppman, <i>Złota kaczka</i> – podręcznik, s. 217–220		wiedzi na postawione pytania		
89.	1	Do jakiej legendy nawiązuje poznany wiersz Marii Konopnickiej? • Maria Konopnicka, <i>Tam, w moim kraju...</i> • porównanie literackie • legenda – podręcznik, s. 180 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i> , cz. 1, s. 45 □ scenariusz nr 43	– zapisuje wybrane aktualne informacje na temat Polski – ogląda mapę – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – zapisuje porównania z wiersza – ogląda obraz <i>Rycerz wśród kwiatów</i> – z pomocą nauczyciela dzieli się wrażeniami na temat obejrzanego obrazu – zapisuje wzorcowy opis obrazu – mówi wiersz z pamięci	– zapisuje wybrane aktualne informacje na temat Polski – słucha informacji na temat czasów, kiedy Polska była pod zaborami – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – wie, co to jest porównanie literackie – stara się wyszukać porównania w wierszu – próbuje przypomnieć legendę, do której nawiązuje poetka – wypowiada się na temat obejrzanego obrazu – stara się redagować opis obrazu według podanego planu – stara się recytować wiersz z pamięci	– podaje wybrane aktualne informacje na temat Polski – wypowiada się na temat czasów, kiedy Polska była pod zaborami – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – wypisuje z wiersza porównania – wskazuje legendę, do której nawiązuje poetka – dzieli się wrażeniami na temat obejrzanego obrazu <i>Rycerz wśród kwiatów</i> – formułuje przesłanie, które chcieli przekazać twórcy wiersza i obrazu – redaguje opis obrazu według podanego planu – recytuje wiersz z pamięci	– podaje aktualne informacje na temat Polski – wypowiada się na temat czasów, kiedy Polska była pod zaborami – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – wyjaśnia sens porównań zawartych w wierszu – opowiada treść legendy, do której nawiązuje poetka – ciekawie przedstawia swoje wrażenia na temat obejrzanego obrazu – poprawnie formułuje przesłanie, które chcieli przekazać twórcy wiersza i obrazu – redaguje dokładny opis obrazu według podanego planu – recytuje wiersz z pamięci

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
90.	1	O jakich wydarzeniach opowiada legenda Cecylii Niewiadomskiej <i>Piast</i>? - Cecylia Niewiadomska, <i>Piast</i> - legenda – podręcznik, s. 181–186 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Teoria literatury. Rodzaje i gatunki literackie</i> □ scenariusz nr 44	– słucha informacji na temat pochodzenia legendy o Piaście i Popielu – z pomocą nauczyciela podaje informacje na temat bohaterów – z pomocą nauczyciela opowiada o przebiegu wydarzeń – wie, co to jest legenda	– zapoznaje się z informacjami na temat pochodzenia legendy o Piaście i Popielu – stara się podać informacje na temat bohaterów – próbuje uzupełnić plan wydarzeń o brakujące punkty – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – wskazuje przysłowie pasujące do treści utworu – podaje najważniejsze cechy gatunkowe legendy	– przypomina treść legendy <i>O Lechu i białym orle</i> – określa czas i miejsce wydarzeń – podaje informacje na temat bohaterów – uzupełnia plan wydarzeń o brakujące punkty – opowiada o przebiegu wydarzeń – wyjaśnia, czym były postrzyżyny – odszukuje akapit, który jest odpowiednikiem wskazanego przysłowia pasującego do treści utworu – opowiada o nagrodzie, jaką spotkała bohaterów za gościnność – podaje cechy gatunkowe tekstu – zapoznaje się z treścią legendy o Popielu	– ciekawie prezentuje treść legendy <i>O Lechu i białym orle</i> – poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń, posiłkując się informacjami w przypisach – podaje dokładne informacje na temat bohaterów – uzupełnia plan wydarzeń o brakujące punkty – ciekawie opowiada o przebiegu wydarzeń – poprawnie porządkuje kolejne etapy uroczystości – wyjaśnia, dlaczego wybrane przysłowie pasuje do treści utworu – ciekawie opowiada o nagrodzie, jaką spotkała bohaterów za gościnność – uzasadnia, że tekst jest legendą – opowiada legendę o Popielu
91.	2	Zakręty ortografii. Pisownia wyrazów z <i>h</i> i <i>ch</i>. Agnieszka Frą-	– czyta głośno – zapisuje podane przez uczniów wyrazy – z pomocą nauczyciela pisze	– czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – odgaduje na podstawie opisów wyrazy z <i>h</i>	– czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – opracowuje diagram z wyrazami z <i>h</i> niewymiennym	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie wykonuje diagram z wyrazami z <i>h</i> niewymiennym – bezbłędnie zapisuje wyrazy z <i>h</i> w kolejności

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		czek, <i>Druh drużynowy, Jak duch</i> • <i>h</i> wymienne i niewymienne • <i>h</i> po literze <i>z</i> • <i>h</i> na początku wykrzykników • <i>ch</i> wymienne i niewymienne • <i>ch</i> na końcu wyrazów • <i>ch</i> po literze <i>s</i> – podręcznik, s. 187–190 – zeszyt ćwiczeń, s. 171–177	tekst na podany temat, wykorzystując wyrazy z <i>h</i> – pisze wyrazy z trudnością ortograficzną – zapisuje wyrazy rozpoczynające się sylabą <i>hu</i>	– stara się zapisać wyrazy z <i>h</i> w kolejności alfabetycznej – pisze tekst na podany temat, wykorzystując wyrazy z <i>h</i> – zna zasady dotyczące pisowni wyrazów z <i>ch</i> i <i>h</i>	– zapisuje wyrazy z <i>h</i> w kolejności alfabetycznej – pisze tekst na podany temat, wykorzystując wyrazy z <i>h</i> – uzupełnia nazwy geograficzne / imiona / tekst / wyrazy / związki wyrazowe literami <i>ch</i> lub <i>h</i> – zna i na ogół stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni wyrazów z <i>ch</i> / <i>h</i>	alfabetycznej – poprawnie uzasadnia pisownię wyrazów z <i>ch</i> wymianą na <i>sz</i> – poprawnie tworzy od podanych rzeczowników przymiotniki w odpowiedniej formie – poprawnie łączy w pary wyrazy z <i>ch</i> wymienionym z wyrazami, które wyjaśniają ich pisownię – wymyśla przykłady związków wyrazowych – zna i poprawnie stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni wyrazów z <i>ch</i> / <i>h</i>
92.	2	Jaki związek z herbem Warszawy ma poznana legenda? • Ewa Szelburg-Zarembina, <i>Warszawa, stolica Polski</i> • legenda • podanie • opis – podręcznik,	– czyta tekst głośno – identyfikuje Warszawę jako stolicę Polski – słucha opowieści nauczyciela o Warszawie – z pomocą nauczyciela wymienia warszawskie zabytki – ogląda dostępny materiał ilustracyjny – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela	– czyta tekst głośno i wyraźnie – stara się podać kilka informacji na temat Warszawy – próbuje wskazać Warszawę na mapie – opisuje miejsce wydarzeń – wymienia bohaterów – stara się opowiedzieć	– czyta tekst głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – podaje informacje na temat Warszawy – wymienia kilka zabytków znajdujących się w Warszawie – ogląda dostępny materiał ilustracyjny – wskazuje Warszawę na mapie – określa czas i miejsce wydarzeń	– czyta tekst głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie i ciekawie podaje informacje na temat Warszawy – opowiada o zabytkach znajdujących się w Warszawie – poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń – opowiada o bohaterach, określa, który z nich mógł być postacią historyczną – cytuje odpowiednie fragmenty tekstu – barwnie opowiada legendę – rozumie i poprawnie wyjaśnia pojęcia: <i>legenda</i>,

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		s. 191–193 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i> , cz. 1, s. 26 ☐ scenariusz nr 45	– wie, czym jest opis – opowiada krótko, bez szczegółów, historię przedstawioną w utworze – zna pojęcia: <i>legenda</i> , <i>podanie</i>	legendę – wie, czym jest podanie – wie, czym jest legenda – stara się określić związek legendy z wyglądem herbu Warszawy – opisuje herb na podstawie podanego planu	– wymienia występujących bohaterów – wyszukuje odpowiednie fragmenty tekstu – podaje przykłady niezwykłych postaci i wydarzeń opisanych w tekście – opowiada legendę – rozumie pojęcia: <i>legenda</i> , <i>podanie</i> , wie, czym się różnią – wskazuje większość cech legendy w poznanym tekście – określa związek legendy z wyglądem herbu Warszawy – redaguje opis herbu na podstawie podanego planu – prezentuje zredagowany opis – opowiada legendę o pochodzeniu nazwy swojej miejscowości /założeniu rodzinnego miasta / powstaniu pobliskiej góry, jeziora lub skały itp. – opowiada zwięźle i rzeczowo historię przedstawioną w utworze – przywołuje znane mu legendy związane z pochodzeniem	<i>podanie</i> – poprawnie wskazuje cechy legendy w poznanym tekście – redaguje interesujący opis herbu na podstawie podanego planu – trafnie określa przesłanie tekstu – opowiada barwnie historię przedstawioną w utworze – zauważa związek legendy z podaniem

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
					nazw miejscowych	
93.	1	Kraina języka. Podsumowujemy naszą wiedzę o częściach mowy. • części mowy • odmienne i nieodmienne części mowy – podręcznik, s. 194–195 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne</i> : Nauka o języku, cz. I. Rzeczownik; Czasownik; Przysłówek; Nieodmienne części mowy; WSiPnet: Kształcenie językowe. Części mowy 📄 scenariusz nr 46	– zapisuje podaną przez uczniów notatkę – wie, na jakie pytania odpowiadają poznane części mowy – próbuje nazywać części mowy – próbuje uzupełnić tekst odpowiednimi wyrazami	– bierze udział w sporządzaniu notatki na temat części mowy – odróżnia części mowy odmienne od nieodmiennych – na ogół rozpoznaje w podanych zdaniach poznane części mowy – stara się określać formy liczby, rodzaju i czasu – stara się uzupełnić tekst odpowiednimi częściami mowy	– sporządza notatkę w formie tabeli na temat części mowy, wykorzystując podane informacje – na ogół poprawnie rozróżnia części mowy – określa, jakie części mowy tworzą podane zdania – nazywa części mowy i określa ich formy – uzupełnia tekst odpowiednimi częściami mowy	– poprawnie rozwiązuje krzyżówkę – odgaduje zagadki dotyczące części mowy – sporządza szczegółową notatkę w formie tabeli na temat części mowy, wykorzystując podane informacje – bezbłędnie rozróżnia części mowy – bezbłędnie określa, jakie części mowy tworzą podane zdania – gra w grę edukacyjną – poprawnie określa formy wskazanych części mowy – przygotowuje w grupie prezentację na temat wybranej części mowy
94.	1	Do jakich faktów historycznych i wydarzeń legendarnych?	– słucha informacji na temat Jadwigi – czyta tekst legendy	– zapoznaje się z informacjami na temat Jadwigi	– zapoznaje się z informacjami na temat Jadwigi – podaje informacje na temat	– zapoznaje się z informacjami na temat Jadwigi i wykorzystuje je podczas analizy tekstu – podaje dokładne informacje na temat bohatera

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		darynych nawiązuje poznana legenda? • Stefania M. Posadzowa, <i>Stopka królowej Jadwigi</i> • legenda – podręcznik, s. 196–198 □ scenariusz nr 47	– z pomocą nauczyciela podaje informacje na temat bohaterów – z pomocą nauczyciela próbuje opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – próbuje rozpoznać bohaterów znanych polskich legend	– stara się podać informacje na temat bohaterów – próbuje określić czas i miejsce wydarzeń – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – stara się nazwać cechy charakteru Jadwigi – stara się nazywać związki frazeologiczne przedstawione w formie ilustracji – próbuje wyjaśnić znaczenia podanych związków frazeologicznych – stara się korzystać ze słownika języka polskiego – stara się porządkować podane przymiotniki według wartości – próbuje uzasadnić, że tekst jest legendą – stara się rozpoznać bohaterów znanych polskich legend	bohaterów – określa czas i miejsce wydarzeń – opowiada o przebiegu wydarzeń – nazywa cechy charakteru Jadwigi – nazywa związki frazeologiczne przedstawione w formie ilustracji – wyjaśnia znaczenia podanych związków frazeologicznych – korzysta ze słownika języka polskiego – porządkuje podane przymiotniki według wartości – uzasadnia, że tekst jest legendą – rozpoznaje bohaterów znanych polskich legend – opowiada legendę o królu chłopów	rów – poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń – poprawnie i ciekawie opowiada o przebiegu wydarzeń – trafnie nazywa cechy charakteru Jadwigi – poprawnie nazywa związki frazeologiczne przedstawione w formie ilustracji – poprawnie wyjaśnia znaczenia podanych związków frazeologicznych – sprawnie korzysta ze słownika języka polskiego – poprawnie porządkuje podane przymiotniki według wartości – poprawnie uzasadnia, że tekst jest legendą – poprawnie rozpoznaje bohaterów znanych polskich legend – w sposób ciekawy opowiada legendę o królu chłopów
95.	1	Czego dowiadujemy się z treści	– z pomocą nauczyciela nazywa obiekty przedstawione	– stara się nazwać obiekty przedstawione	– nazywa obiekty przedstawione na zdjęciach	– poprawnie nazywa obiekty przedstawione na zdjęciach

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		utworu o czasach króla Zygmunta Augusta? • Maria Krüger, <i>Głowy wawelskie</i> • legenda – podręcznik, s. 199–201 ☐ scenariusz nr 48	na zdjęciach – ogląda dostępny materiał ilustracyjny – z pomocą nauczyciela zapoznaje się z informacjami na temat głów wawelskich – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta cicho – z pomocą nauczyciela określa czas i miejsce wydarzeń – z pomocą nauczyciela podaje informacje na temat bohaterów – z pomocą nauczyciela opowiada o przebiegu zdarzeń – zapisuje odpowiedzi na pytania dotyczące czasów króla Zygmunta Augusta – słucha informacji na temat czasów Zygmunta Augusta – wie, że poznany utwór jest legendą	na zdjęciach – zapoznaje się z informacjami na temat głów wawelskich – stara się czytać ze zrozumieniem – próbuje określić czas i miejsce wydarzeń – stara się podać informacje na temat bohaterów – próbuje cytować odpowiednie fragmenty tekstu – stara się opowiedzieć o przebiegu zdarzeń – zapisuje odpowiedzi na pytania dotyczące czasów króla Zygmunta Augusta – wskazuje osobę, która zasłużyła na to, aby rzeźba jej głowy znalazła się wśród wawelskich głów	– zapoznaje się z informacjami na temat głów wawelskich – czyta cicho ze zrozumieniem – określa czas i miejsce wydarzeń – podaje informacje na temat bohaterów – cytuje na ogół odpowiednie fragmenty tekstu – opowiada o przebiegu zdarzeń – podaje odpowiedzi na pytania dotyczące czasów króla Zygmunta Augusta – słucha dodatkowych informacji na temat czasów Zygmunta Augusta – wskazuje w poznanym utworze cechy legendy – wskazuje osobę, która zasłużyła na to, aby rzeźba jej głowy znalazła się wśród wawelskich głów – uzasadnia swoją propozycję	– zapoznaje się z informacjami na temat głów wawelskich – czyta cicho ze zrozumieniem – poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń – podaje dokładne informacje na temat bohaterów – poprawnie cytuje odpowiednie fragmenty tekstu – poprawnie i ciekawie opowiada o przebiegu zdarzeń – poprawnie odpowiada na pytania dotyczące czasów króla Zygmunta Augusta – słucha dodatkowych informacji na temat czasów Zygmunta Augusta – poprawnie uzasadnia, że poznany utwór jest legendą – określa przesłanie legendy – podaje tytuły legend zawierających motyw niesprawiedliwych sędziów, złych wyroków i cudownej interwencji przywracającej sprawiedliwość – wskazuje osobę, która zasłużyła na to, aby rzeźba jej głowy znalazła się wśród wawelskich głów – trafnie uzasadnia swoją propozycję
96.	3	Zabawa w teatr, czyli przygotowanie	– z pomocą nauczyciela rozwiązuje rebus	– stara się rozwiązać rebus	– rozwiązuje rebus – słucha ze zrozumieniem in-	– poprawnie rozwiązuje rebus – słucha ze zrozumieniem informacji na temat

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		jemy przedstawienie kukiełkowe na podstawie <i>Pani Twardowskiej</i> Adama Mickiewicza. Adam Mickiewicz, <i>Pani Twardowska</i> – podręcznik, s. 202–211 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i>, kl. 4, s. 92 ☐ scenariusz nr 49	– słucha informacji na temat Adama Mickiewicza i epoki, w której żył poeta – czyta głośno – podkreśla wyrazy, których znaczenia nie rozumie – z pomocą nauczyciela określa miejsce wydarzeń – wypisuje postacie występujące w utworze – z pomocą nauczyciela opowiada o przebiegu wydarzeń – z pomocą nauczyciela wykonuje kukiełkę – mówi fragment utworu z pamięci – rysuje wyobrażenie tytułowej postaci	– stara się słuchać ze zrozumieniem informacji na temat Adama Mickiewicza i epoki, w której żył poeta – czyta głośno i wyraźnie – stara się określić czas i miejsce wydarzeń – redaguje plan wydarzeń – stara się podkreślić punkty planu, w których zostały przedstawione wydarzenia fantastyczne, nieprawdopodobne – stara się włączyć w przygotowanie przedstawienia kukiełkowego	formacji na temat Adama Mickiewicza i epoki, w której żył poeta – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – określa czas i miejsce wydarzeń – redaguje plan wydarzeń – podkreśla punkty planu, w których zostały przedstawione wydarzenia fantastyczne, nieprawdopodobne – bierze udział w przedstawieniu kukiełkowym	Adama Mickiewicza i epoki, w której żył poeta – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń – redaguje plan wydarzeń, stosuje jednolitą formę – bezbłędnie podkreśla punkty planu, w których zostały przedstawione wydarzenia fantastyczne, nieprawdopodobne – aktywnie uczestniczy w przedstawieniu kukiełkowym – wciela się w rolę aktora kukiełkowego
97.	1	<i>Raz – dwa – trzy!</i> O rytmie. - Adam Mickiewicz, <i>Pani Twardowska</i> - rytm – podręcznik, s. 208–209, polecenia 11.–15.	– dzieli wyrazy na sylaby – z pomocą nauczyciela liczy sylaby w wersach – wskazuje rymujące się wyrazy – z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia związane z rytmem – czyta głośno wiersz	– wie, czym jest <i>rytm</i> – stara się oddać rytm klaskaniem – stara się wypowiedzieć wyliczankę z akompaniamentem klaskania / tupania / stukania przedmiotem – stara się wskazać naj-	– wyjaśnia, co tworzy rytm wiersza – rozumie, czym jest <i>rytm</i> – oddaje rytm klaskaniem – wypowiada wyliczankę z akompaniamentem klaskania / tupania / stukania przedmiotem – wskazuje najważniejszy ele-	– wyjaśnia, co tworzy rytm wiersza, na podstawie jego budowy – rozumie i wyjaśnia, czym jest <i>rytm</i> – poprawnie wypowiada wyliczankę z akompaniamentem klaskania / tupania / stukania przedmiotem – bierze udział w zabawie dramowej w celu wyciągnięcia wniosku na temat rytmu – poprawnie wskazuje najważniejszy element

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		– zeszyt ćwiczeń, s. 45–46		ważniejszy element w wyliczance – stara się czytać głośno wiersz w rytmie podobnym do rytmu wyliczanek – stara się wskazać kompozycję rytmiczną – stara się wykonać kompozycję rytmiczną i dowolną	ment w wyliczance – czyta głośno wiersz w rytmie podobnym do rytmu wyliczanek w celu wyciągnięcia wniosku – wskazuje kompozycję rytmiczną – wykonuje kompozycję rytmiczną i dowolną	w wyliczance – czyta głośno wiersz w rytmie podobnym do rytmu wyliczanek i wyciąga wniosek – wykonuje ciekawą kompozycję rytmiczną i dowolną
98.	1	Projektujemy herb naszej miejscowości. • <i>Legendarne potwory</i> • pantomima – podręcznik: s. 212–213 ☐ scenariusz nr 50	– wie, co to jest herb – opowiada krótko, bez szczegółów, znaną mu historię, w której występuje niezwykła istota – uczestniczy w pantomimie na temat spotkania z legendarnym stworem – wykonuje portret legendarnej postaci, posługując się dowolną techniką plastyczną – zna pojęcie <i>pantomima</i>	– gromadzi ilustracje herbów – korzystając z różnych źródeł (internet, encyklopedia, leksykon, słownik symboli), gromadzi informacje na temat umieszczania w herbach postaci zwierzęcych i niezwykłych istot – opowiada krótko, bez szczegółów, znaną mu historię, w której występuje niezwykła istota – bierze udział w pantomimie na temat spotkania z legendarnym	– gromadzi ilustracje herbów – ma świadomość różnego przedstawienia w herbach tych samych istot (np. gryfa, orła) – na podstawie informacji z różnych źródeł (internet, encyklopedia, leksykon, słownik symboli) krótko omawia znaczenia niektórych istot umieszczanych w herbach – opowiada krótko, bez szczegółów, znane mu legendy, w których występują niezwykle istoty – bierze udział w pantomimie na temat spotkania z legendarnym stworem	– gromadzi ilustracje herbów – porównuje sposoby przedstawienia w herbach tych samych istot (np. gryfa, orła) – korzystając z informacji pochodzących z różnych źródeł (internet, encyklopedia, leksykon, słownik symboli), omawia znaczenia istot umieszczanych w herbach – barwnie opowiada znane mu legendy, w których występują niezwykle istoty – bierze udział w pantomimie na temat spotkania z legendarnym stworem – samodzielnie i poprawnie redaguje opis wybranej istoty występującej w legendzie – wykonuje portret legendarnej postaci, posługując się dowolną techniką plastyczną – gromadzi informacje na temat herbu swojej miejscowości

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				stworem – podejmuje próbę zredagowania opisu wybranej istoty występującej w legendzie – wykonuje portret legendarnej postaci, posługując się dowolną techniką plastyczną – gromadzi informacje na temat herbu swojej miejscowości – rozumie pojęcie <i>pantomima</i>	– samodzielnie redaguje opis wybranej istoty występującej w legendzie – wykonuje portret legendarnej postaci, posługując się dowolną techniką plastyczną – gromadzi informacje na temat herbu swojej miejscowości – wyjaśnia pojęcie <i>pantomima</i> – bierze udział w przygotowaniu i odegraniu scenki pantomimicznej	– aktywnie bierze udział w przygotowaniu i odegraniu scenki pantomimicznej – opowiada o uczuciach związanych z udziałem w scenie pantomimicznej
99.	2	Kraina języka. Wypowiedzenie i jego rodzaje. • wypowiedzenie • rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi: oznajmujące, pytające, rozkazujące • wypowiedzenie wykrzyknikowe	– zna pojęcie <i>wypowiedzenie</i> – słucha dialogu czytanego z podziałem na role – z pomocą nauczyciela wskazuje wypowiedzenia oznajmujące, pytające, rozkazujące – koloruje dymki zawierające poprawne wypowiedzenia – zapisuje tabelkę z informacjami dotyczącymi rodzajów wypowiedzeń – z pomocą nauczyciela przekształca wypowiedzenia	– rozumie pojęcie <i>wypowiedzenie</i> – stara się policzyć wypowiedzenia w rozmowie – czyta dialog z podziałem na role – próbuje wskazywać wypowiedzenia ze względu na cel wypowiedzi: oznajmujące, pytające, rozkazujące – próbuje ułożyć z podanych wyrazów	– wskazuje grupy wyrazów, które zawierają zrozumiałą informację – rozumie i próbuje wyjaśnić, czym jest wypowiedzenie – liczy wypowiedzenia w rozmowie – omawia różnice w sposobie zapisu między poszczególnymi wypowiedzeniami – na ogół określa intencje wypowiedzeń – dzieli wypowiedzenia	– bezbłędnie wskazuje grupy wyrazów, które zawierają zrozumiałą informację – poprawnie wyjaśnia, czym jest <i>wypowiedzenie</i> – poprawnie przekształca grupy wyrazów tak, aby utworzyły zrozumiałe informacje – poprawnie określa intencje wypowiedzeń – rozróżnia rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi: oznajmujące, pytające, rozkazujące – poprawnie określa, co wyrażają wypowiedzenia zakończone wykrzyknikiem – poprawnie układa różne rodzaje wypowiedzeń – poprawnie uzupełnia tabelkę informacjami

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		– podręcznik: s. 214–216 – zeszyt ćwiczeń: s. 116–122	oznajmujące w pytające – dopisuje wykrzykniki do wypowiedzeń wyrażających większe emocje	wypowiedzenia oznajmujące, pytające i rozkazujące – stara się napisać proste zaproszenie – próbuje na podstawie ilustracji sformułować wypowiedzenia oznajmujące – próbuje przekształcić wypowiedzenia oznajmujące w pytające – próbuje użyć wypowiedzeń rozkazujących – dopisuje wykrzykniki do wypowiedzeń wyrażających większe emocje – stara się ułożyć wypowiedzenie wykrzyknikowe wyrażające uczucia – próbuje sformułować wypowiedzi pasujące do podanej sytuacji	na grupy w zależności od celu wypowiedzi – określa, co wyrażają wypowiedzenia zakończone wykrzyknikiem – układa wypowiedzenia, których można użyć w podanych sytuacjach – układa z podanych wyrazów różne rodzaje wypowiedzeń – uzupełnia tabelkę informacjami dotyczącymi rodzajów wypowiedzeń – nazywa wypowiedzenia ze względu na cel wypowiedzi – pisze zaproszenie, stosując różne typy wypowiedzeń – wskazuje w wypowiedzeniach pytających wyraz, który pomaga w sformułowaniu pytania oraz w udzieleniu odpowiedzi – przekształca wypowiedzenia oznajmujące w pytające – układa wypowiedzenia rozkazujące – tworzy wypowiedzenia wykrzyknikowe wyrażające uczucia	dotyczącymi rodzajów wypowiedzeń – bezbłędnie nazywa wypowiedzenia ze względu na cel wypowiedzi – poprawnie pisze zaproszenie, stosując różne typy wypowiedzeń – wskazuje w wypowiedzeniach pytających właściwy wyraz, który pomaga w sformułowaniu pytania oraz w udzieleniu odpowiedzi – poprawnie przekształca wypowiedzenia oznajmujące w pytające – poprawnie układa wypowiedzenia wykrzyknikowe wyrażające uczucia – poprawnie formułuje wypowiedzi pasujące do podanych sytuacji

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
					– formułuje wypowiedzi pasujące do podanych sytuacji	
100.	1	Podążamy śladami Lutka – bohatera poznanej legendy. • Artur Oppman, <i>Złota kaczka</i> • baśń • legenda – podręcznik: s. 217–221 ☐ scenariusz nr 51	– czyta cicho – układa plan wydarzeń – z pomocą nauczyciela wymienia bohaterów – wie, kim jest bohater główny – wie, kim jest bohater drugoplanowy – z pomocą nauczyciela opowiada o przebiegu wydarzeń – z pomocą nauczyciela wskazuje elementy baśniowe w poznanej legendzie	– stara się wymienić tytuły legend związanych z Warszawą – czyta cicho, stara się czytać ze zrozumieniem – próbuje ułożyć plan wydarzeń – wymienia bohaterów – stara się odróżnić bohatera głównego od postaci drugoplanowych – stara się wskazać na planie trasę wędrówki bohatera oraz miejsca, które odwiedził – przedstawia przebieg wydarzeń – wie, że utwór jest legendą	– wymienia tytuły legend związanych z Warszawą – czyta cicho ze zrozumieniem – układa plan wydarzeń – wymienia bohaterów – odróżnia bohatera głównego od postaci drugoplanowych – wskazuje na planie trasę wędrówki bohatera oraz miejsca, które odwiedził – opowiada o przebiegu wydarzeń – wymyśla pytanie, jakie zadałby bohaterowi legendy	– wymienia tytuły legend związanych z Warszawą – czyta cicho ze zrozumieniem – układa plan wydarzeń, stosuje jednorodną formę – wymienia i opisuje bohatera głównego i postaci drugoplanowe – poprawnie wskazuje na planie trasę wędrówki bohatera oraz miejsca, które odwiedził – opowiada o przebiegu wydarzeń z zachowaniem chronologii – wskazuje elementy baśniowe w poznanej legendzie – wymyśla ciekawe pytanie, jakie zadałby bohaterowi legendy
101.	1	Przygotowujemy program szkolnej wycieczki „Na tropach legend”. • <i>Na tropach polskich legend</i>	– z pomocą nauczyciela rozpoznaje niektóre postaci, miejsca i obiekty przedstawione na ilustracjach – z pomocą nauczyciela pisze w punktach plan wycieczki	– rozpoznaje niektóre postaci, miejsca i obiekty przedstawione na ilustracjach – gromadzi materiały do opracowania planu	– z reguły poprawnie dopasowuje przedstawione na ilustracjach postaci, miejsca i obiekty do legend – bierze udział w opracowaniu programu klasowej wycieczki	– rozpoznaje, do jakich legend nawiązują miejsca, obiekty i nazwy przedstawione na zdjęciach – wskazuje w swojej miejscowości ulicę (budowlę, instytucję), której nazwa ma związek z jakąś legendą – wykonuje zdjęcie budowli lub miejsca związa-

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		– podręcznik, s. 222–224		wycieczki pod nazwą <i>Na tropach legend</i> – podejmuje próbę napisania planu wycieczki	<i>Na tropach legend</i> – korzysta z dostępnych źródeł informacji	nego z legendą ze swojego regionu – gromadzi i selekcjonuje informacje z różnych źródeł (stron internetowych, przewodników turystycznych, map itd.) – opracowuje w punktach plan wycieczki pod nazwą <i>Na tropach legend</i> , wykorzystując zgromadzone informacje – współorganizuje klasowy konkurs dla znawców polskich legend pod hasłem: <i>Legenda i prawda</i> – opracowuje regulamin konkursu
102.	1	Legendy ojczyste – przygotowanie do sprawdzianu. – treści zawarte w 5. rozdziale podręcznika	– zna pojęcia: <i>legenda, podanie, rytm, pantomima</i> – z pomocą nauczyciela rozróżnia odmienne i nieodmienne części mowy – rozpoznaje czasowniki wśród innych części mowy – zna pojęcie <i>wypowiedzenie</i> – zna rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi: oznajmujące, pytające, rozkazujące – zna wypowiedzenie wykrzyknikowe	– rozumie pojęcia: <i>legenda, podanie, rytm, pantomima</i> – stara się określić elementy rytmu w wierszu – rozróżnia odmienne i nieodmienne części mowy – wskazuje czasowniki wśród innych części mowy – rozpoznaje przysłówki – stara się zdefiniować wypowiedzenie – próbuje rozpoznać rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi: oznajmujące, pytające	– wyjaśnia pojęcia: <i>legenda, podanie, rytm, pantomima</i> – określa elementy rytmu w wierszu – rozróżnia odmienne i nieodmienne części mowy – definiuje wypowiedzenie – rozpoznaje rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi: oznajmujące, pytające, rozkazujące – określa wyróżniki opisu jako formy wypowiedzi – redaguje opis wyglądu postaci	– poprawnie wyjaśnia pojęcia: <i>legenda, podanie, rytm, pantomima</i> – poprawnie określa elementy rytmu w wierszu – rozróżnia odmienne i nieodmienne części mowy – poprawnie definiuje wypowiedzenie – poprawnie rozpoznaje rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi: oznajmujące, pytające, rozkazujące – poprawnie określa wyróżniki opisu jako formy wypowiedzi – poprawnie redaguje opis wyglądu postaci

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				ce, rozkazujące – rozpoznaje wypowiedzenie wykrzyknikowe – próbuje zredagować opis wyglądu postaci		
103.	1	Legendy ojczyste – piszemy sprawozdanie. – sprawdzian kontrolny nr 5	– czyta cicho – wskazuje wydarzenie fantastyczne występujące w legendzie – odgaduje brakujące wyrazy – wskazuje czasowniki wśród podanych wyrazów – wie, jakie części mowy odmieniają się przez rodzaje i liczby – zna pojęcia: <i>legenda, podanie, rytm, pantomima</i>	– stara się czytać ze zrozumieniem – wskazuje wydarzenie historyczne występujące w legendzie – stara się określić części mowy – próbuje wskazać przysłówki w zdaniu – wskazuje czasowniki wśród podanych wyrazów – stara się wymienić części mowy odmieniające się przez rodzaje i liczby – stara się określić rodzaj wypowiedzi ze względu na cel wypowiedzi – zna pojęcia: <i>legenda, podanie, rytm, pantomima</i> – podejmuje próbę zredagowania opisu	– czyta cicho ze zrozumieniem – wskazuje wydarzenie historyczne i fantastyczne występujące w legendzie – określa elementy rytmu w wierszu – odgaduje brakujące wyrazy – określa części mowy – na ogół poprawnie wskazuje przysłówki w zdaniu – poprawnie wskazuje czasowniki wśród podanych wyrazów – wymienia części mowy odmieniające się przez rodzaje i liczby – określa rodzaj wypowiedzi ze względu na cel wypowiedzi – zna i rozumie pojęcia: <i>legenda, podanie, rytm, pantomima</i> – redaguje opis	– czyta cicho ze zrozumieniem – poprawnie określa elementy rytmu w wierszu – poprawnie odgaduje brakujące wyrazy – właściwie określa części mowy – bezbłędnie wskazuje przysłówki w zdaniu – bezbłędnie wskazuje czasowniki wśród podanych wyrazów – poprawnie wymienia części mowy odmieniające się przez rodzaje i liczby – właściwie określa rodzaj wypowiedzi ze względu na cel wypowiedzi – rozumie i wyjaśnia pojęcia: <i>legenda, podanie, rytm, pantomima</i> oraz właściwie je stosuje – redaguje ciekawy opis

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
			W rodzinie			
104.	2	Przedstawiamy informacje na temat naszych rodzin w formie drzewa genealogicznego. • Małgorzata Szyszko-Kondej, <i>Ciocia Alusia nie zaśnie bez smoczka...</i> • narrator • przysłowie • genealogia • drzewo genealogiczne – podręcznik, s. 230–235 * scenariusz nr 52	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika wyrazów obcych – mówi o narratorze – znajduje wskazane przez uczniów fragmenty – mówi o rodzinie bohaterki – próbuje uzupełnić drzewo genealogiczne informacjami o swojej rodzinie – mówi o swojej rodzinie – poznaje znaczenia podanych przysłów	– stara się rozwiązać diagram – stara się korzystać ze słownika wyrazów obcych – zna pojęcie <i>genealogia</i> – stara się podać informacje na temat narratora – opowiada treść utworu – stara się wyszukać fragmenty tekstu zawierające informacje, jakie udało się zebrać bohaterce na temat swojej rodziny – stara się opowiedzieć o zachowaniu osób z rodziny bohaterki – stara się uzupełnić drzewo genealogiczne informacjami o swojej rodzinie – stara się gromadzić informacje na temat swojej rodziny, wykorzystując podane pytania – stara się wyjaśnić zna-	– rozwiązuje diagram – korzysta ze słownika wyrazów obcych – zna i rozumie pojęcie <i>genealogia</i> – podaje informacje na temat narratora – określa tematykę tekstu – cytuje fragmenty tekstu zawierające informacje, jakie udało się zebrać bohaterce na temat swojej rodziny – opowiada o zachowaniu osób należących do różnych pokoleń rodziny bohaterki – uzupełnia drzewo genealogiczne informacjami o swojej rodzinie – prezentuje efekt samodzielnej pracy – gromadzi informacje na temat swojej rodziny, wykorzystując podane pytania – wyjaśnia znaczenia podanych przysłów	– poprawnie rozwiązuje diagram – wyjaśnia znaczenie słowa genealogia, sprawnie korzystając ze słownika wyrazów obcych – poprawnie określa tematykę tekstu – podaje informacje o języku narratora – poprawnie cytuje fragmenty tekstu zawierające informacje na temat rodziny bohaterki – opowiada o zachowaniu osób należących do różnych pokoleń rodziny bohaterki, popiera wypowiedź odpowiednimi cytatami – tworzy drzewo genealogiczne swojej rodziny – interesująco opowiada o swojej rodzinie – gromadzi ciekawe informacje na temat swojej rodziny, wykorzystując podane pytania – poprawnie wyjaśnia znaczenia podanych przysłów

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				czenia podanych przysłów		
105.	1	Dlaczego nie należy się spóźniać? • Julian Tuwim, <i>Spóźniony słowik</i> – podręcznik: s. 236–237 ☐ scenariusz nr 53	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o postaciach – mówi o zdarzeniach – mówi o zachowaniu bohatera	– stara się wyjaśnić sens podanych przysłów – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – wymienia postacie występujące w utworze – stara się opowiedzieć o sytuacji przedstawionej w wierszu – stara się nazwać uczucia bohaterki – opowiada o zachowaniu bohatera – stara się opowiedzieć o swoim zachowaniu w określonej sytuacji	– wyjaśnia sens podanych przysłów – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – wymienia postacie występujące w utworze – opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu – nazywa uczucia bohaterki – ocenia zachowanie bohatera – formułuje wypowiedź zgodnie z podaną intencją – opowiada o swoim zachowaniu w określonej sytuacji	– znajduje słowo klucz, którym można połączyć podane wyrazy i przysłowia – poprawnie wyjaśnia sens podanych przysłów – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – czyta wiersz z podziałem na role – trafnie nazywa uczucia bohaterki – trafnie ocenia zachowanie bohatera – dopisuje uzasadnienia do podanego stwierdzenia – poprawnie formułuje wypowiedź zgodnie z podaną intencją – barwnie opowiada o swoim zachowaniu w określonej sytuacji
106.	1	„Czuję, że będę kłopoty”. Niezwykłe przygody bohaterów książki <i>Czerwone krzesło</i> . • Andrzej Maleszka, <i>Magiczne drzewo</i> ³ • elementy świata przedstawio-	– z pomocą nauczyciela określa czas i miejsce wydarzeń – z pomocą nauczyciela opowiada o przygodzie, którą chciałby przeżyć	– stara się określić czas i miejsce wydarzeń – próbuje uporządkować plan wydarzeń – opowiada o przygodzie, którą chciałby przeżyć – próbuje opowiedzieć o przygodzie bohaterów	– określa czas i miejsce wydarzeń – wymienia bohaterów – porządkuje plan wydarzeń – porównuje realia świata przedstawionego w powieści ze współczesnymi realiami – wymienia przygody, które chciałby przeżyć – opowiada najśmieszniejszą	– poprawnie określa elementy świata przedstawionego utworu – właściwie porządkuje plan wydarzeń – wnikliwie porównuje realia świata przedstawionego w powieści ze współczesnymi realiami – barwnie opowiada przygody, które chciałby przeżyć – ciekawie opowiada najśmieszniejszą i najbardziej niebezpieczną przygodę

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		nego • czas wydarzeń • miejsce wydarzeń • bohater • plan wydarzeń			i najbardziej niebezpieczną przygodę	
107.	1	Czy życzenia zawsze powinny się spełniać? • Andrzej Maleszka, <i>Magiczne drzewo</i> • bohater • wartości	– z pomocą nauczyciela wymienia życzenia, które spełniło krzesło – z pomocą nauczyciela przedstawia, jakie są korzyści z posiadania przedmiotu spełniającego życzenia, a jakie związane z tym niebezpieczeństwa	– stara się wymienić życzenia, które spełniło krzesło – próbuje przedstawić, jakie są korzyści z posiadania przedmiotu spełniającego życzenia, a jakie związane z tym niebezpieczeństwa – stara się wymyślić własne życzenie, które krzesło mogłoby spełnić	– wymienia życzenia, które spełniło krzesło – przedstawia, jakie są korzyści z posiadania przedmiotu spełniającego życzenia, a jakie związane z tym niebezpieczeństwa – wymyśla historię własnego życzenia, które krzesło mogłoby spełnić	– wymienia życzenia spełnione przez krzesło – ciekawie przedstawia, jakie są korzyści z posiadania przedmiotu spełniającego życzenia, a jakie związane z tym niebezpieczeństwa – wymyśla historię własnego życzenia, które krzesło mogłoby spełnić, i przedstawia ją w interesujący sposób
108.	1	Który bohater książki mógłby się stać twoim przyjacielem? • Andrzej Maleszka, <i>Magiczne drzewo</i> • bohater	– z pomocą nauczyciela wymienia bohaterów – z pomocą nauczyciela wskazuje bohatera, z którym mógłby się zaprzyjaźnić – z pomocą nauczyciela określa cechy postaci	– stara się wymienić bohaterów – próbuje wskazać bohatera, z którym mógłby się zaprzyjaźnić – stara się wymienić cechy postaci – stara się ocenić bohatera	– wymienia bohaterów – wskazuje bohatera, z którym mógłby się zaprzyjaźnić – określa cechy postaci – ocenia bohatera – uzasadnia swój wybór	– wymienia bohaterów – wskazuje bohatera, z którym chciałby się zaprzyjaźnić – ocenia bohatera na podstawie jego cech – wnikliwie uzasadnia swój wybór

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
109.	1	Dorośli czy niedorośli? • Andrzej Maleszka, <i>Magiczne drzewo</i> • bohater • charakterystyka bohatera literackiego	– z pomocą nauczyciela wymienia postacie osób dorosłych – z pomocą nauczyciela gromadzi informacje na temat rodziców i ciotki – z pomocą nauczyciela pisze list do rodziców	– stara się wymienić postacie osób dorosłych – opisuje rodziców i ciotkę – stara się napisać list do rodziców	– wymienia postacie osób dorosłych – gromadzi informacje na temat relacji bohaterów z rodzicami i ciotką – ocenia relacje dorosłych z dziećmi – przedstawia propozycje postępowania, które zapobiegą oddaleniu się rodziców od dzieci – redaguje kilkudzaniową pisemną wypowiedź – pisze list do rodziców	– wskazuje nietypowego bohatera dorosłego – wymienia problemy, z którymi borykają się dorośli: brak pracy, konieczność wyjazdu za granicę – właściwie ocenia relacje w rodzinie – przedstawia propozycje postępowania, które zapobiegą oddaleniu się rodziców od dzieci – redaguje kilkudzaniową pisemną wypowiedź z uzasadnieniem – sprawnie pisze list do rodziców, zachowuje wszystkie wyróżniki tej formy wypowiedzi
110.	2	Wspólnie oglądamy film Andrzeja Maleszki <i>Czerwone krzesło</i> . • Andrzej Maleszka, <i>Magiczne drzewo</i> • film	– ogląda film – z pomocą nauczyciela wypowiada się na temat filmu	– stara się uważnie oglądać film – próbuje wypowiedzieć się na temat filmu – stara się mówić o swoich wrażeniach	– uważnie ogląda film – wypowiada się na temat filmu – mówi o swoich wrażeniach	– uważnie ogląda film – ciekawie wypowiada się na temat filmu – interesująco mówi o swoich wrażeniach
111.	1	Kraina języka. Zdania i równoważniki zdań. • wypowiedzenie • zdanie	– z pomocą nauczyciela nazywa część mowy, która tworzy zdanie – zna pojęcia: <i>zdania</i> i <i>równoważnik zdania</i>	– nazywa część mowy, która tworzy najkrótsze zdanie – zastępuje bezokoliczniki czasownikami w formie	– wskazuje różnice między wypowiedziami – nazywa część mowy, która tworzy najkrótsze zdanie – przekształca tekst opowiada-	– poprawnie wskazuje różnice między wypowiedziami – sprawnie przekształca tekst opowiadania, zastępując bezokoliczniki czasownikami w formie osobowej

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		• równoważnik zdania – podręcznik, s. 238–240 – zeszyt ćwiczeń: s. 122–126	– z pomocą nauczyciela odróżnia zdania od równoważników zdań – wskazuje czasowniki w formach osobowych – z pomocą nauczyciela podkreśla wypowiedzenia, w których występują czasowniki w formie osobowej – z pomocą nauczyciela wskazuje równoważniki zdań	osobowej – stara się przekształcić równoważniki zdań w zdania – zna i rozumie pojęcia: <i>zdanie i równoważnik zdania</i> – stara się zmienić wypowiedzi w taki sposób, aby stały się dwoma różnymi zdaniami – odróżnia zdania od równoważników zdań – stara się przekształcić zdania w równoważniki zdań – wskazuje czasowniki w formach osobowych – podkreśla część mowy występującą w każdym zdaniu – stara się wskazać zdania w podanym tekście / wśród wypowiedzi – podkreśla wypowiedzenia, w których występują czasowniki w formie osobowej	nia, zastępując bezokoliczniki czasownikami w formie osobowej – przekształca równoważniki zdań w zdania – definiuje równoważnik zdania – zmienia wypowiedzi w taki sposób, aby stały się dwoma różnymi zdaniami – odróżnia zdania od równoważników zdań – przekształca zdania w równoważniki zdań – wskazuje czasowniki w formach osobowych – wskazuje zdania w podanym tekście / wśród wypowiedzi	– poprawnie zmienia wypowiedzi w taki sposób, aby stały się dwoma różnymi zdaniami – bezbłędnie odróżnia zdania od równoważników zdań – bezbłędnie wskazuje zdania w podanym tekście / wśród wypowiedzi – poprawnie tworzy równoważniki zdań – poprawnie przeredagowuje tekst, stosując równoważniki zdań

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				– stara się wskazać równoważniki zdań		
112.	1	Tylko jedna mama na... Joanna Kulmowa, <i>Mamy mamę</i> . • Joanna Kulmowa, <i>Mamy mamę</i> – podręcznik, s. 241 □ scenariusz nr 54	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o utworze – mówi o Dniu Matki	– stara się rozwiązać rebus – stara się wypowiedzieć na temat obowiązków mamy związanych z prowadzeniem domu – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się podać informacje na temat osoby mówiącej – stara się wyjaśnić na podstawie wiersza, co jest „najlepsze u mamy” – stara się dopisać dalszą część zdania, wykorzystując informacje podane w wierszu – stara się dopisać dalszą część zdania, odwołując się do własnych doświadczeń – stara się wypowiedzieć na temat Dnia Matki – stara się podać przykła-	– rozwiązuje rebus – korzysta ze słownika frazeologicznego języka polskiego – wypowiada się na temat obowiązków mamy związanych z prowadzeniem domu – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – podaje informacje na temat osoby mówiącej – wyjaśnia na podstawie wiersza, co jest „najlepsze u mamy” – dopisuje dalszą część zdania, wykorzystując informacje podane w wierszu – dopisuje dalszą część zdania, odwołując się do własnych doświadczeń – wypowiada się na temat Dnia Matki – podaje przykłady czynności, w jakich uczniowie mogliby wyręczyć swoje mamy – podaje propozycje uczczenia Dnia Matki	– poprawnie rozwiązuje rebus – wyjaśnia znaczenie podanego związku frazeologicznego – sprawnie korzysta ze słownika frazeologicznego i słownika języka polskiego – wymienia obowiązki mamy związane z prowadzeniem domu – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – podaje informacje na temat osoby mówiącej, cytując odpowiednie fragmenty wiersza – wyjaśnia na podstawie wiersza, co jest „najlepsze u mamy” – dopisuje dalszą część zdania, wykorzystując informacje podane w wierszu – dopisuje dalszą część zdania, odwołując się do własnych doświadczeń – wypowiada się na temat Dnia Matki – podaje ciekawe propozycje uczczenia Dnia Matki – wyjaśnia, na czym polega gra słów w wierszu

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				dy czynności, w jakich uczniowie mogliby wyręczyć swoje mamy		
113.	1	Piszemy opowiadania. • opowiadanie • opowiadanie twórcze • opowiadanie odtwórcze • dialog – podręcznik, s. 248–249 – zeszyt ćwiczeń, s. 28–34 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i>, cz. 1, s. 82	– zna pojęcia: <i>opowiadanie, opowiadanie twórcze, opowiadanie odtwórcze</i> – zapoznaje się ze wskazówkami dla piszącego opowiadanie – z pomocą nauczyciela układa baśń według podanego planu – z pomocą nauczyciela uzupełnia dymki pasującymi wypowiedziami – z pomocą nauczyciela układa proste opowiadanie	– rozumie, czym są: <i>opowiadanie, opowiadanie twórcze i opowiadanie odtwórcze</i> – próbuje napisać krótkie opowiadanie na podstawie legendy <i>O Lechu i białym orle</i> – stara się ułożyć baśń według podanego planu na podstawie wiersza Aleksandra Puszkina <i>Bajka o rybaku i rybce</i> – uzupełnia dymki pasującymi wypowiedziami – podejmuje próbę napisania opowiadanie na podstawie komiksu, korzystając z podanego schematu – stara się wymyślić tytuł dla opowiadania	– rozumie, czym są: <i>opowiadanie, opowiadanie twórcze i opowiadanie odtwórcze</i> – pisze opowiadanie na podstawie legendy <i>O Lechu i białym orle</i> – układa baśń według podanego planu – pisze baśń na podstawie wiersza Aleksandra Puszkina <i>Bajka o rybaku i rybce</i> – pisze opowiadanie na podstawie komiksu, korzystając z podanego schematu – układa opowiadanie, wplatając w jego tok fragmenty podanych dialogów – tytułuje opowiadanie	– wyjaśnia, czym są: <i>opowiadanie twórcze i opowiadanie odtwórcze</i> – pisze ciekawe opowiadanie na podstawie legendy <i>O Lechu i białym orle</i> – układa ciekawą i poprawną pod względem językowym baśń według podanego planu – pisze baśń na podstawie wiersza Aleksandra Puszkina <i>Bajka o rybaku i rybce</i> – pisze opowiadanie na podstawie komiksu, uwzględniając podane wskazówki – nadaje opowiadaniu interesujący tytuł
114.	2	Dlaczego Nini stała się niewidzialna?	– zna określenie: <i>zniknąć komuś z oczu</i>	– rozumie znaczenie związku wyrazowego:	– wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego: <i>zniknąć ko-</i>	– wyjaśnia, w jakich sytuacjach można użyć związku frazeologicznego: <i>zniknąć komuś z oczu</i>

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		- Tove Jansson, <i>Opowiadanie o niewidzialnym dziecku</i> - opowiadanie – podręcznik: s. 242–249 ☐ scenariusz nr 55	– zapisuje synonimy podanego frazeologizmu – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika języka polskiego – z pomocą nauczyciela wypowiada się na podany temat – czyta cicho – z pomocą nauczyciela określa elementy świata przedstawionego – z pomocą nauczyciela opowiada o przebiegu wydarzeń – z pomocą nauczyciela redaguje przepis	<i>zniknąć komuś z oczu</i> – zapisuje synonimy podanego frazeologizmu – stara się korzystać ze słownika języka polskiego – próbuje się wypowiadać na podany temat – stara się czytać ze zrozumieniem – określa elementy świata przedstawionego – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – mówi o domu bohaterów – stara się opowiedzieć o sposobach na przywrócenie dziewczynce widzialnej postaci – próbuje zredagować opowiadanie o przygodzie bohaterów nad morzem – stara się napisać przepis	<i>muś z oczu</i> – zapisuje synonimy podanego frazeologizmu – korzysta ze słownika języka polskiego – wypowiada się na podany temat – czyta cicho ze zrozumieniem – określa elementy świata przedstawionego – opowiada o przebiegu wydarzeń – opowiada o atmosferze panującej w domu bohaterów, wykorzystując bank serdecznych słówek – opowiada o sposobach na przywrócenie dziewczynce widzialnej postaci – redaguje opowiadanie o przygodzie bohaterów nad morzem – redaguje przepis	– podaje synonimy frazeologizmu – świadomie korzysta ze słownika języka polskiego – poprawnie wypowiada się na podany temat – czyta cicho ze zrozumieniem – poprawnie określa elementy świata przedstawionego – poprawnie opowiada o przebiegu wydarzeń – trafnie ocenia atmosferę panującą w domu bohaterów, wykorzystując bank serdecznych słówek – opowiada o sposobach na przywrócenie dziewczynce widzialnej postaci – poprawnie redaguje opowiadanie o przygodzie bohaterów nad morzem – poprawnie redaguje przepis, uwzględniając cechy tej formy wypowiedzi
115.	1	Zakręty ortografii. Formy czasu przeszłego czasowników.	– czyta głośno – słucha wiersza – zna zasady dotyczące pisowni form czasu przeszłego	– stara się czytać głośno i wyraźnie – czyta wiersz w imieniu chłopca	– czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – zna i stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni form	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – zna i stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni form czasu przeszłego czasowników typu: <i>zacząć, wziąć</i>

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		• Agnieszka Frączek, <i>Dziwny kot</i> • pisownia form czasu przeszłego czasowników typu: <i>zacząć, wziąć</i> – podręcznik, s. 250–251 – zeszyt ćwiczeń, s. 178–179	czasowników typu <i>zacząć, wziąć</i> – z pomocą nauczyciela stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni form czasu przeszłego czasowników typu <i>zacząć, wziąć</i> – z pomocą nauczyciela tworzy od podanych bezokoliczników formy osobowe czasowników w czasie przeszłym – z pomocą nauczyciela uzupełnia tekst, wpisuje <i>ę</i> lub <i>q</i> – zapisuje utworzone zdania	– zna i stara się stosować w praktyce zasady dotyczące pisowni form czasu przeszłego czasowników typu: <i>zacząć, wziąć</i> – tworzy formy osobowe czasowników w czasie przeszłym – stara się uzupełnić tekst, wpisując <i>ę</i> lub <i>q</i> – układa zdania	czasu przeszłego czasowników typu: <i>zacząć, wziąć</i> – na ogół poprawnie uzupełnia wnioski na podstawie porównania wymowy i pisowni czasowników w czasie przeszłym – tworzy formy osobowe czasowników w czasie przeszłym – wyjaśnia znaczenie popularnych zwrotów – uzupełnia tekst, wpisując <i>ę</i> lub <i>q</i> – układa zdania, wykorzystując podane słownictwo	– poprawnie uzupełnia wnioski na podstawie porównania wymowy i pisowni czasowników w czasie przeszłym – bezbłędnie tworzy formy osobowe czasowników w czasie przeszłym – bezbłędnie uzupełnia tekst, wpisując <i>ę</i> lub <i>q</i> – układa poprawne zdania, wykorzystując podane słownictwo
116.	2	Czy obrażanie się na rodziców to dobry sposób na wybrnięcie z niekorzystnej dla nas sytuacji? • Anna Onichimowska, <i>Krzysztofa Pączka droga do sławy</i> • pamiętnik – podręcznik, s. 252–254	– zapisuje określenia pasujące do rysunku – czyta głośno – mówi o narratorze – mówi o utworze – mówi o wydarzeniach – mówi o bohaterze – zapisuje podane teksty	– zapisuje określenia pasujące do rysunku – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – wie, kim jest narrator – stara się określić tematykę opowiadania – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – stara się ocenić zachowanie bohatera, wykorzystując podane przymiotniki	– wypowiada się na temat sytuacji przedstawionej na rysunku – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – podaje informacje na temat narratora – określa tematykę opowiadania – ocenia zachowanie bohatera, wykorzystując podane przymiotniki – redaguje receptę na poprawę	– poprawnie wypowiada się na temat sytuacji przedstawionej na rysunku – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie określa formę, w jakiej wypowiada się narrator – trafnie ocenia zachowanie bohatera, wykorzystując podane przymiotniki – rozważa podane zagadnienie w formie drzewka decyzyjnego – prezentuje efekt pracy grupy – redaguje oryginalną receptę na poprawę nastroju bliskich po kłótni / sprzeczce

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		– zeszyt ćwiczeń, s. 35–36 ☐ scenariusz nr 56		– stara się redagować receptę na poprawę nastroju bliskich po kłótni / sprzeczce	nastroju bliskich po kłótni / sprzeczce	
117.	1	Czy rozumiesz to, co czytasz? Spotkanie 5. – <i>Powrót taty</i> . • Adam Mickiewicz, <i>Powrót taty</i> – test nr 5 sprawdzający stopień opanowania umiejętności cichego czytania ze zrozumieniem – podręcznik, s. 255–258	– czyta cicho – z pomocą nauczyciela udziela odpowiedzi na postawione pytania	– stara się czytać cicho ze zrozumieniem – stara się odpowiedzieć na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – udziela odpowiedzi na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – poprawnie udziela odpowiedzi na postawione pytania
118.	1	Komu kupiec zawdzięcza ocalenie życia? • Adam Mickiewicz, <i>Powrót taty</i> • recytacja – podręcznik: s. 255–258 – materiały dodat-	– z pomocą nauczyciela pisze skojarzenia do wyrazu <i>tata</i> – czyta informacje na temat Adama Mickiewicza i epoki, w której żył poeta – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – z pomocą nauczyciela porządkuje podany plan zgodnie	– stara się zapisać skojarzenia do wyrazu <i>tata</i> – mówi o swoim ojcu – czyta informacje na temat Adama Mickiewicza i epoki, w której żył poeta – stara się uporządkować podany plan zgodnie	– zapisuje skojarzenia do wyrazu <i>tata</i> – mówi, jaką rolę pełni ojciec w jego rodzinie – podaje informacje na temat Adama Mickiewicza i epoki, w której żył poeta – porządkuje podany plan zgodnie z chronologią	– wypowiada się na temat roli, jaką pełni ojciec we współczesnej rodzinie – podaje interesujące informacje na temat Adama Mickiewicza i epoki, w której żył poeta – bezbłędnie porządkuje podany plan zgodnie z chronologią – w sposób ciekawy opowiada o przebiegu wydarzeń na podstawie planu – poprawnie wyodrębnia postacie występujące

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		kowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> , kl. 4, s. 84 ☐ scenariusz nr 57	z chronologią – z pomocą nauczyciela wymienienia postacie występujące w utworze	z chronologią – próbuje opowiedzieć o przebiegu wydarzeń na podstawie planu – stara się wyodrębnić postacie występujące w utworze – stara się czytać tekst z podziałem na role – próbuje wyjaśnić okoliczności zdarzenia – próbuje ocenić postępowanie starszego zbójcy – próbuje zredagować podziękowanie w imieniu kupca	– opowiada o przebiegu wydarzeń na podstawie planu – wyodrębnia postacie występujące w utworze – czyta tekst z podziałem na role – wyjaśnia okoliczności zdarzenia – ocenia postępowanie starszego zbójcy – redaguje podziękowanie w imieniu kupca – redaguje kilkudzaniową wypowiedź na podany temat	w utworze – czyta tekst z podziałem na role, zachowując właściwą intonację – poprawnie wyjaśnia okoliczności zdarzenia, przytacza odpowiedni fragment tekstu – trafnie ocenia postępowanie starszego zbójcy – bezbłędnie redaguje podziękowanie w imieniu kupca – poprawnie redaguje kilkudzaniową wypowiedź na podany temat
119.	2	Kraina języka. Podmiot i orzeczenie. • orzeczenie • podmiot • związek główny • zdanie – podręcznik, s. 259–261 – zeszyt ćwiczeń, s. 126–131	– z pomocą nauczyciela rozpoznaje w zdaniach czasowniki pełniące funkcję orzeczeń – z pomocą nauczyciela rozpoznaje w zdaniach rzeczowniki pełniące funkcję podmiotów – zna pojęcia: <i>orzeczenie, podmiot, związek główny, zdanie</i> – z pomocą nauczyciela wska-	– stara się rozpoznać w zdaniach czasowniki pełniące funkcję orzeczeń – próbuje rozpoznać w zdaniach rzeczowniki pełniące funkcję podmiotów – rozumie pojęcia: <i>orzeczenie, podmiot, związek główny, zdanie</i> – próbuje wskazać wypo-	– rozpoznaje w zdaniach czasowniki pełniące funkcję orzeczeń – rozpoznaje w zdaniach rzeczowniki pełniące funkcję podmiotów – rozumie pojęcia: <i>orzeczenie, podmiot, związek główny, zdanie</i> – wskazuje wypowiedzenia, w których brakuje podmiotów /	– bezbłędnie rozpoznaje w zdaniach czasowniki pełniące funkcję orzeczeń – bezbłędnie rozpoznaje w zdaniach rzeczowniki pełniące funkcję podmiotów – wyjaśnia pojęcia: <i>orzeczenie, podmiot, związek główny, zdanie</i> – poprawnie dobiera do podmiotów odpowiednie formy orzeczeń – poprawnie zapisuje w formie wykresów związki główne z podanych zdań – bezbłędnie przyporządkowuje wykonawców

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
			zuje w zdaniach orzeczenia – z pomocą nauczyciela podkreśla orzeczenia / podmioty – z pomocą nauczyciela wypisuje z podanych zdań związki główne	wiedzenia, w których brakuje podmiotów / orzeczeń – stara się uzupełnić brakujące orzeczenia – stara się dopisać podmioty do zdań – dobiera do podmiotów odpowiednie formy orzeczeń – stara się wypisać związki główne z podanych zdań – stara się dopisać orzeczenia w formach czasu przeszłego – wskazuje rzeczownik, który pełni funkcję podmiotu – stara się połączyć podmioty z odpowiednimi orzeczeniami – podejmuje próbę zredagowania krótkiego opowiadania	orzeczeń – wypisuje związki główne z podanych zdań – przyporządkowuje wykonawców czynności do poszczególnych zdań – dopisuje orzeczenia w formach czasu przeszłego – wskazuje rzeczownik, który pełni funkcję podmiotu – łączy podmioty z odpowiednimi orzeczeniami – redaguje krótkie opowiadanie, wykorzystując utworzone związki wyrazowe – nadaje ilustracjom tytuły w formie zdań składających się z samego związku głównego	czynności do poszczególnych zdań – bezbłędnie dopisuje orzeczenia w formach czasu przeszłego – bezbłędnie łączy podmioty z odpowiednimi orzeczeniami – redaguje poprawne i ciekawe opowiadanie, wykorzystując utworzone związki wyrazowe – nadaje ilustracjom poprawne tytuły w formie zdań składających się z samego związku głównego
120.	1	„Tu jest wszystko, co się kiedykolwiek chciało mieć”.	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – mówi o tekście	– stara się rozwiązać rebus – zna zwrot: <i>mieć lwie</i>	– rozwiązuje rebus – rozumie zwrot: <i>mieć lwie serce</i>	– poprawnie rozwiązuje rebus – wyjaśnia znaczenie zwrotu: <i>mieć lwie serce</i> – ciekawie opowiada o swoich wrażeniach czy-

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		Rozmawiamy o Nangijali. • Astrid Lindgren, <i>Bracia Lwie Serce</i> – podręcznik, s. 262–267 ☐ scenariusz nr 58	– mówi o bohaterach – mówi o wybranym fragmencie lektury	<i>serce</i> – stara się opowiedzieć o swoich wrażeniach czytelnicznych – wyszukuje informacje na temat tytułowych bohaterów – stara się opowiedzieć wybrany fragment lektury – stara się określić tematykę utworu – opowiada o Nangijali – stara się określić narratora w utworze	– opowiada o swoich wrażeniach czytelnicznych – mówi, do której postaci pasuje zwrot <i>mieć lwie serce</i> – uzasadnia swoją opinię – opowiada wybrany fragment lektury – określa tematykę utworu – gromadzi informacje na temat Nangijali – określa narratora w utworze	telnicznych – uzasadnia, do której postaci pasuje zwrot <i>mieć lwie serce</i> – wypowiada się na temat więzi łączącej braci – wypowiada się na temat myśli i uczuć bohatera – uzasadnia swoją opinię – poprawnie opowiada wybrany fragment lektury – poprawnie określa tematykę utworu – opisuje Nangijalę, używając przymiotników opisujących i oceniających – poprawnie określa narratora w utworze – dostrzega i określa przesłanie utworu
121.	1	W rodzinie – przygotowanie do sprawdzianu. – treści zawarte w 6. rozdziale podręcznika	– zna pojęcia: <i>wypowiedzenie, zdanie, równoważnik zdania, orzeczenie, podmiot</i> – wskazuje czasowniki w formach osobowych – opowiada o przygodzie	– zna pojęcia: <i>wypowiedzenie, zdanie, równoważnik zdania, orzeczenie, podmiot, związek główny</i> – odróżnia zdania od równoważników zdań – rozpoznaje podmioty i orzeczenia w zdaniu – redaguje krótkie opowiadanie	– rozumie pojęcia: <i>wypowiedzenie, zdanie, równoważnik zdania, orzeczenie, podmiot, związek główny</i> – tworzy równoważniki zdań – dopisuje orzeczenia do podanych podmiotów – redaguje opowiadanie z zachowaniem trójdzielnej budowy	– wyjaśnia pojęcia: <i>wypowiedzenie, zdanie, równoważnik zdania, orzeczenie, podmiot, związek główny</i> – przekształca równoważniki zdań w zdania – przekształca zdania w równoważniki zdań – wyjaśnia funkcję podmiotu i orzeczenia w zdaniu – redaguje opowiadanie poprawne pod względem językowym, ortograficznym i interpunkcyjnym
122.	1	W rodzinie – piszemy sprawdzian. – sprawdzian kon-	– czyta cicho – podejmuje próbę wykonania poleceń	– czyta cicho ze zrozumieniem – stara się wnioskować	– na ogół poprawnie wnioskuje na podstawie informacji podanych w tekście	– poprawnie wnioskuje na podstawie informacji podanych w tekście – wyjaśnia pojęcia: <i>wypowiedzenie, zdanie, rów-</i>

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		tolny nr 6		na podstawie informacji podanych w tekście – zna pojęcia: <i>wypowiedzenie, zdanie, równoważnik zdania, orzeczenie, podmiot, związek główny</i> – stara się pisać opowiadanie	– rozumie pojęcia: <i>wypowiedzenie, zdanie, równoważnik zdania, orzeczenie, podmiot, związek główny</i> – pisze opowiadanie	<i>noważnik zdania, orzeczenie, podmiot, związek główny</i> – poprawnie pisze opowiadanie
Nasza przyjaźń						
123.	2	Przygotowujemy się do pisania listów. list – podręcznik, s. 276–278 – zeszyt ćwiczeń, s. 37–40 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i> , cz. 1, s. 95 □ scenariusz nr 59	– zapoznaje się z informacjami na temat historii pisania listów – zapisuje zwroty ze słowem <i>list</i> – odczytuje przykładowy list – ogląda schemat graficznego układu listu – uzupełnia list, wpisując miejsce i datę jego napisania – określa adresata listu na podstawie nagłówka i formuły końcowej – zaznacza wyrazy, które można stosować wyłącznie w listach do rówieśników – zna skróty stosowane w adresach	– zna znaczenie słowa <i>list</i> – zapisuje znaczenia wyrażen ze słowem <i>list</i> – stara się korzystać ze słownika języka polskiego – stara się wpisać brakujące zwroty grzecznościowe zgodnie z obowiązującymi zasadami – stara się wyznaczyć akapity w liście – stara się pisać list do kolegi / koleżanki – stara się poprawić błędy w SMS-ie – stara się pisać samodzielnie e-mail z krótką	– opowiada o swoich doświadczeniach związanych z pisaniem i otrzymywaniem listów – wyjaśnia znaczenie słowa <i>list</i> – rozumie znaczenia wyrażen ze słowem <i>list</i> – korzysta ze słownika języka polskiego – na ogół poprawnie wpisuje brakujące zwroty grzecznościowe zgodnie z obowiązującymi zasadami – wyznacza akapity w liście – pisze list do kolegi / koleżanki – poprawia błędy w SMS-ie – pisze e-mail z krótką informacją dla rodziców	– wyczerpująco opowiada o swoich doświadczeniach związanych z pisaniem i otrzymywaniem listów – poprawnie wyjaśnia znaczenia wyrażen ze słowem <i>list</i> – sprawnie korzysta ze słownika języka polskiego – bezbłędnie wpisuje brakujące zwroty grzecznościowe zgodnie z obowiązującymi zasadami – poprawnie wyznacza akapity w liście – pisze ciekawy list do kolegi / koleżanki z zastosowaniem wszystkich wyróżników tej formy wypowiedzi – poprawia błędy w SMS-ie – poprawnie pisze e-mail z krótką informacją dla rodziców

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
			– adresuje kopertę – zapoznaje się ze wskazówkami dla piszącego list – z pomocą nauczyciela pisze list do kolegi / koleżanki – z pomocą nauczyciela pisze e-mail z krótką informacją dla rodziców	informacją dla rodziców		
124.	2	Czego dowiadujemy się o Felku – głównym bohaterze poznanego opowiadania? • Małgorzata Szyszko-Kondej, <i>Napiszę książkę o III b, ale na pewno nie sama...</i> • kolejność zdarzeń – podręcznik: s. 272–276 □ scenariusz nr 60	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – mówi o utworze – zapisuje plan wydarzeń – mówi o wydarzeniach – mówi o bohaterze – z pomocą nauczyciela szuka w tekście potrzebnych informacji – zapisuje list do bohatera opowiadania	– próbuje łączyć fragmenty przysłów – wskazuje narratora – stara się określić tematykę tekstu – stara się porządkować plan wydarzeń zgodnie z ich kolejnością – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – wskazuje głównego bohatera – szuka w tekście potrzebnych informacji – stara się proponować formy pomocy bohaterowi – stara się pisać list do bohatera opowiadania	– łączy pocięte zdania, tworząc przysłówia o przyjaźni – podaje informacje na temat narratora – określa tematykę tekstu – na ogół poprawnie porządkuje plan wydarzeń zgodnie z ich kolejnością – opowiada o przebiegu wydarzeń – gromadzi informacje na temat głównego bohatera – proponuje formy pomocy bohaterowi – pisze list do bohatera opowiadania	– poprawnie wyjaśnia przenośny sens przysłów – podaje informacje na temat narratora – poprawnie określa tematykę tekstu – wskazuje przysłowie, które zostało przywołane w tekście – poprawnie porządkuje plan wydarzeń zgodnie z ich kolejnością – barwnie opowiada o przebiegu wydarzeń – gromadzi informacje na temat głównego bohatera – proponuje skuteczne formy pomocy bohaterowi – poprawnie pisze list do bohatera opowiadania – ustosunkowuje się do podanej opinii

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
125.	2	Kraina języka. Określenia. Grupa podmiotu i grupa orzeczenia. • określenia • wyraz określający i określający • orzeczenie • podmiot • grupa podmiotu • grupa orzeczenia – podręcznik, s. 279–283 – zeszyt ćwiczeń, s. 131–138	– wie, czym są określenia – zna pojęcia: <i>grupa podmiotu, grupa orzeczenia</i> – z pomocą nauczyciela wskazuje w wyrażeniach wyrazy określające i określane – wie, czym jest podmiot i jaką częścią mowy zwykle jest wyrażony – wie, czym jest orzeczenie i jaką częścią mowy jest wyrażone – z pomocą nauczyciela dodaje określenia do grupy podmiotu lub grupy orzeczenia – z pomocą nauczyciela oddziela grupę podmiotu od grupy orzeczenia – z pomocą nauczyciela podkreśla orzeczenia w zdaniach – z pomocą nauczyciela rozwija podane zdania, dodając określenia do podmiotów i orzeczeń	– w związkach wyrazowych stara się wskazać wyrazy określające i określające – zna i rozumie pojęcia: <i>grupa podmiotu, grupa orzeczenia</i> – stara się wskazać w zdaniach podmioty i orzeczenia – stara się wskazać w zdaniach związki główne – podejmuje samodzielne próby rozwijania grupy orzeczenia i podmiotu przez dodawanie określeń i orzeczenia w zdaniach – stara się rozwijać zdania w taki sposób, aby dopisane określenia odpowiadały na podane pytania – próbuje oddzielić grupę podmiotu od grupy orzeczenia – próbuje wypisać z wiersza określenia ozna-	– z reguły poprawnie wskazuje wyrazy określające i określające – podaje przykłady par wyrazów, w których określenie odpowiada na podane pytanie – z reguły poprawnie wskazuje w zdaniach podmioty i orzeczenia – wyjaśnia pojęcia: <i>grupa podmiotu, grupa orzeczenia</i> – z reguły poprawnie wskazuje w zdaniach związki główne – rozwija grupę orzeczenia i podmiotu przez dodawanie określeń – rozwija zdania w taki sposób, aby dopisane określenia odpowiadały na podane pytania – wypisuje z wiersza określenia oznaczonych orzeczeń – oddziela grupę podmiotu od grupy orzeczenia – pisze tekst o swoich planach na wakacje, stosując różne określenia – podkreśla związki główne w zapisanych zdaniach – podkreśla orzeczenia	– porównuje pary wyrazów w celu wyciągnięcia wniosków na temat wyrazów określających i wyrazów określanych – podaje przykłady par wyrazów, w których określenie odpowiada na podane pytanie, zapisuje je w zeszycie według wzoru – stosuje pojęcia: <i>grupa podmiotu, grupa orzeczenia</i> – bezbłędnie wskazuje w zdaniach podmioty i orzeczenia – bezbłędnie wskazuje w zdaniach związki główne – poprawnie rozwija grupę orzeczenia i podmiotu przez dodawanie określeń – bezbłędnie rozwija zdania w taki sposób, aby dopisane określenia odpowiadały na podane pytania – poprawnie oddziela grupę podmiotu od grupy orzeczenia – poprawnie wypisuje z wiersza określenia oznaczonych orzeczeń – pisze poprawnie i w sposób interesujący tekst o swoich planach na wakacje, stosując różne określenia – bezbłędnie podkreśla związki główne w zapisanych zdaniach – bezbłędnie podkreśla orzeczenia w zdaniach – poprawnie rozwija podane zdania, dodając

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				czonych orzeczeń – stara się napisać tekst o swoich planach na wakacje, stosując różne określenia – z reguły poprawnie podkreśla orzeczenia w zdaniach – z reguły rozwija podane zdania, dodając określenia do podmiotów i orzeczeń	w zdaniach – rozwija podane zdania, dodając określenia do podmiotów i orzeczeń	określenia do podmiotów i orzeczeń
126.	1	Czy rozumiesz to, co czytasz? Spotkanie 6. – <i>O tym, co jest najpiękniejsze na świecie.</i> • Anatol Stern, <i>O tym, co jest najpiękniejsze na świecie</i> – test nr 6 sprawdzający stopień opanowania umiejętności cichego czytania ze zrozumieniem – podręcznik,	– czyta cicho – próbuje udzielić odpowiedzi na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – stara się udzielić odpowiedzi na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – udziela odpowiedzi na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – poprawnie udziela odpowiedzi na postawione pytania

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		s. 284–288				
127.	1	O tym, co jest najpiękniejsze na świecie. Rozmawiamy o wartościach. • Anatol Stern, <i>O tym, co jest najpiękniejsze na świecie</i> • dialog • przysłowie – podręcznik, s. 284–289 – materiały dodatkowe: WSiPnet. Tworzenie wypowiedzi. Mówienie i pisanie ☐ scenariusz nr 61	– bierze udział w czytaniu z podziałem na role – rozpoznaje przysłowie – z pomocą nauczyciela szuka potrzebnych informacji w tekście – mówi o bohaterach – mówi o wartościach	– stara się odczytać zaszyfrowane zdania – wie, czym jest dialog – czyta tekst z podziałem na role – szuka potrzebnych informacji w tekście – wie, czym jest przysłowie – stara się wskazać przysłowie, które ma związek z opowieścią gołębic – mówi o poglądach bohaterów – wskazuje wartości ważne w życiu człowieka – stara się nazwać wartość w związku z podaną sytuacją	– odczytuje zaszyfrowane zdania – wyjaśnia, czym jest dialog – rozumie, czym jest przysłowie – wskazuje przysłowie, które ma związek z opowieścią gołębic – ocenia poglądy bohaterów – nadaje rangę podanym wartościom – prezentuje efekt samodzielnej pracy – uzasadnia swoje wybory – nazywa wartość w związku z podaną sytuacją	– poprawnie odczytuje zaszyfrowane zdania – stosuje funkcjonalnie dialog – wyjaśnia, czym jest przysłowie – wskazuje przysłowie, które ma związek z opowieścią gołębic, uzasadnia swoje zdanie – trafnie ocenia poglądy bohaterów – wypowiada się na temat prawdziwej przyjaźni, korzystając z banku przyjacielskich słówek – nadaje rangę podanym wartościom – ciekawie prezentuje efekt samodzielnej pracy – trafnie uzasadnia swoje wybory – bezbłędnie nazywa wartość w związku z podaną sytuacją – układa dialog między przyjaciółmi
128.	1	Zakręty ortografii. Wielka litera w tytułach i nazwach święt. • Agnieszka Frączek, <i>Trudne sąsiedztwo</i>	– zna poznane do tej pory zasady dotyczące pisowni wyrazów wielką literą – czyta głośno – zapoznaje się z zasadą dotyczącą pisowni wielkiej litery w tytułach oraz nazwach	– czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się omówić sytuację przedstawioną w wierszu – stara się zapisać w porządku alfabetycz-	– przypomina poznane do tej pory zasady dotyczące pisowni wyrazów wielką literą – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – omawia sytuację przedstawioną w wierszu	– bezbłędnie wymienia poznane do tej pory zasady dotyczące pisowni wyrazów wielką literą – ilustruje przywołane zasady odpowiednimi przykładami – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – omawia sytuację przedstawioną w wierszu – bezbłędnie zapisuje tytuły książek wymienione

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		- pisownia wielką literą (imiona, nazwiska, przydomki, pseudonimy, przezwiska, tytuły, nazwy święt; nazwy kontynentów, państw, miast, wsi, osiedli, oceanów, mórz, rzek, jezior, gór, wysp) - podręcznik, s. 290–291 - zeszyt ćwiczeń, s. 180–184 - materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Zasady pisowni. Zasady polskiej ortografii</i> – cz. II ☐ scenariusz nr 62	święt - przepisuje tytuły podanych książek, wstawiając wielkie lub małe litery - z pomocą nauczyciela uzupełnia tekst małymi lub wielkimi literami - wypisuje z programu telewizyjnego tytuły filmów	nym tytuły książek wymienione w wierszu - odgaduje na podstawie obrazków tytuły utworów i poprawnie je zapisuje - stara się zapisać nazwy święt związane z zamieszczonymi w podręczniku <i>Kartkami z kalendarza</i> - stara się odgadnąć na podstawie obrazków nazwy święt i je zapisuje - stara się uzupełnić tekst, wpisując brakujące małe lub wielkie litery - stara się zapisać nazwy święt związane z podanymi datami - stara się zapisać przykładowe tytuły utworów podanych pisarzy - zapisuje tytuły swoich ulubionych książek wraz z imionami i nazwiskami autorów - stara się uzupełniać tekst małymi lub wielkimi	- zapisuje w porządku alfabetycznym tytuły książek wymienione w wierszu - odgaduje na podstawie obrazków tytuły utworów i poprawnie je zapisuje - zapisuje nazwy święt związane z zamieszczonymi w podręczniku <i>Kartkami z kalendarza</i> - odgaduje na podstawie obrazków nazwy święt i na ogół poprawnie je zapisuje - uzupełnia tekst, wpisując brakujące małe lub wielkie litery - zapisuje nazwy święt związane z podanymi datami - zapisuje przykładowe tytuły utworów podanych pisarzy - zapisuje tytuły swoich ulubionych książek wraz z imionami i nazwiskami autorów - zapisuje tytuły książek czytanych w IV klasie wraz z imionami i nazwiskami autorów oraz imionami	w wierszu w porządku alfabetycznym - odgaduje na podstawie obrazków tytuły utworów i poprawnie je zapisuje - poprawnie zapisuje nazwy święt związane z zamieszczonymi w podręczniku <i>Kartkami z kalendarza</i> - bezbłędnie odgaduje na podstawie obrazków nazwy święt i poprawnie je zapisuje - bezbłędnie uzupełnia tekst, wpisując brakujące małe lub wielkie litery - poprawnie zapisuje nazwy święt związane z podanymi datami - bezbłędnie zapisuje przykładowe tytuły utworów podanych pisarzy - bezbłędnie zapisuje tytuły swoich ulubionych książek wraz z imionami i nazwiskami autorów - wymyśla i zapisuje nazwę święta, które chciałby obchodzić

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				literami	i nazwiskami / przezwiskami głównych bohaterów – na ogół poprawnie uzupełnia tekst małymi lub wielkimi literami	
129.	1	Czy zajączek żył wśród prawdziwych przyjaciół? • Ignacy Krasicki, <i>Przyjaciele</i> • inscenizacja – podręcznik, s. 292–293 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> , kl. 4, s. 78 □ scenariusz nr 63	– z pomocą nauczyciela zapoznaje się z informacjami na temat autora utworu – z pomocą nauczyciela podaje cechy prawdziwego przyjaciela – czyta głośno – z pomocą nauczyciela opowiada o przebiegu wydarzeń – z pomocą nauczyciela podaje informacje na temat bohaterów – z pomocą nauczyciela pisze krótką wypowiedź na wybrany temat	– zapoznaje się z informacjami na temat autora utworu – podaje cechy prawdziwego przyjaciela – czyta głośno i wyraźnie – z reguły poprawnie opowiada o przebiegu wydarzeń – stara się podać informacje na temat bohaterów – stara się nazwać cechy zwierząt – stara się napisać krótką wypowiedź na wybrany temat	– podaje cechy prawdziwego przyjaciela – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – opowiada o przebiegu wydarzeń – podaje informacje na temat bohaterów – nazywa cechy zwierząt – zauważa morał wynikający z tekstu – pisze krótką wypowiedź na wybrany temat	– trafnie określa cechy prawdziwego przyjaciela – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie opowiada o przebiegu wydarzeń, zachowuje chronologię – podaje informacje na temat bohaterów – omawia morał wynikający z tekstu – pisze krótką wypowiedź na wybrany temat, uzasadnia swoje zdanie
130.	1	Dlaczego nie zawsze należy mówić to, co się myśli? • Maria Terlikowska, <i>Ziółko</i> • monolog	– czyta głośno – odczytuje przezwiska bohaterki – znajduje wskazane przez uczniów fragmenty tekstu – mówi o bohaterce	– rozwiązuje diagram – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – zna pojęcie <i>monolog</i> – stara się uzasadnić, że tekst jest monologiem	– czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – rozumie pojęcie <i>monolog</i> – uzasadnia, że tekst jest monologiem – przytacza wypowiedzi boha-	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – ustala, kto jest nadawcą, a kto adresatem wypowiedzi – rozumie i wyjaśnia pojęcie <i>monolog</i> – poprawnie uzasadnia, że tekst jest monologiem

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		– podręcznik, 294–295 ☐ scenariusz nr 64	– pisze krótki list do Ziółka – zapisuje wypowiedź zawierającą komplement	– stara się przytoczyć wypowiedzi bohaterki na temat rówieśników – stara się ocenić postępowanie bohaterki – wie, że nie zawsze należy mówić innym to, co akurat o nich myślimy – stara się napisać list do Ziółka	terki na temat rówieśników – ocenia postępowanie bohaterki – wyjaśnia, dlaczego nie zawsze należy mówić innym to, co akurat o nich myślimy – pisze list do Ziółka	– poprawnie przytacza wypowiedzi bohaterki na temat rówieśników – trafnie ocenia postępowanie bohaterki – wyjaśnia, dlaczego nie zawsze należy mówić innym to, co akurat o nich myślimy – zapisuje wypowiedź zawierającą komplement – poprawnie pisze list do Ziółka, zawiera w liście rady dla dziewczynki
131.	1	Kraina języka. Wypowiedzenie i jego części: podsumowanie. • wypowiedzenie • podział wypowiedzi • zdanie • równoważnik zdania • podmiot • orzeczenie • określenia • grupa podmiotu • grupa orzeczenia – podręcznik:	– z pomocą nauczyciela określa rodzaj podanych wypowiedzi – z pomocą nauczyciela przekształca równoważniki w zdania, wprowadzając odpowiednie orzeczenia – z pomocą nauczyciela uzupełnia zdania określeniami – z pomocą nauczyciela układa pary wyrazów określających i określanych, które odnoszą się do sytuacji przedstawionej na rysunku – z pomocą nauczyciela wypisuje z tekstu określenia wyrażone: przysłówkami, rze-	– stara się określić rodzaj podanych wypowiedzi ze względu na cel wypowiedzi, sposób wypowiedzenia oraz obecność orzeczenia – próbuje przekształcać równoważniki w zdania, wprowadzając odpowiednie orzeczenia – z reguły uzupełnia zdania określeniami – próbuje układać pary wyrazów określających i określanych, które odnoszą się do sytuacji przedstawionej na rysunku	– określa rodzaj podanych wypowiedzi ze względu na cel wypowiedzi, sposób wypowiedzenia oraz obecność orzeczenia – przekształca równoważniki w zdania, wprowadzając odpowiednie orzeczenia – uzupełnia zdania określeniami – układa pary wyrazów określających i określanych, które odnoszą się do sytuacji przedstawionej na rysunku – na ogół poprawnie wypisuje z tekstu określenia wyrażone: przysłówkami, rzeczownikami i	– bezbłędnie określa rodzaj podanych wypowiedzi ze względu na cel wypowiedzi, sposób wypowiedzenia oraz obecność orzeczenia – bezbłędnie przekształca równoważniki w zdania, wprowadzając odpowiednie orzeczenia – bezbłędnie uzupełnia zdania określeniami – poprawnie układa pary wyrazów określających i określanych, które odnoszą się do sytuacji przedstawionej na rysunku – bezbłędnie wypisuje z tekstu określenia wyrażone: przysłówkami, rzeczownikami i przymiotnikami – poprawnie przyporządkowuje wyrazy odpowiadającym im częściom zdania na wykresie – poprawnie wymyśla zdanie, które odpowiada podanym schematom

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		s. 296–298	czownikami i przymiotnikami	– próbuje wypisać z tekstu określenia wyrażone: przysłówkami, rzeczownikami i przymiotnikami – stara się przyporządkować wyrazy odpowiadającym im częściom zdania na wykresie	przymiotnikami – na ogół poprawnie przyporządkowuje wyrazy odpowiadającym im częściom zdania na wykresie – wymyśla zdanie, które odpowiada podanym schematom	
132.	2	Prezentujemy fragment poznanego utworu w formie komiksu. • Astrid Lindgren, <i>Ronja, córka zbójnika</i> • elementy świata przedstawionego • plan wydarzeń • komiks – podręcznik, s. 299–303 ☐ scenariusz nr 65	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – mówi o utworze – mówi o bohaterach – mówi o wydarzeniach – wie, czym jest komiks – włącza się w pracę grupy	– stara się określić czas i miejsce wydarzeń – stara się wymienić bohaterów – stara się porządkować plan zgodnie z chronologią – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – mówi o postępowaniu bohaterki – stara się podać cechy komiksu – stara się przedstawić fragment utworu w formie komiksu – pracuje w grupie – stara się formułować	– określa czas i miejsce wydarzeń – wymienia bohaterów – na ogół poprawnie porządkuje plan zgodnie z chronologią – opowiada o przebiegu wydarzeń – stara się ocenić postępowanie bohaterki – na ogół poprawnie podaje cechy komiksu – przedstawia fragment utworu w formie komiksu – prezentuje efekt pracy grupy – formułuje wypowiedź w imieniu Ronji	– bezbłędnie określa czas i miejsce wydarzeń – bezbłędnie wymienia bohaterów – bezbłędnie porządkuje plan zgodnie z chronologią – bezbłędnie opowiada o przebiegu wydarzeń – cytuje fragmenty ilustrujące stosunek Ronji do Birka – trafnie ocenia postępowanie bohaterki – poprawnie podaje cechy komiksu – interesująco przedstawia fragment utworu w formie komiksu – decyduje o efekcie pracy grupy – poprawnie formułuje wypowiedź w imieniu Ronji – wchodzi w rolę postaci, oddając jej uczucia i zachowania mimiką oraz gestami

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				wypowiedź w imieniu Ronji		
133.	1	Nasza przyjaźń – przygotowanie do sprawdzianu. – treści zawarte w 7. rozdziale podręcznika	– zna pojęcia: <i>określenia, orzeczenie, podmiot, grupa podmiotu, grupa orzeczenia, monolog</i> – odróżnia zdanie od równoważnika zdania – z pomocą nauczyciela wykonuje polecenia	– zna pojęcia: <i>określenia, wyraz określany i określający, orzeczenie, podmiot, grupa podmiotu, grupa orzeczenia, monolog</i> – wskazuje podmiot i orzeczenie – rozpoznaje zdania oznajmujące, pytające i rozkazujące – zna większość elementów budowy listu prywatnego	– rozumie pojęcia: <i>określenia, wyraz określany i określający, orzeczenie, podmiot, grupa podmiotu, grupa orzeczenia, monolog</i> – oddziela grupę podmiotu od grupy orzeczenia – przekształca zdanie oznajmujące w zdanie pytające i rozkazujące – przekształca równoważniki w zdania – omawia schemat budowy listu prywatnego	– rozumie i wyjaśnia pojęcia: <i>określenia, wyraz określany i określający, orzeczenie, podmiot, grupa podmiotu, grupa orzeczenia, monolog</i> – sprawnie rozwija grupy podmiotów / orzeczeń określeniami – określa rodzaj podanych zdań ze względu na cel wypowiedzi, sposób wyrażania oraz obecność orzeczenia – sprawnie i bezbłędnie przekształca zdania – poprawnie pisze list prywatny i adresuje kopertę
134.	1	Nasza przyjaźń – piszemy sprawdzian. – sprawdzian kontrolny nr 7	– czyta cicho – podejmuje próby wykonania poleceń – pisze krótki list prywatny – zna pojęcia: <i>określenie, wyraz określany i określający, orzeczenie, podmiot, grupa podmiotu, grupa orzeczenia</i>	– czyta cicho ze zrozumieniem – zna i z reguły rozumie pojęcia: <i>określenie, wyraz określany i określający, orzeczenie, podmiot, grupa podmiotu, grupa orzeczenia</i> – stara się wskazać podmiot i orzeczenie – z reguły oddziela grupę	– czyta cicho ze zrozumieniem – rozumie pojęcia: <i>określenie, wyraz określany i określający, orzeczenie, podmiot, grupa podmiotu, grupa orzeczenia</i> – na ogół poprawnie wskazuje podmiot i orzeczenie – oddziela grupę podmiotu od grupy orzeczenia – na ogół poprawnie rozwija grupę podmiotu i grupę orze-	– czyta cicho ze zrozumieniem – umie wyjaśnić pojęcia: <i>określenie, wyraz określany i określający, orzeczenie, podmiot, grupa podmiotu, grupa orzeczenia</i> – bezbłędnie wskazuje podmiot i orzeczenie – bezbłędnie oddziela grupę podmiotu od grupy orzeczenia – poprawnie rozwija grupę podmiotu i grupę orzeczenia określeniami – bezbłędnie pisze list prywatny w imieniu bohatera, zachowując wszystkie wyróżniki i jednolity

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
				podmiotu od grupy orzeczenia – pisze list prywatny z pominięciem niektórych wyróżników – adresuje kopertę z pominięciem niektórych elementów	czenia – zna schemat budowy listu prywatnego – pisze list prywatny w imieniu bohatera z zachowaniem prawie wszystkich wyróżników – adresuje poprawnie kopertę	styl – poprawnie adresuje kopertę

Kartki z kalendarza

135.	1	Pamiętamy o tych, którzy odeszli. • Kartka z kalendarza – Wszystkich Świętych • Hanna Łochocka, <i>Płoną świeczki</i> – podręcznik, s. 308 ☐ scenariusz nr 66 Uwaga: zajęcia do zrealizowania przed 1 listopada	– mówi na temat dnia Wszystkich Świętych – słucha informacji nauczyciela na temat dnia Wszystkich Świętych i Zaduszek – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o wierszu – zna zasady pisowni świąt	– mówi, jak Polacy obchodzą dzień Wszystkich Świętych – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – podaje przykład właściwego zachowania się na cmentarzu – poprawnie zapisuje nazwy świąt – wymienia bliskich, których pamięć chciałby uczcić	– wie, jaka jest różnica między dniem Wszystkich Świętych a Zaduszkami – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – określa charakter wiersza – nazywa uczucia związane z przeżywaniem dnia Wszystkich Świętych – wie, jak należy zachowywać się na cmentarzu – poprawnie zapisuje nazwy świąt – wymienia znane osoby, których pamięć chciałby uczcić	– wyjaśnia różnicę między dniem Wszystkich Świętych a Zaduszkami – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – określa charakter wiersza – trafnie nazywa uczucia związane z przeżywaniem dnia Wszystkich Świętych – opisuje, jak Polacy obchodzą święta 1 i 2 listopada – wyjaśnia symbolikę światła – formułuje zasady właściwego zachowania się na cmentarzu – poprawnie zapisuje nazwy świąt – wymienia znane osoby, których pamięć chciałby uczcić, i uzasadnia swoje zdanie
136.	1	Z jakim polskim świętem narodo-	– słucha informacji na temat Grobu Nieznanego Żołnierza	– stara się wypowiedzieć na temat Grobu Nieznanego	– wypowiada się na temat Grobu Nieznanego Żołnierza	– nazywa budowlę przedstawioną na zdjęciach – poprawnie wypowiada się na temat Grobu

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		wym ma związek postać Józefa Piłsudskiego? - Kartka z kalendarza – Święto Niepodległości - Wacław Bieracki, <i>Pieśń o wodzu miłym</i> – podręcznik, s. 309 ☐ scenariusz nr 67 Uwaga: zajęcia do zrealizowania przed 11 listopada	w Warszawie - słucha nagrania pieśni - czyta głośno - zapoznaje się z biogramem Józefa Piłsudskiego - odczytuje informacje na temat Święta Niepodległości - mówi tekst z pamięci	nego Żołnierza w Warszawie - czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację - stara się odczytać informacje na temat Józefa Piłsudskiego zawarte w tekście pieśni - stara się odpowiedzieć na pytania dotyczące tekstu - stara się recytować tekst pieśni z pamięci	w Warszawie - czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście - odczytuje informacje na temat Józefa Piłsudskiego zawarte w tekście pieśni - odpowiada na pytania dotyczące tekstu - gromadzi informacje na temat Józefa Piłsudskiego - recytuje tekst pieśni z pamięci	Niezanego Żołnierza w Warszawie - wskazuje bohatera pieśni - czyta głośno, wyraźnie i wyraziście - poprawnie odczytuje informacje na temat Józefa Piłsudskiego zawarte w tekście pieśni - poprawnie odpowiada na pytania dotyczące tekstu - gromadzi wyczerpujące informacje na temat Józefa Piłsudskiego - poprawnie recytuje tekst pieśni z pamięci
137.	2	<i>Wszyscy wszystkim ślą życzenia.</i> Redagujemy tekst życzeń z okazji Bożego Narodzenia. - Kartka z kalendarza – Boże Narodzenie - Krzysztof Dziukowski, <i>Dzień jeden w roku</i> – podręcznik:	- ogląda ilustracje związane z Bożym Narodzeniem - rysuje przedmiot kojarzący się z Bożym Narodzeniem - prezentuje efekt samodzielnej pracy - mówi o świętach Bożego Narodzenia - z pomocą nauczyciela wymienia kilka zwyczajów bożonarodzeniowych - słucha nagrania piosenki	- stara się wypowiedzieć na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą święta Bożego Narodzenia - opowiada o kilku zwyczajach bożonarodzeniowych - czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację - nazywa dzień, o którym jest mowa w tekście, oraz zapisuje informacje	- wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą święta Bożego Narodzenia - opowiada o zwyczajach, obrzędach i tradycjach bożonarodzeniowych - czyta głośno, wyraźnie i wyraziście - nazywa dzień, o którym jest mowa w tekście, oraz zapisuje informacje na jego temat - redaguje życzenia bożonarodzeniowe	- trafnie wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą święta Bożego Narodzenia - ciekawie opowiada o zwyczajach, obrzędach i tradycjach bożonarodzeniowych - czyta głośno, wyraźnie i wyraziście - nazywa dzień, o którym jest mowa w tekście, oraz poprawnie zapisuje informacje na jego temat - redaguje oryginalne życzenia bożonarodzeniowe - interesująco projektuje i wykonuje kartkę świąteczną

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		s. 310 ☐ scenariusz nr 68 Uwaga: zajęcia do zrealizowania przed 24 grudnia	– czyta głośno – zapisuje informacje podane przez uczniów – z pomocą nauczyciela redaguje życzenia bożonarodzeniowe – próbuje wykonać kartkę świąteczną – wykonuje ilustrację do wiersza	na jego temat – stara się redagować życzenia bożonarodzeniowe – stara się zaprojektować i wykonać kartkę świąteczną – wykonuje ilustrację do wiersza	dzeniowe – projektuje i wykonuje kartkę świąteczną – wykonuje ilustrację do wiersza	– wykonuje ciekawą ilustrację do wiersza
138.	1	Jakie obyczaje są związane ze Świętem Trzech Króli? • Kartka z kalendarza – Święto Trzech Króli • Stefan Bortkiewicz, <i>Mędracy świata, monarchowie</i> – podręcznik, s. 311 ☐ scenariusz nr 69 Uwaga: zajęcia do zrealizowania przed 6 stycznia	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – słucha kolędy (np. z internetu) – z pomocą nauczyciela wymienia osoby przedstawione w kolędzie – z pomocą nauczyciela wymienia znany zwyczaj związany z omawianym świętem – z pomocą nauczyciela wykonuje kolorową gwiazdę betlejemską	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – stara się czytać głośno i wyraźnie – zadaje przygotowane pytanie – wymienia osoby przedstawione w kolędzie – stara się samodzielnie wymienić znany zwyczaj związany z omawianym świętem – wykonuje kolorową gwiazdę betlejemską – włącza się w prace nad projektem stroju na Orszak Trzech Króli	– czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – wymienia osoby przedstawione w kolędzie, wyjaśnia, kim były – wymienia dary, z którymi przybyli królowie – wymienia znane zwyczaje związane z omawianym świętem – wykonuje kolorową gwiazdę betlejemską – projektuje strój na Orszak Trzech Króli	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – wyjaśnia, skąd przybyli królowie, czym się kierowali przy wyborze drogi, komu chcieli złożyć pokłon – wyjaśnia, jaka jest symbolika przyniesionych darów – proponuje, co można ofiarować innym, żeby im okazać miłość – wyjaśnia, jak chrześcijanie świętują uroczystość Objawienia Pańskiego – w sposób oryginalny wykonuje kolorową gwiazdę betlejemską – projektuje interesujący strój na Orszak Trzech Króli

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
139.	1	Dlaczego powinniśmy pamiętać o Żołnierzach Wyklętych? • Kartka z kalendarza – Narodowy Dzień Pamięci „Żołnierzy Wyklętych” • por. Stanisław Gabriołek „Grot”, <i>Marsz „Zaporczyków”</i> – podręcznik, s. 312 ☐ scenariusz nr 70 Uwaga: zajęcia do zrealizowania przed 1 marca	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela / nagrania z internetu – czyta głośno – słucha informacji nauczyciela na temat powstania podziemia antykomunistycznego – poznaje znaczenie określenia <i>Żołnierze Wyklęci</i> – poznaje nazwiska Żołnierzy Wyklętych – z pomocą nauczyciela określa tematykę tekstu	– stara się czytać głośno i wyraźnie – poznaje znaczenie określenia <i>Żołnierze Wyklęci</i> – poznaje nazwiska żołnierzy, którzy zdecydowali się na walkę z władzą narzuconą przez sowiecką Rosję (Pilecki, Siedzikówna, Fieldorf) – potrafi wymienić wydarzenia, jakie towarzyszy obchodom Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”	– czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – rozumie znaczenie określenia <i>Żołnierze Wyklęci</i> – szuka w tekście wyrazów i określi charakterystycznych sytuacji w Polsce po 1944 r. – zna nazwiska żołnierzy, którzy zdecydowali się na walkę z władzą narzuconą przez sowiecką Rosję (Pilecki, Siedzikówna, Fieldorf) – podaje cechy Żołnierzy Wyklętych – określa tematykę tekstu – wymienia motywy, jakimi się kierowali Żołnierze Wyklęci – opowiada o wydarzeniach, jakie towarzyszą obchodom Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie wyjaśnia znaczenie określenia <i>Żołnierze Wyklęci</i> – szuka w tekście wyrazów i określi charakterystycznych sytuacji w Polsce po 1944 r. – wyjaśnia motywy działania żołnierzy, którzy zdecydowali się na walkę z władzą sowiecką, i podaje konsekwencje, jakie ponieśli z tego powodu – wie, kim byli Pilecki, Siedzikówna, Fieldorf – wie, jakie wydarzenia związane z tym świętem odbywają się w jego najbliższej okolicy
140.	2	Które wyrazy z wiersza Joanny Kulmowej w szczególny sposób wiążą się z Wielkanocą?	– ogląda ilustracje związane z Wielkanocą – rysuje przedmiot kojarzący się z Wielkanocą – prezentuje efekt samodzielnej pracy	– stara się powiedzieć, jak przeżywa święta wielkanocne – wymienia niektóre zwyczaje związane z Wielkanocą	– mówi o swoich uczuciach, przeżyciach związanych ze świętami wielkanocnymi – opowiada o typowych tradycjach związanych z Wielkanocą – czyta głośno, starając się	– trafnie wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą święta wielkanocne – barwnie opowiada o zwyczajach, obrzędach i tradycjach związanych z Wielkanocą – łączy symbol z jego objaśnieniem – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		- Kartka z kalendarza – Wielkanoc - Joanna Kulmowa, <i>Kiedy radość...</i> – podręcznik, s. 313 □ scenariusz nr 71 Uwaga: zajęcia do zrealizowania przed Wielkanocą	– słucha informacji na temat Wielkanocy, zwyczajów, obzędów i tradycji związanych z tym świętem – mówi o Wielkanocy – czyta głośno – zapisuje podane przez uczniów wyrazy – próbuje wykonać „szkolną” pisanekę – z pomocą nauczyciela redaguje tekst życzeń wielkanocnych	– czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – wypisuje z wiersza wyrazy, które w szczególny sposób wiążą się z Wielkanocą – wykonuje „szkolną” pisanekę – stara się redagować tekst życzeń wielkanocnych	czytać wyraźnie i wyraziście – wypisuje z wiersza wyrazy, które w szczególny sposób wiążą się z Wielkanocą, i z reguły poprawnie wyjaśnia ich związek ze świętem – projektuje i wykonuje „szkolną” pisanekę – redaguje tekst życzeń wielkanocnych	– wypisuje z wiersza wyrazy, które w szczególny sposób wiążą się z Wielkanocą, i poprawnie wyjaśnia ich związek ze świętem – projektuje i wykonuje oryginalną „szkolną” pisanekę – poprawnie redaguje oryginalny tekst życzeń wielkanocnych – wykonuje ciekawą ilustrację do wiersza
141.	1	Z jakim narodowym świętem Polaków ma związek wiersz <i>Witaj, majowa jutrzeńko?</i> – podręcznik, s. 314 - Kartka z kalendarza. Święto Narodowe Trzeciego Maja - Rajnold Sucho-dolski, <i>Witaj, majowa jutrzeńko</i>	– mówi o ilustracji – słucha nagrania pieśni – czyta głośno – odczytuje informacje na temat obchodów Święta Narodowego Trzeciego Maja – z pomocą nauczyciela pisze ogłoszenie, w którym informuje rówieśników o uroczystej akademii z okazji Święta Narodowego Trzeciego Maja – zapisuje informacje na temat: Komisji Edukacji	– stara się korzystać z dostępnych źródeł informacji – wie, czym była <i>Konstytucja 3 maja</i> – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się określić nastrój pieśni – stara się odpowiedzieć na pytania dotyczące tekstu – stara się pisać ogłoszenie, w którym informuje	– korzysta z dostępnych źródeł informacji – wyjaśnia, czym była <i>Konstytucja 3 maja</i> – przyporządkowuje podane informacje odpowiednim postaciom – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – określa nastrój wiersza – odpowiada na pytania dotyczące tekstu – pisze ogłoszenie, w którym informuje rówieśników	– sprawnie korzysta z dostępnych źródeł informacji – wyjaśnia, na czym polegała rola <i>Konstytucji 3 maja</i> – ustala, jakie postacie zostały przedstawione na zdjęciach i z jakim wydarzeniem historycznym miały związek – poprawnie przyporządkowuje podane informacje odpowiednim postaciom – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – omawia nawiązania do wydarzeń historycznych zawarte w tekście – poprawnie odpowiada na pytania dotyczące tekstu

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
				Uczeń		
		☐ scenariusz nr 72 Uwaga: zajęcia do zrealizowania przed 3 maja	Narodowej, Sejmu Czteroletniego, Towarzystwa do Ksiąg Elementarnych, powstania kościuszkowskiego	rówieśników o uroczystej akademii z okazji Święta Narodowego Trzeciego Maja	o uroczystej akademii z okazji Święta Narodowego Trzeciego Maja	– śpiewa pieśń – poprawnie pisze ogłoszenie, w którym informuje rówieśników o uroczystej akademii z okazji Święta Narodowego Trzeciego Maja, uwzględnia wszystkie jego wyróżniki

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:

- w wysokim stopniu opanował wiedzę i umiejętności określone przez program nauczania w 4 klasie;
- funkcjonalnie posługuje się zdobytymi wiadomościami;
- świadomie i funkcjonalnie używa bogatej terminologii;
- pracuje samodzielnie, nie powiela cudzych poglądów, jest kreatywny;
- jest odczytany, rozumie i wykorzystuje w swoich wypowiedziach ustnych i pisemnych przeczytane teksty;
- samodzielnie analizuje i interpretuje teksty kultury (utwory literackie, dzieła sztuki, filmy);
- formułuje problemy, proponuje, jak je rozwiązać;
- tworzy bezbłędne wypowiedzi ustne i pisemne zarówno pod względem treści, jak i formy oraz kompozycji: zachowuje odpowiedni styl wypowiedzi; posługuje się bogatym słownictwem, bezbłędnie stosuje zasady interpunkcji i ortografii;
- bierze udział w konkursach przedmiotowych i osiąga w nich sukcesy.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, którego wyniki nie osiągają poziomu wymagań koniecznych, w związku z tym nie jest w stanie, nawet z pomocą nauczyciela, wykonać zadań o niewielkim stopniu trudności. Uczeń lekceważy swoje obowiązki, nie chce nadrobić zaległości. Brak wiedzy i umiejętności uniemożliwia mu dalsze zdobywanie wiedzy.